

LETNIK 21
ŠTEVILKA 1
marec 2016

NOVICE

OBČINE DUPLEK

**Želimo vam blagoslovljene
velikonočne praznike,
polne vere, upanja in ljubezni.**

**Mitja Horvat, župan Občine Duplek
in občinski svet Občine Duplek**

Peka velikonočnega kruha na kmetiji Pesel v Dvorjanah (na sliki Slavica Pesel)

Foto: Darja Rojko

NOVICE OBČINE DUPEK, letnik 21, številka 1, javno glasilo

IZDAJA: OBČINA DUPEK

ODGOVORNA UREDNICA: Majda STRUC

UREDNIŠKI ODBOR: Sanja FRIDAU, Glorija LORENCI, Marjana GLONAR

LEKTORIRANJE: DIGITPEN Katja Bergles, s. p.

Članke zbrala in uredila: Darja ROJKO

UREDNIŠTVO: Cesta 4. julija 106, Spodnji Duplek, tel.: 684 09 11, faks: 684 09 28,

e-pošta: obcina.duplek@duplek.si; novice@duplek.si; splet: <http://www.duplek.si>

Javno glasilo Novice občine Duplek je na podlagi 13. člena Zakona o medijih (Ur. l. RS, št. 35/02) vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo Republike Slovenije za kulturo, pod zaporedno številko 172.

Glasilo izhaja v slovenskem jeziku v nakladi 2700 izvodov. Brezplačno ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini Duplek.

Uredništvo si pridržuje pravico, da prispevke primerno priredi.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Priprava za tisk: Grafična forma Hutter, tel.: 02/ 300 20 10

Tisk: Grafis d.o.o.

Naslovnica: Obisk ministrice v Občini Duplek (od leve proti desni: mag. Nevenka Colnarič, vodja projekta izgradnje visokovodnega nasipa Vurberk – Zg. Duplek; Leon Behin, generalni direktor Direktorata za vode in investicije, MOP; Mitja Horvat, župan Občine Duplek; Irena Majcen, ministrica za okolje in prostor, Tomaž Pronihar, direktor Direkcije RS za vode. Druga vrsta od leve proti desni: Natalija Jakopec, Direktorica občinske uprave; Jasmina Purič, višja svetovalka župana za prostorsko načrtovanje in turizem; Vera Vogrinčič, Direkcija RS za vode, mag. Mateja Klaneček, Direkcija za vode, OE Maribor in Mitja Horvat, Drava VGP Ptuj). Foto: Darja Rojko

ŽUPANOV UVODNIK

V času nastajanja Novic je bilo dogajanje pestro. Veliko so povzeli naši zvesti in marljivi avtorji člankov, a zagotovo vsega ni mogoče zapisati na papir. Upam, da je za vami tudi veliko lepih trenutkov, ki ste jih zapisali v svoje srce. Leto je še mlado in prepričan sem, da bo vsakemu postreglo s čim dobrim, nepozabnim. Sam se že poln pričakovanj veselim leta, ki je pred nami. Seveda se v prvi vrsti veselim novega življenja v svoji družini, verjamem pa, da bomo imeli tudi v občini dovolj razlogov za veselje ob novih pridobitvah in tradicionalno prijetnih prireditvah.

V leto smo zakorakali optimistično. Kljub omejevanju državnih sredstev smo usmerjeni naprej, k novim pridobitvam, ki so nujne za razvoj. V proračunu smo na številnih postavkah resda uvedli maksimalno racionalizacijo, a želimo ohraniti dobre standarde in dosežen visok nivo storitev na številnih področjih, kar zagotavlja kakovost bivanja v teh krajih. Novih pridobitev si želimo predvsem na področjih varovanja okolja, prometa, izobraževanja in prostorskega urejanja. Da s plani mislimo resno, kažejo številne aktivnosti, ki so že v teku. Kar nekaj gradbišč je že odprtih in zagotovo se bodo odpirala še druga, ko bo zima dokončno pomahala s svojim repom in bo pomlad zadihala s polnimi pljuči. No ja, pomlad je res romantičen letni čas in ponuja ogromno lepih metafor, ampak žal mnogim prinese tudi

precej zdravstvenih nevšečnosti, ko močno zadihá in se razcveti.

Da smo vsi že aktivni in dihamo s polnimi pljuči, kažejo številni prispevki v naših Novicah. Bogat družbeni utrip je bilo čutiti na drsališču, na tradicionalnem »fašanku« ter v do zadnjega kotička napolnjeni dvorani na Vurberku, kjer smo skupaj z našimi gledališčniki obeležili slovenski kulturni praznik. Upam, da so se marca vsi moški izkazali »na tisti dan«, prepričan pa sem, da so v Dvorjanah izpit ponovno opravili fantje iz Moškega pevskega zbora KUD Franc Preložnik, saj so pripravili lep koncert ob dnevu žena. Naši športniki so aktivni in uspešni praktično vsak dan, o številnih aktivnostih v društvih pa sem se še podrobneje seznanil na občnih zborih v minulih dneh.

Dogajanja je res veliko in zdi se, da zlasti tistim, ki smo v večino teh dogodkov vpeti, čas hitreje teče. Morda to povzroča tudi kaj stresa, zagotovo pa še več prijetnih občutkov, običajno tudi ponosa. Kot župan sem ponosen, ko sredi Bruslja komisarka govori o izvrstni podjetniški ideji »nekoga iz Dupleka«, ki je predelal star avtobus v nov, okolju prijazen avtobus na električni pogon. Čeprav sam velikokrat nimam posebnih zaslug, čutim zadovoljstvo, ko se pozitivno govori o

naših krajih ali naših ljudeh. Hkrati pa me še vedno nekoliko zbode, ko nekdo, ki najverjetneje teh krajev ne pozna, uporabi besedo Duplek v pomenu nečesa manjvrednega in zaostalega. Čeprav številni obiskovalci povedo, da je Duplek danes popolnoma neprimerljiv z nerazvito vasico na robu mesta, ki je tukaj stala pred več desetletji, je dovtip o tej vasici še vedno živ.

Uvodnik sprva vedno čutim kot manj prijetno nalogo in breme, a me proti koncu po navadi razveseli, saj se vedno znova zavem, da živim v kraju, ki živi. Da obstaja še vedno ogromno ljudi s pozitivno energijo in da s temi ljudmi gradimo prihodnost in delamo dobro.

Vsem želim, da vam prihajajoči prazniki poglobijo notranji mir, vlijejo novih moči in upanja za prihodnji čas. Pomlad pa naj poleg alergij prinese tudi veliko sonca in radosti v srcu.

Za konec bi dodal še voščilo ob materinskem dnevu: draga mama, predvsem ti želim dobrega zdravja in veliko lepih trenutkov, pa tudi radosti ob razdajanju za sina in zlate vnuke. Tudi vsem drugim materam želim veliko lepih dni ob svojih najbližjih in zadovoljstva ob dajanju materinske ljubezni.

Mitja HORVAT,
župan

OBČINSKI SVET

SPREJET JE OBČINSKI PRORAČUN

Občinski svetniki so se 20. januarja sestali na svoji 11. redni seji in prvi v letu 2016. V prisotnosti 15 svetnikov je bil s 14 glasovi za in enim proti sprejet Odlok o proračunu Občine Duplek za leto 2016. Visoka podpora kaže na to, da je bil proračun dobro pripravljen. Po objavi proračuna na spletni strani Občine in v Uradnem glasilu slovenskih občin, sledijo razpisi in javni pozivi potencialnim uporabnikom proračunskih sredstev, ki bodo prav tako objavljeni na spletni strani Občine in v Novicah.

Po skrajšanem postopku je bil obravnavan in sprejet Odlok o porabi proračunske rezerve za leto 2016. Četrti odstavek 49. člena Zakona o javnih financah namreč določa, da v primerih uporabe sredstev proračunske rezerve, ki presega višino 20.000 Eur, določeno z odlokom o proračunu, o porabi rezerve odloča občinski svet Občine s posebnim odlokom.

V mesecu oktobru 2015 se je v času intenzivnejših padavin sprožil na občinski lokalni cesti št. LC 203160 Hrastovec-Jablance-Korena pri hišni številki Zgornja Korena 1 (Ruis) plaz in huje poškodoval občinsko lokalno cesto v dolžni cca. 25 m. Na osnovi pripravljene projektne dokumentacije za izvedbo sanacije, ki jo je pripravilo podjetje GRADING d.o.o. iz Maribora, ocenjujemo, da bo strošek izvedbe sanacije cestišča in brežine s predvideno podporno škarpo znašal cca. 50.000 Eur. Svetniki so prejeli odlok, ki nam omogoča pristop k sanaciji navedene ga plazu.

V nadaljevanju seje so se svetniki s sprejemom Kodeksa ravnanja izvoljenih predstavnikov na lokalni ravni pridružili 23-im občinam, kjer so ga že sprejeli. Namen kodeksa je določiti standarde obnašanja, ki se pričakujejo od izvoljenih predstavnikov oblasti pri

opravljanju njihovih dolžnosti in seznaniti občane s standardi obnašanja, ki jih imajo pravico pričakovati od svojih izvoljenih predstavnikov. Objavljen je na spletni strani Občine Duplek.

V okviru zadnje točke dnevnega reda je bil obravnavan predlog za imenovanje urednika Novic v novem štiriletnem mandatu in ponovno je bila na to odgovorno mesto imenovana Majda Struc. Tako bo še en mandat opravljala dela glavne urednice Novic.

Dušanka NOVAK

OBČINSKI SVETNIKI PODPISALI KODEKS RAVNANJA IZVOLJENIH PREDSTAVNIKOV NA LOKALNI RAVNI

Občinski svetniki so na seji 20. januarja 2016 podpisali Kodeks ravnanja izvoljenih predstavnikov na lokalni ravni. Namen kodeksa je določiti standarde obnašanja pri opravljanju njihovih dolžnosti in seznaniti občane s standardi obnašanja,

ki jih imajo pravico pričakovati od izvoljenih predstavnikov.

Izvoljeni predstavniki, torej občinski svetniki, morajo svojo funkcijo opravljati vestno, odprto, odgovarjati morajo za svoje odločitve, spoštovati pooblastila in posebne pravice ostalih izvoljenih predstavnikov in javnih uslužbencev ter ravnati v skladu z zakonom, saj je njihovo delovanje pri opravljanju javnih funkcij namenjeno zadovoljevanju javnega interesa. Pri opravljanju svoje funkcije izvoljeni predstavnik oblasti ne sme drugega političnega predstavnika ali javnega uslužbenca spodbujati h kršenju načel, ki so vsebovana v kodeksu, ali mu pri tem pomagati.

V kodeksu so urejena tudi področja volilne kampanje, prepovedi favoriziranja, izvajanja pooblastil v svojo korist, doslednega izvajanja določil v zvezi s konfliktom interesov, nezdržljivosti opravljanja funkcij, izvajanja diskrecijskih pravic, prepovedi korupcije in spoštovanja proračunske in finančne discipline.

Izvoljeni predstavniki so v času svojega mandata odgovorni za celotno lokalno prebivalstvo na območju celotne občine, odzivati se morajo na zahteve javnosti glede opravljanja svojih funkcij.

Jasmina PURIČ

Svetnik Peter Žnidarič ob podpisu kodeksa

Foto: Marjan Topič

POTRJEN PRORAČUN ZA LETO 2016

Občinski svetniki so na januar- ski redni seji, ki je potekala 20. januarja 2016, v drugem branju sprejeli proračun Občine Du- plek za leto 2016.

Prihodki za leto 2016 so ocenjeni v višini 5.469.435 EUR, kar je 10 odstotkov manj od realiziranih prihodkov preteklega leta. Nižje ocene prihodkov grede predvsem na račun nižjih prihodkov iz naslova nedavčnih in transfernih prihodkov. V letu 2016 bodo prihodki iz naslova primerne porabe (dohodnine in finančne izravnave) približno 0,3 odstotka nižji v primerjavi s preteklim letom. V decembru 2015 je namreč stopil v veljavo Zakon o izvrševanju proračuna za leti 2016 in 2017, s katerim je določena nova višina povprečnine za leti 2016 in 2017, ki znaša 522 EUR.

V letu 2016 ocenjujemo nekoliko višje prihodke iz naslova davčnih in kapitalnih prihodkov. V proračunu za leto 2016 je predvidena prodaja nekaterih kmetijskih in stavbnih zemljišč, ki jih ne potrebujemo za svoje delovanje, in pa prodaja stare vurberške šole.

Odhodki za leto 2016 so ocenjeni v višini 6.369.635 EUR, kar predstavlja 16 odstotkov več v primerjavi z realizacijo odhodkov preteklega leta. Proračun za leto 2016 je ponovno investicijsko-razvojno naravnano, skoraj 40

odstotkov odhodkov je investicijskega namena. V letu 2016 planiramo večje investicijske projekte na področju varovanja okolja, in sicer za izvedbo infrastrukturnih projektov s področja odvajanja in čiščenja komunalnih vod in pa ureditev elementov meteornege odvodnjavanja v Zg. Koreni. Sredstva, ki jih namenimo za to področje, znašajo 500.000 EUR.

Na področju oskrbe s pitno vodo v letu 2016 zagotavljamo sredstva v višini 205.200 EUR za najnujnejše investicijsko vzdrževanje vodovodnih objektov in vodovodnih omrežij.

Na področju prometa so v proračunu predvidena sredstva v višini 969.740 EUR za vzdrževanje cestne infrastrukture in zagotavljanje prometne varnosti. V letu 2016 se bo izvajala rekonstrukcija državne regionalne ceste R3-710 v Sp. Dupleku v dolžini 340 m v neposredni bližini občinske stavbe. V okviru projekta bodo zgrajeni pločniki, novo črpališče za komunalne odpadne vode, nov most čez potok, regulacija potoka, javna razsvetljava. V skladu s prioriteto listo, ki jo je pripravil Odbor za komunalno, se načrtuje ureditev manjših odsekov občinskih javnih poti. Predvidena je tudi prenova dotrajanih avtobusnih postajališč, izgradnja nove avtobusne nadstrešnice v Zg. Koreni in nabava nove potrebne prometne signalizacije in opreme.

Na prostorskem planiranju načrtujemo dokončanje prostorskega načrta do faze predloga, ki bo posredovan v mnenje nosilcem urejanja prostora, in priprava okoljskega poročila, ureditev

sprehajalne poti na nasipu in pa ureditev javne razsvetljave nogometnega igrišča v Sp. Dupleku.

Izobraževanju v proračunu zagotavljamo sredstva v višini 2.088.100 EUR. Zraven zagotavljanja sredstev za redno dejavnost predšolske in šolske dejavnosti je del sredstev namenjen II. fazi sanacije šolske kuhinje in jedilnice OŠ Korena, ki predvideva izvedbo prizidka jedilnice ter kompletno obnovo kuhinje, vključno z nabavo nove opreme.

Na področju kulture, športa in nevladnih organizacij so predvidena sredstva v višini 249.200 EUR. Na gradu Vurberk je predvidena obnova stolpa in objekta na zelenici za tribuno s prenovno nadstreška in pa ureditev sanitarij za obiskovalce. Prav tako bomo nadaljevali z obnovo Kulturnega doma Vurberk, obnovili bomo fasado, vodovodne inštalacije, interno kanalizacijo z izgradnjo male čistilne naprave.

Zaradi kritja presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci Občina Duplek predvideva najem dolgoročnega kredita v višini 800.000 EUR.

Zraven vseh planiranih projektov bomo v letu 2016 s proračunskimi sredstvi zagotavljali nemoteno delovanje lokalne skupnosti in delovanje kulturnih, športnih in drugih interesnih skupin ter drugih programov na področju zdravstva, športa, izobraževanja in socialnega varstva.

Mihaela BOROVIK

POZDRAV IZ UREDNIŠTVA

Rok za oddajo člankov je najkasneje **27. maja 2015**.

Prosimo vas, da članke oddate v Wordovem dokumentu, kjer označite, kje se posamezna slika nahaja, slike pa oddate posebej v jpg. formatu. Slike morajo biti zaradi kvalitete vsaj 300 dpi ločljivosti.

Uredniški odbor

Spoštovani občani,

spletno pošto Občine Duplek so napadli računalniški virusi, zato nekaj časa nismo prejeli elektronskih sporočil. Napaka je bila sicer odpravljena, vendar je mogoče, da je ostalo kakšno sporočilo nesprejeto. Če ste nam v tem času (neuspešno) poslali prispevek za tokratno izdajo Dupleških novic in ga ni med objavljenimi, se vam iskreno opravičujemo. V kolikor bi ga želeli z občani deliti v naslednji številki, vas prosimo, da nam ga ponovno posredujete. Za nevšečnosti se vam iskreno opravičujemo.

Uredniški odbor

IZ OBČINSKEGA URADA

OBČINA ORGANIZIRALA POSVET ZA DRUŠTVA

Občina Duplek je za vodstva občinskih društev organizirala posvet o organiziranju in delovanju društev ter o novostih, ki jih je v delovanje društev vnesel Zakon o davčnem potrjevanju računov.

Svoje dolgoletne izkušnje in primere iz prakse sta z udeleženci delila Marija Ribič in Franc Polič. Franc Polič, davčni svetovalec, specialist za področje davčnega postopka in avtor številnih priročnikov o poslovanju društev, je udeležencem spregovoril o predpisih, ki urejajo poslovanje in

S posveta

Foto: Natalija Jakopec

organizacijo poslovanja društev, pooblastilih organov in funkcionarjev, vrstah in vsebinah evidenc ter o organiziranju javnih prireditev. Marija Ribič, računovodkinja in notranja re-

vizorka, pa je predstavila zakonodajo z računovodsko-finančnega stališča s poudarkom na davčnih obveznostih in davčnem potrjevanju računov.

Natalija JAKOPEC

OBČINA DUPLEK ŠE NAPREJ V LAS OVTAR SLOVENSКИH GORIC

Občina Duplek je v letu 2014 pristopila k LAS Ovtar Slovenskih goric in tudi v prihodnjem obdobju 2014–2020 bo sodelovala z omenjeno lokalno akcijsko skupino ter tudi z Razvojno agencijo Slovenskih goric kot vodilnim partnerjem pri pripravi projektov za pridobitev nepovratnih sredstev.

Finančna perspektiva 2014–2020 je med drugim predvidela drugačno povezovanje občin na ravni lokalnih akcijskih skupin in spremenjen sistem sofinanciranja investicij iz ukrepov za razvoj podeželja in v prejšnji perspektivi poznanega ukrepa LEADER.

Za črpanje le-teh iz naslova razvoja podeželja in ohranjanja kmetijstva je bilo treba najprej skladno z zakonodajo sprejeti Strategijo lokalnega razvoja, v kateri smo skupaj z občinami Pesnica,

Predsednik LAS, Mitja Horvat

Foto: Milena Grabušnik

Šentilj, Lenart, Sv. Andraž v Slovenskih goricah, Sv. Ana, Benedikt, Cerkevjak, Sv. Trojica v Slovenskih goricah in Sv. Jurij v Slovenskih goricah pripravili projektne ideje, ki smo jih v strategiji izpostavili. Prav tako so izpostavljene tudi ideje posameznikov, društev in zavodov, ki želijo aktivno sodelovati pri razvoju podeželja in svoje dejavnosti nadgraditi ali uvesti inovativne pristope pri izvajanju svoje dejavnosti.

Strategijo lokalnega razvoja je potrdila skupščina LAS konec meseca januarja 2016. Po potrditvi strategije na pristojnem ministrstvu bo Razvojna agencija Slovenskih goric objavila razpis za pridobitev nepovratnih sredstev iz Evropskega sklada za razvoj podeželja in Evropskega sklada za regionalni razvoj. Razpis bo objavljen predvidoma v septembru 2016. Projekte, ki se bodo prijaviili na razpis, bo ocenila posebna

ocenjevalna komisija, potrdil pa jih bo upravni odbor LAS. Na razpis se lahko prijavi ne samo občine, ampak tudi kmetje z registrirano dejavnostjo, pravne osebe, zavodi, društva ... Vsi ti lahko sodelujejo v projektu kot vodilni partnerji ali kot partnerji v projektu.

V strategiji lokalnega razvoja so po izvedeni analizi potreb v posameznih lokalnih okoljih izpostavljeni predvsem naslednji ukrepi: spodbujanje in razvoj turizma, ustvarjanje novih delovnih mest, krepitev novih podjetniških idej, krepitev samooskrbe, ohranjanje okolja in narave, ranljive skupine,

Predsednik LAS Ovtar je župan Občine Duplek, MITJA HORVAT

Na volilni skupščini LAS, ki je potekala 27. 1. 2016 v Lenartu, je bil župan Občine Duplek izvoljen za predsednika LAS-a, za podpredsednico pa predstavnica Občine Šentilj, Petra Pucko. Vodenje LAS-a predsednik prevzema za obdobje štirih let.

medgeneracijsko in večgeneracijsko sodelovanje. Priložnosti zaključnega območja, v katerega je vključenih 10 občin, so zagotovo povezovanje lokalnih ponudnikov, turistične ponudbe, njena nadgradnja, čezmejno sodelovanje z Avstrijo (Vulkanlandom), ureditev in vzpostavitev kmečkih tržnic,

spodbujanje ekološkega kmetovanja, povezovanje vinskih in sadnih cest ... Delež sofinanciranja upravičenih stroškov za posamezne investicije iz Evropskega sklada za regionalni razvoj bo 80 %, za investicije iz Evropskega sklada za razvoj podeželja pa 85 %.

Jasmina PURIČ

ŠIRITEV TRGOVSKEGA CENTRA JAGER

Podjetje Jagros d. o. o. je konec preteklega leta pričelo s širitvijo trgovskega centra v Spodnjem Dupleku. Na sosednjem zemljišču, ki je v lasti podjetja, bo izvedena prizidava trgovinskega centra.

Občina Duplek je v preteklem letu na pobudo investitorja sprejela spremembe ureditvenega načrta za center v Spodnjem Dupleku, ki so bile podlaga za pridobitev gradbenega dovoljenja za prizidavo. Predvideno je, da

Prizidava je v polnem teku

Foto: Boštjan Nipič

bo glede na sprejet ureditveni načrt v pritličju trgovskega centra trgovina z živili, tehniko, tekstilom, skladišče za tehniko in gradbeni material; urejene bodo tudi parkirne površine in na po-

budo Občine zelene površine, ki bodo zatravljene in na robu ureditve zasajene z avtohtono drevesno vegetacijo.

Jasmina PURIČ

NOV VODNIK PO OBČINI DUPELEK

Minilo je kar nekaj let, odkar je Občina pripravila Turistični vodnik po občini Duplek.

V preteklem letu pa smo se odločili, da pripravimo prenovljen vodnik po občini, v katerem obiskovalcu na kratko predstavimo naravne in kulturne znamenitosti, kolesarske in pohodne poti, pomembnejše prireditve ter lokalne ponudnike raznovrstnih izdelkov in pridelkov. Vodnik je zasnovan tako, da se lahko dopolnjuje z vložnimi listi, na katerih se predstavijo nove pridobitve v občini ali se vključijo lokalni ponudniki, ki bi še imeli interes, da svojo dejavnost podrobneje predstavijo. Občina Duplek ima izjemno pestro lokalno ponudbo, vrsto naravnih znamenitosti ter bogato kulturno dediščino

in prav je, da postane tudi širše prepoznavna. Trendi v slovenskem turizmu gredo po mnenju nekaterih strokovnjakov prav v smeri odkrivanja manjših destinacij, ki so ljudem blizu, krajših družinskih počitnic med letom

in spodbujanja manjših ponudnikov k različnim povezovanjem in udeležbi pri razvoju podeželja. In vsemu temu smo sledili, ko smo pripravljali vodnik.

Jasmina PURIČ

Utrinek z obiska

OBISK MINISTRICE V NAŠI OBČINI

Sestanka so se poleg ministrice in župana udeležili še vodja projekta izgradnje nasipa Nevenka Colnarič, generalni direktor Direktorata za vode in investicije Leon Behin, direktor Direkcije za vode, Tomaž Prohinar in direktor Drava VGP Ptuj, Borut Roškar.

Ministrica se je sprehodila po protiplovnem nasipu, v nadaljevanju pa je pogovor tekel predvsem o upravljanju in vzdrževanju nasipa, razmejitvi obveznosti vzdrževanja nasipa in ureditvi sprehajalne poti po kroni nasipa. Župan je izpostavil še problematiko Žitečkega potoka in poudaril, da občina pričakuje pri izvedbi omilitvenih ukrepov (nasipa ob potoku) tudi pomoč države ter izvedbo vzdrževalnih in investicijskih del, ki so nujno potrebna za zagotavljanje pretočnosti potoka.

Foto: Darja Rojko

Po srečanju z ministrico je župan direktorju Direkcije za vode in generalnemu direktorju direktorata za vode podrobneje predstavil še željo občine po ureditvi sprehajalne poti po nasipu in kolesarske poti v sklopu projekta Dravska kolesarska pot. Zaključeno je bilo, da bosta tako direkcija kot ministrstvo skupaj z občino pregledala tehnične rešitve projekta ureditve poti in poskušala skleniti ustrezen dogovor.

Jasmina PURIČ

KMETIJSTVO IN TURIZEM

PODPORA LOKALNEMU OKOLJU Z ZNANJEM

Pred enajstimi leti (2005) je bil ustanovljen Inštitut za promocijo varstva okolja z namenom, da razvija znanja, potrebna lokalni skupnosti. Pogosto so problemi na ravni občin namreč taki, da jih ni možno rešiti samo z izkušnjami, novi izzivi pa zahtevajo inovativne pristope, mednarodno povezovanje in povsem nova znanja, ki v preteklosti niso bila potrebna. Na spletni strani www.ipvo.si je predstavljena dejavnost Inštituta za promocijo varstva okolja, ki ima uradni sedež v Mariboru, poslovno enoto pa

v občini Poljčane. Poleg projektne delovanja in izvajanja izobraževanja na terenu na učnem poligonu za samooskrbo v Dolah je glavna aktivnost inštituta usmerjena v pripravo knjig, monografij, priročnikov in gradiv, ki so neposredna podpora načrtovalcem projektov tako na ravni občin in statističnih regij kakor tudi na nacionalni ravni.

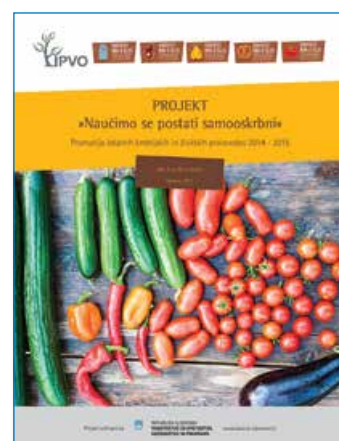
Številna gradiva so uporabna v vsakdanji praksi, to je pri delu z zemljo, vodo, rastlinami in seveda v samooskrbi nasploh. Knjige spodbujajo k razmišljanju in zavedanju o pomenu sodelovanja z naravo in odvisnosti od narave ter aktivirajo posameznika, da želi tudi sam postati aktivni del družbe.

Avtorica knjig je prof. dr. Ana Vovk Korže, ki je zaposlena na Filozofski fakulteti v Mariboru in je vodja Med-

narodnega centra za ekoremediacije. Finančno je knjige podprl Inštitut za promocijo varstva okolja, ki je poskrbel za njihovo izdajo (in prodajo).

Kratka predstavitev knjig

1. knjiga: Naučimo se postati samooskrbni je priročnik in rezultat

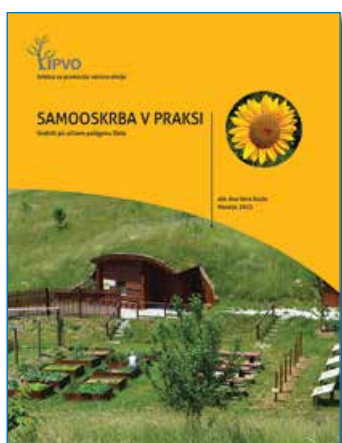
istoimenskega projekta, ki ga je sofinanciralo Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Prsti so temelj samooskrbe, zato je v priročniku predstavljena metodologija za analizo prsti predvsem za potrebe vrtničarja. Predstavljeni so tudi različni tipi gred, uporaba rastlin, ki imajo posebne funkcije, ter pridelava in shranjevanje semen.

2. knjiga: Metodologija raziskovanja prsti prinaša nova spoznanja o prsteh kot naravnem viru. Poudarek je na različnih tehnikah raziskovanja prsti. Uporabljene so slikovne in modelne predstavitve. Novost je v ločitvi terenskih metod od laboratorijskih.

3. knjiga: Programi praktičnega izobraževanja so rezultat številnih aktivnosti na področju prsti. Vsak ki želi, se lahko nauči spoznati prsti na terenu, jih analizirati, jih varovati z naravnimi sredstvi ter skrbeti za njihovo rodovitnost.

4. knjiga: Samooskrba v praksi je vodnik po učnem poligonu za samooskrbo v Dolah. Obiskovalcu nudi podatkovno podporo ter orise samooskrbnih ureditev, ki so prenosljivi na druga območja. Velik poudarek je na prsteh kot temelju za samooskrbo.

5. knjiga: Učni poligon za samooskrbo Dole združuje permakulturo in ekoremediacije kot pristope

sonaravne rabe tal. Na konkretnem območju so prikazane prsti kot osnova za vzpostavitev gred. Čeprav prevladujejo psevdogleji, ki veljajo za zahtevne prsti, so na učnem poligonu na njih številne ureditve, ki podpirajo samooskrbo.

6. knjiga: Ekoremediacije vodnih ekosistemov predstavlja mnoge možnosti, ki jih lahko sami uporabimo za izboljšanje vode v vodotokih in v stoječih vodnih ekosistemih. S ciljem, da predstavljeni ekoremediacijski ukrepi ne zahtevajo visokih stroškov, so na enostaven način predstavljeni ukrepi, ki bi jih lahko uporabila vsaka lokalna skupnost.

7. knjiga: Ekoremediacije in podnebne spremembe je knjiga, ki je nastala kot odziv na nujnost prilagajanja spremenjeni razporeditvi padavin. Predvsem kmetijska raba nujno potrebuje prilagoditve, pa seveda tudi upravljanje z vodotoki, bivanje in promet. Skratka, ekoremediacije se kažejo kot sistemska pomoč za prilagoditve.

8. knjiga: Ekoremediacija kopenskih ekosistemov – kopenski ekosistemi opravljajo pomembne ekosistemске funkcije, zato jih moramo poznati, da jih lahko uspešno preventivno varujemo in, kjer je potrebno, tudi saniramo. V pomoč so nam številne fitoremediacijske rastline, ki opravljajo vlogo transformacije onesnažil v prsti, njihove akumulacije in absorpcije.

9. knjiga: Naravni čistilni sistemi – knjiga prikazuje večfunkcijsko

vlogo prsti, ki ima pomemben doprinos k čiščenju vode. Prsti so naravni filter, ki z zadrževanjem, precejanjem in fizikalno-kemijskimi procesi omogočajo čiščenje vode, pri tem pa imajo pomembno vlogo tudi rastline.

10. knjiga: Ekosistemski pogled na prsti je knjiga, kjer geografi spoznajo prsti kot del pokrajine, zato so v ospredju predvsem ekosistemске funkcije prsti, kmetijska funkcija (pridelovalna) je samo ena izmed vseh. Poglobljeno poznavanje nastanka prsti omogoča razumevanje lastnosti prsti in krepi zavedanje o občutljivosti prsti.

11. knjiga: Prepoznavnost Slovenije z učnimi regijami prinaša nova spoznanja o Sloveniji kot učilnici v naravi. Mnoga območja so opremljena z učnimi, pohodnimi, kolesarskimi in drugimi tematskimi potmi, z informacijskimi centri, učnimi poligoni in zadnje leto z učnimi vrtovi. Vse to so območja, kjer si lahko vse generacije pridobijo dodatna znanja in izkušnje.

Knjige so predstavljene na spletni strani <http://www.ipvo.si/literatura/ekoremediacija-kopenskih-ekosistemov>

Prof. dr. Ana VOVK KORŽE in Franc FRAS

ŠMARNA HRUŠICA

Lep habitus, čudoviti beli cvetovi, slastni, zdravi plodovi in iskrivo žareča jesenska barva so glavne lastnosti šmarne hrušice. Ne gre zanemariti, da jih je opazil in gojil na svojem posestvu Mont Vernon v Virginiji že prvi ameriški predsednik G. Washington. Zadnje čase postaja nadvse priljubljena užitna rastlina v večjih urbanih mestnih središčih.

Šmarna hrušica nam daje vse, kar zahtevni "uporabniki" pričakujemo. Rastlina je v vseh letnih časih lepa, dodano vrednost pa ji dajejo predvsem užitni plodovi, ki jih lahko pobiramo junija in julija. Najboljšega okusa so kar sveži iz drevesa, če nam jih kaj ostane, so primerni tudi za izdelovanje marmelad, kompotov ali za peko.

Rod *Amelanchier* zajema okrog 24 vrst listopadnih večjih grmov ali manjših dreves iz družine rožnic (*Rosaceae*), med drugimi v to družino prištevamo tudi nešplje, jablane, hruške in kutine. Dosežejo do 4 metre višine in 2,5 metra širine.

Njihova domovina je Severna Amerika, avtohtona rastišča so strma in sončna, mnogokrat že meliščna ali skalovita južna pobočja – kljub suši in vročemu soncu, ki žge na južnih pobočjih, ti trpežni grmi preživijo. Glede prsti rastlina ni občutljiva, potrebuje le dobro odcedna tla.

V maju jo še pred olistanjem prekrijejo nežni beli cvetovi. Spada med medovite rastline, tako v njeni družbi uživajo

Cvetovi so kot majske plešoče iskrice, sorta Amelanchier alnifolia 'Obelisk'

Foto: Klementina Tement

tudi koristne žuželke.

Primerna je za manjše ali večje vrtove, izbiramo lahko med mnogimi sortami, razlikujejo se po oblikah habitusa, rodnosti, velikosti in različnih plodovih. Prijetno s koristnim je načelo, ki ga upoštevajo tudi krajinski arhitekti pri novejših projektih v večjih mestih ali v urbanem okolju. Med vso pestrostjo uporabnih rastlin niso pozabili na šmarne hrušice. Med sprehodom po High Line Parku v centru New Yorka lahko z malo sreče ob pravem času uživamo v okusnih plodovih šmarne hrušice.

V manjših vrtovih lahko višino nadzorujemo s pomladansko rezjo, če nam

Plodovi zorijo postopoma od junija do julija – nikar ne pozabimo nanje, saj jih ptiči obožujejo

Foto: Klementina Tement

prostor omogoča, pa pustimo rastlini svobodo – ne bo nas razočarala. Spomladi beli cvetovi, čez poletje lepo zeleni listi in vitaminov polni modri plodovi, v jesenskih mesecih sledi barvna preobrazba v oranžne, rdeče in rume tone.

Listopadne rastline izgledajo v zimskih mesecih precej drugače, takrat nas bo njeno lubje presenetilo z nežnimi sivimi odtenki.

Vzgoja šmarne hrušice je enostavna, rastlina ni občutljiva, ne potrebuje škropljenja ali uporabe fitofarmaceutskih sredstev.

Klementina TEMENT,
dipl. inž. krajinske arhitekture

CVETOČ DNEVNIK

V 19. stoletju je dr. Ward v Londonu po naključju naletel na presenetljive učinke steklene zaščite pri vzgoji in razmnoževanju rastlin in vrtnarji smo za to odkritje še kako hvaležni. Brez steklenjaka si težko zamislimo proizvodnjo rastlin v naših klimatskih razmerah, saj začne že v septembru nastajati zgodba od sadike k cvetočem lončku – le tako kupce pravočasno pričakajo prvi spomladanski cvetovi.

Zaradi učinka tople grede imamo spomladansko vzdušje ob drobnih modrih cvetovih spominčic, polje cvetočih primul, ciklam, ranunkul in trajnih kamnokrečev. Nežne, kremaste cvetove kažejo trajne tiarele, ki najlepše uspevajo v polsenčnih, humoznih rastiščih. Sledijo jim posajena zelišča in najrazličnejše sorte sivke, ki bodo še nekaj tednov počakale v zavetju, preden bodo dišale na vaših vrtovih in v koritih. Za rastline, ki poleg tega, da lepo izgledajo, nimajo druge vrednosti, je vedno manj zanimanja. Vsako leto jih zamenjujejo užitne sadike, najrazličnejše plodovke in zelenjava, ki najdejo mesto kar med sezonskim cvetjem teras

ali balkonov. Gojimo jih v lončkih v ogrevanih prostorih, kjer potrpežljivo čakajo na primerne temperature za sajenje, a to je že tema za naslednji vrtnarski dnevnik.

Sezonski cvetovi – neprivlačni? Vsekakor ne!

Predrage za vzdrževanje, neekološke, staromodne, cenene, zasedajo prostor trajnicam. S takšnim obsojanjem simpaticnih enoletnih cvetov se ne morem strinjati. Enoletne zasaditve na mnogih javnih in zasebnih mestih žal pogosto sestavljajo enoletnice v družbi klekov in znanih sort trajnic, ki pogosto predstavljajo najrazličnejše "zelene"

napise. Tako smo priča neusklajenim ter oblikovno nedovršenim ureditvam, kjer enoletnicam odvezamemo vso moč privlačnega videza.

Z dobrim sezonskim sadilnim načrtom, kjer prevladuje vloga enoletnic in dvoletnic, prikažemo v prostoru čudovito zgodbo narave, ki jo pripovedujemo skozi letne čase. S trajnicami, zelišči ali zelenjavo imamo neomejene možnosti kreativnih in uporabnih kombinacij, v katere se vključijo enoletnice.

Kako pomembna je barva?

Opravka imamo z živim rastlinskim gradivom, tako da težko govorimo o napačnih barvnih kombinacijah, predvsem gre za lastno presojo in okus. V naravnih združbah rastline najrazličnejših tekstur, oblik in barv delujejo kot celota – tak primer so vse redkejši cvetoči travniki. Najrazličnejše odtenke zelene prekinjajo rumena, modra, vijolična, rdeča.

Elegantne cvetoče ploskve

Večja zasajena površina enoletnic deluje ploskovno in daje površinski vtis. S cvetočimi ploskvami vplivamo na vizualno zaznavo prostora, z enostavno

Foto: Klementina Tement, dipl. inž. krajinske arhitekture

potezo pa lahko svoj zeleni kotichek optično povečamo.

Največja prednost je njihov dolgotrajni cvetni učinek ali atraktivni listi – kot pri okrasnih koprivah in krompirju.

Iz drobnih spomladanskih cvetov mačeh, primul, spominčic in belisa lahko ustvarimo elegantne zasaditve, ki bodo delovale vse prej kot ceneno. Po cvetenju rastline odstranimo in jih na-

domestimo s poleti cvetočimi vrstami.

Naši družini rastline predstavljajo način življenja, narava in letni časi narekujejo ritem, ki mu sledimo, se z njim učimo in razvijamo. To nas izpopolnjuje in nam daje bistvo. Uspešen začetek vrtničarske sezone!

Klementina TEMENT,
dipl. inž. krajinske arhitekture

MED SLOVENSКИH ČEBELARJEV JE VARNO ŽIVILO

Znano poreklo in način pridelave hrane sta lastnosti živila, ki jima osveščeni potrošniki iz dneva v dan namenjajo večjo pozornost. Izrednega pomena za ohranjanje našega zdravja in dobrega počutja je prav uživanje lokalno pridelane hrane iz domačega okolja. Takšna živila pridejo tako rekoč neposredno na naš krožnik in niso izpostavljena dolgim transportnim potem, s katerimi izgubljajo svojo biološko vrednost.

Zaradi kratkih transportnih poti se v živilih, predvsem v sadju in zelenjavi, ohranijo vitamini in ostale bioaktivne snovi, ki krepijo naš organizem in so tudi življenjskega pomena za naše telo. Kakovost čebeljih pridelkov se z dolgimi transportnimi potmi in ne-

pravilnim skladiščenjem poslabšuje, zato je najbolje, če jih uživamo čim bolj sveže in iz domačega okolja. Kratke transportne poti predstavljajo tudi manjše obremenitve za naše okolje glede sproščanja toplogrednih plinov, ki nastajajo zaradi dolgih transportov hrane.

Uživanje živil iz tujega okolja poveča tudi tveganje za pojav alergij, ki so v zadnjem času v porastu tako pri odraslih ljudeh kot tudi pri otrocih. Ker imamo v Sloveniji izredno nizko samooskrbo s hrano, z uživanjem lokalno pridelanih živil izražamo tudi podporo lokalnim proizvajalcem oz. domačemu gospodarstvu, saj prispevamo delček k ohranjanju delovnih mest in poseljenosti na podeželju.

Uživanje domače hrane je neposredno povezano tudi z varovanjem in ohranjanjem okolja. Ustrezno naravno okolje je predpogoj tako za življenje ljudi, živali kot tudi za pridobivanje hrane. Velikokrat zaradi onesnaževanja okolja slišimo o pomorih čebel. Čebele so prvi indikatorji onesnaženosti okolja.

Čebele na sončnici Foto: Andrej Jernej

Premalo se zavedamo, da je vsaka tretja žlica hrane po vsem svetu odvisna od oprave čebel in da so čebele v naravi nepogrešljiv člen v verigi pridelave hrane.

Zagotoviti potrošniku kakovostno in varno živilo je poglobitnega pomena pri ohranjanju zaupanja in pri pridobivanju novih uporabnikov čebeljih pridelkov, česar se čebelarji dobro zavedamo. Čebelarji se z ustreznimi postopki čebelarjenja, z upoštevanjem dobre čebelarske prakse in ustrezne tehnologije čebelarjenja trudimo ohranjati kakovost medu takšno, kot jo pridelajo čebele v panju. Čebelarimo v skladu s Smernicami dobrih higienskih navad v čebelarstvu, ki so osnovane

na načelih sistema HACCP, in zagotavljamo sledljivost. Na nalepki za med je poleg točnega izvora medu označen tudi poln naslov čebelarja, ki je med pridelal. To je velika razlika od označb medu, ki so opredeljeni kot »mešanica medu držav, ki so ali niso članice ES«. Rok uporabe medu je lahko zelo dolgotrajen, če je med skladiščen v ustreznih razmerah. Med, ki je shranjen na toplem, veliko hitreje izgublja svojo vrednost. Kakovost medu ogrožajo zlasti dolgotrajni prevozi na velike razdalje in skladiščenje v neustreznih razmerah. Med in drugi čebelji pridelki slovenskih čebelarjev pa pridejo v naše roke tako rekoč neposredno iz čebeljega panja, zato je ohranjena tudi njihova kakovost.

Kakovost nadziramo tudi z vsakoletnimi analizami v internem laboratoriju na ČZS-ju. Tudi varnosti čebeljih pridelkov vsa leta namenjamo veliko pozornosti in ni odveč podatek, da je bilo v zadnjih desetih letih na ostanke kemijskih sredstev analiziranih preko 1.200 vzorcev medu. Rezultati pa v vseh analiziranih primerih kažejo, da varnost medu, pridelanega v Sloveniji,

Med, pridelan v Sloveniji, prepoznate tudi po unikatnem kozarcu Foto: Barbara Dimc

ni ogrožena. Da svojim potrošnikom zagotavljamo še višjo kakovost in dodatno kontrolo medu, ki ga pridelujemo v Sloveniji, se čebelarji združujemo v kakovostne sheme, kot so Slovenski med z zaščiteno geografsko označbo ter kakovostni shemi zaščitenege geografskega porekla Kočevski gozdni med in Kraški med, poznamo pa tudi med iz ekološke pridelave.

V Sloveniji pridelan med je glede na izsledke interne kontrole kakovostno in varno živilo, priporočamo pa uživanje čebeljih pridelkov iz lokalnega območja z znanim poreklom in od domačega pridelovalca.

Mag. Andreja KANDOLF BOROVŠAK in
Nataša LILEK, ČZS, JSSČ

PONUDBA NA KMEČKI TRŽNICI V DUPLEKU

Lokalna samooskrba prebivalstva s hrano postaja vedno bolj priljubljen način zdravega prehranjevanja ljudi.

Tržnica v domačem kraju poveže pridelovalce in potrošnike, med njimi se spletejo vezi, tiste »poslovne«, pa tudi

čisto prijateljske. Kupci radi postojijo na tržnici in s prodajalci »kakšno rečejo«. Krepi se medsebojno zaupanje. V ponudbi Kmečke tržnice Duplek najdemo v glavnem vse, kar potrebujemo – od sadja, vrtnin in zelenjave do različnih vrst medu in izdelkov. Načini pridelovanja vrtnin so od ročnih do intenzivnejših načinov pridelave. Pridelki so sezonski, sveži in zato bogati z minerali in vitamini. Prevozijo kratko pot od pridelovalca do potrošnika (od njive do krožnika ...). Pridelke ponujajo bližnje kmetije.

Nepogrešljivo živilo je npr. domače zelje, ki je bogato z vitamini, rudninskimi snovmi, žveplom, jodom,... Koristno je za prebavila in krepi organizem. Nepogrešljiva so tudi druga osnovna domača živila, kot so krompir, repa, korenje in ostali pridelki. Vse to nudi tržnica v Dupleku.

Bogata ponudba vrtnin Foto: Franc Fras

Sezonska ponudba na Kmečki tržnici Duplek

Foto: Franc Fras

Domači med: O medu se zadnje čase precej poroča. Tiskani mediji kar tekmujejo med seboj, vendar ne v podporo slovenskim čebelarjem. Če je na tem dejansko kaj resnice, se morajo najprej zediniti stroka in še kdo v Sloveniji. Od potrošnikov pa je odvisno, ali bomo bolj zaupali uvoženim pridelkom iz daljnih dežel ali domačim čebeljim pridelkom soseda, ki ga poznamo.

O medu (še posebej o nekoliko grenkem kostanjevem) je znano, da vsebuje nepogrešljive sestavine človekove prehrane, npr. cvetni prah, ki mu pripisujejo pozitivne učinke v boju proti starostni oslabelosti, živčnim obolenjem in še čem. Predstavlja vir beljakovin in vitaminov, aminokislin in drugih koristnih snovi, deluje antibakterijsko. Vsebuje veliko rudninskih snovi. Več kot je v medu grozdnega sladkorja (glukoze), prej se bo strdil.

S Kmečko tržnico Duplek je sklenjen krog v ponudbi kmetijskih pridelkov – samooskrbna veriga od pridelovalca do potrošnika v domačem lokalnem okolju.

Franc FRAS

Ponudba medu na tržnici s čebelje paše z obronkov vurbških gozdov Foto: Franc Fras

KOMUNALA

Skladnost pitne vode je Mariborski vodovod, d.d. tudi v letu 2015, tako kot do sedaj, zagotavljal z izvajanjem notranjega nadzora po izdelanem HACCP načrtu oziroma z obvladovanjem procesov od črpanja podzemne vode, njene obdelave, prečrpavanja in distribucije do uporabnikov. Skladnost pitne vode se je spremljala na črpališčih, na omrežju v vodooskrbnih objektih in pri uporabnikih (večinoma v osnovnih šolah in vrtcih ter deloma v gostinskih objektih). Izvajanje notranjega nadzora se je vršilo v skladu z določili Pravilnika o pitni vodi (Ur.l.RS, št. 19/04, 35/04, 26/06, 92/06, 25/09 in 74/15).

Skupno je bilo v sklopu izvajanja notranjega nadzora v letu 2015 odvzetih 2.236 vzorcev, od tega 2.135 za mikrobiološka preskušanja in 101 za kemijska preskušanja. Na celotnem sistemu Mariborskega vodovoda d.d. je bilo v letu 2015 mikrobiološko neskladnih 4,5% vzorcev. Večinoma gre mikrobiološka odstopanja pripisati neustreznemu stanju internih hišnih vodovodnih instalacij. Zaradi preseženih kemijskih parametrov je bil neskladen 1 vzorec.

Podrobnejše poročilo ter več podatkov o kakovosti pitne vode se nahaja na spletni strani: <http://www.mb-vodovod.si/>

Pitno vodo, ki jo je v letu 2015 dobavljal Mariborski vodovod za občino Duplek, Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano ocenjuje kot skladno z zahtevami Pravilnika o pitni vodi. Glede na obseg opravljenih preskušanj, ocenjujejo pitno vodo kot varno.

MOŽNOSTI IZGRADNJE VELIKEGA NAMAKALNEGA SISTEMA

V zadnjih letih so vremenske razmere za kmetijske pridelovalce precej nestabilne, zato bo potrebno poseči po ukrepih, ki zmanjšujejo možnosti izpada prihodkov in ponujajo možnosti nadaljevanja izvajanja dejavnosti v smeri zagotavljanja večje samooskrbe.

V občini Duplek je cca. 1382 ha kmetijskih površin, cca. 250 ha kmetijskih površin pa smo prepoznali kot primerne za izgradnjo velikega namakalnega sistema, saj se te nahajajo neposredno ob vodnem viru – reki Dravi.

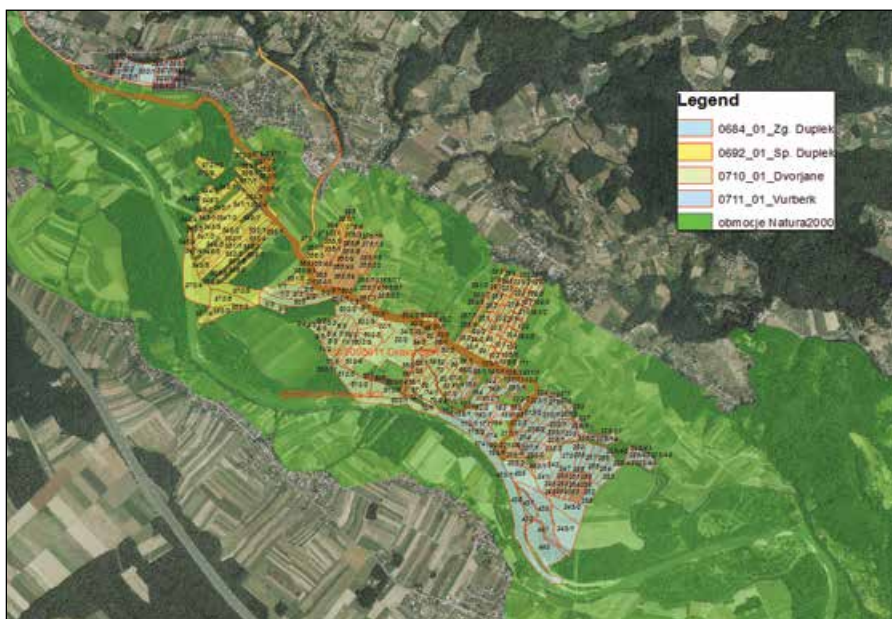
Obdelovalce in lastnike kmetijskih površin na južnem delu območja občine je Kmetijski zavod Maribor povabil k seznanitvi s prednostmi izgradnje namakalnega sistema in k seznanitvi z obveznostmi, ki jih bodo imeli po izgradnji sistema tisti, ki se bodo odločili za tovrsten ukrep.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano bo namreč v drugi polovici leta 2016 na podlagi že sprejetega pro-

grama razvoja podeželja 2014–2020 objavilo javni razpis, povezan z razvojem, posodabljanjem in prilagoditvijo kmetijstva in gozdarstva – izgradnjo velikih namakalnih sistemov. Glede na že zapisano je cilj ukrepa predvsem zagotavljanje stabilne kmetijske pridelave. Posebej velja izpostaviti, da država z javnim razpisom sofinancira 100 % upravičenih stroškov izgradnje črpališč, primarnega in sekundarnega cevovoda z opremljenim odvzemnim mestom za vodo znotraj velikega namakalnega sistema. Investicijo vodi občina, ki tudi financira izgradnjo sistema in vloži vlogo oz. prijavo na objavljeni razpis za pridobitev nepovratnih sredstev.

Kmetje, ki so se srečanja v februarju udeležili, so opozorili predvsem na težave pri pridobivanju soglasij za izvedbo namakalnega sistema, saj je na predvidenem območju namakanja precej razgibana lastniška struktura z izjemnim številom manjših parcel. Ukrep namreč predvideva, da mora biti podano soglasje lastnikov oz. zakupnikov zemljišč, katerih zemljišča predstavljajo vsaj 2/3 površine območja, predvidenega za namakanje. Lastnik zemljišča oz. tisti, ki obdeluje kmetijske površine na namakalnem območju, se obveže, da bo sistem po izgradnji namakalnega sistema uporabljal in bil soudeležen pri vzdrževanju. Zagotoviti bo potrebno tudi ustrezno opremo za namakanje. Tudi za nabavo le-te bo možno pridobiti sredstva na objavljenem javnem razpisu.

Strošek vzdrževanja po izkušnjah nekaterih občin znaša med 15 in 20 EUR/ha na leto; namaka se glede na potrebe in po nekaterih izračunih Kmetijskega zavoda Maribor bi bilo potrebno zemljišča namakati petkrat na leto, kar pomeni, da je strošek električne energije in vode v tem primeru cca. 30 EUR na namakanje (20 l vode na m²). Prisotni kmetje so se strinjali, da bi bilo glede na to, da država tovrstne ukrepe financira v celoti, smiselno pripraviti potrebno dokumentacijo in pridobi-

Prikaz parcel predlaganega območja namakalnega sistema Duplek

ti ustrezna dovoljenja in soglasja ter poskušati pridobiti nepovratna sredstva. Za izgradnjo sistema je namreč potrebno opredeliti vodni vir, ki je v našem primeru reka Drava, opredeliti območje namakanja, zbrati soglasja s strani lastnikov obdelovalnih površin, izdati odločbo o uvedbi namakanja, ki jo izda pristojno ministrstvo, in pridobiti vodno dovoljenje.

Vse lastnike zemljišč smo obvestili o možnosti namakanja, teh je bilo cca. 230. V najkrajšem možnem času mo-

rajo podpisati tudi izjavo o strinjanju z izgradnjo namakalnega sistema. V kolikor bomo pridobili zadostno število podpisov oz. izjav, bomo pripravili vso potrebno dokumentacijo in se prijavili na razpis.

Omenjeni ukrep je vsekakor dobrodošel, če upoštevamo nestabilne vremenske pogoje, vse večje težnje po samooskrbi s kmetijskimi pridelki in spodbujanje kmetovalcev k povezovanju.

Jasmina PURIČ

NADALJEVALA SE BODO GRADBENA DELA NA REKONSTRUKCIJI DRŽAVNE REGIONALNE CESTE R3-710/1292 MARIBOR–VURBERK–PTUJ V SP. DUPELJU

Državna/regionalna cesta R3-710/1292 Maribor–Vurberk–Ptuj je ena glavnih prometnih žil, ki potekajo skozi našo občino. Na njej se odvija tako lokalni promet kot tudi regionalni v smeri Maribor–Ptuj in obratno. Ob predmetni cesti je v naseljih Zg. Duplek, Sp. Duplek in Dvorjane zelo gosta poselitve in pozidava stanovanjskih, javnih in drugih objektov. Obnova in rekonstrukcija predmetne ceste se, kot veste, izvaja v etapah že vrsto let, skladno z razpoložljivostjo državnih sofinancerskih sredstev za namene rekonstrukcij in novogradenj državnih cest. Občina Duplek si že od ustanovitve dalje prizadeva, da bi se potrebna rekonstrukcija celotnega poteka te državne ceste skozi naselja Zg. Duplek, Sp. Duplek in Dvorjane izvedla v celoti (torej tudi še manjkajoči odsek od Sp. Dupleka do Dvorjan čez Griht), vendar za celotno izvedbo v proračunu države do sedaj še vedno niso bila zagotovljena

Prometna ureditev novega križišča

sredstva. Po nekajletnem premoru je država v letošnjem proračunu uspela zagotoviti najnujnejša finančna sredstva za rekonstrukcijo naslednje etape, in sicer odseka B1, I. etapa, od km 9+800 do km 10+146 v dolžini 346 m – od občine do konca naselja Sp. Duplek, s sočasno izgradnjo novega rondoja za odcep Korenske ceste. V sklopu izvedbe bosta ob cestišču zgrajena obojestranski pločnik in nov most čez Korenski potok, obnovljene bodo telekomunikacijske povezave in javna razsvetljava, urejeno bo meteorno odvodnjavanje cestišča ter zgrajeno manjkajoče kanalizacijsko omrežje in novo kanalizacijsko prečrpališče pri Korenskem potoku.

Že avgusta leta 2013 je bila med Direkcijo RS za ceste, izbranim izvajalcem del – podjetjem VOC Celje d.d. in Občino Duplek sklenjena gradbena pogodba za izvedbo obnove tega odseka državne ceste R3-710/1292 Maribor–Vurberk–Ptuj, vendar so bila zaradi okrnjenega financiranja projektov Direkcije RS za ceste s strani države vsa dela na državnih cestah zaustavljena oziroma prekinjena do letošnjega leta. V letošnjem državnem proračunu (kot tudi v našem občinskem) so bila

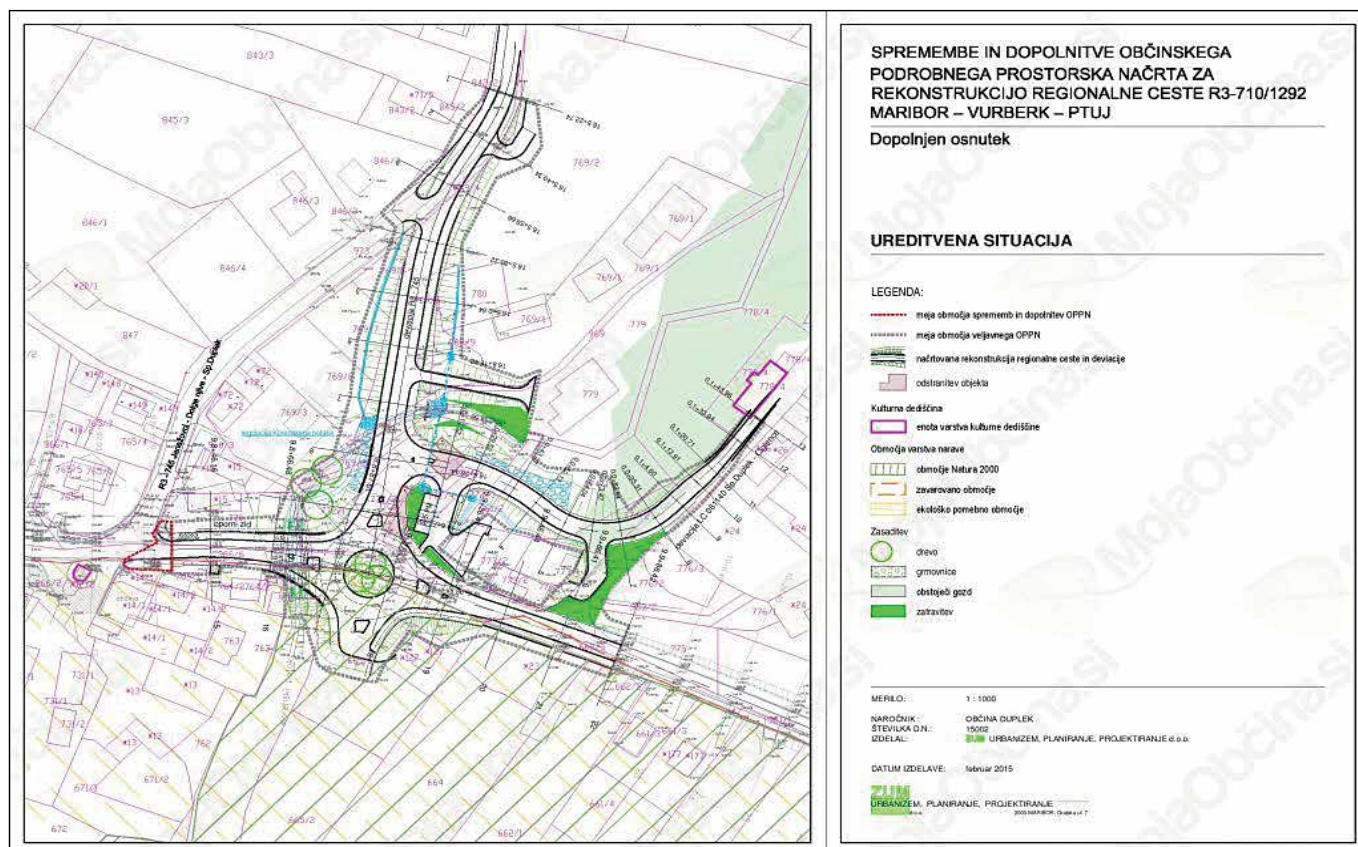
zagotovljena potrebna sredstva za izvedbo I. etape odseka B1. Pogodbeno vrednost celotne investicije znaša 1.169.306,39 EUR, od česar 77,11 % financira Direkcija RS za infrastrukturo in 22,89 % Občina Duplek. Pričetek gradbenih del je predviden še v mesecu marcu (konec marca) in zaključek vseh del do 30. 10. 2016.

UREDITEV PRIKLJUČKA NA CIGLENSKO CESTO

Direkcija RS za ceste že dalj časa načrtuje rekonstrukcijo regionalne ceste R3-710/1292 Maribor–Vurberk–Ptuj skozi Spodnji Duplek do naselja Dvorjane. Za pripravo projektne dokumentacije je morala Občina pripraviti in sprejeti občinski podrobni prostorski načrt za rekonstrukcijo te regionalne ceste. Sprejet je bil že v letu 2009. V času priprav projektne dokumentacije so bile podane pobude za dodatne prostorske ureditve, vezane na prestavitev lokalne ceste proti naselju Ciglenca, s čimer bi zagotovili ustrežnejše priključevanje te ceste na regionalno cesto skozi Spodnji Duplek. Pobudo je sprejela tudi Direkcija RS za ceste (po novem Direkcija RS za infrastrukturo),

zato so bile pripravljene spremembe in dopolnitve prostorskega načrta. Kot je znano, se sedanja lokalna cesta proti Ciglencam priključuje direktno in precej strmo na regionalno cesto R3-710, kar pa ne zadostuje potrebnim standardom izgradnje cestnih priključkov na državne ceste. S spremembami prostorskega načrta je bilo predvideno, da se bo omenjena lokalna cesta priključevala na manj obremenjeno regionalno cesto R3-745 Janežovci–Dolge Njive–Spodnji Duplek. Za sočasno izvedbo priključka Ciglenške ceste v tej fazi rekonstrukcije državne ceste, kar je tehnološko pravzaprav nujno, saj se niveleta rekonstruiranega dela državne ceste še dodatno znižuje, bo potrebno za ta del pridobiti gradbeno dovoljenje, saj gre za novogradnjo, ter tako v našem kot tudi v državnem proračunu zagotoviti dodatna finančna sredstva za sočasno izvedbo, kot omenjeno, še v tem letu. Idealna rešitev bi bila, če bi lahko sočasno zgradili tudi manjkajoči odsek Korenske ceste, ki se bo priključeval na nov rondo, kar pa ni odvisno samo od finančnih zmožnosti naše občine, temveč tudi od zagotovitve potrebnih sofinancerskih sredstev v državnem proračunu.

Marjan TOPIČ

Ureditvena situacija OPPN rekonstrukcija R3-710/1292 Maribor - Vurberk - Ptuj

EKOLOŠKI KOTIČEK

MEŠANA EMBALAŽA

KAJ SODI V VREČO:

- platenke pijač in hrane,
- platenke čistil in pralnih sredstev,
- plastične nosilne vrečke,
- manjše plastične škatle,
- plastični lončki, kozarci in krožniki,
- plastične in aluminijaste folije,
- drugi manjši predmeti iz plastike,
- pločevinke pijač in hrane,
- drugi manjši kovinski predmeti,
- večslojna (tetrapak) embalaža pijače in hrane,
- manjša količina stiropora.

KAJ NE SODI:

- papir in karton,
- lepenka,
- steklo,
- doze sprejev (le-te so nevarni odpadki).

VSA EMBALAŽA MORA BITI IZPRAZNJENA, ČISTA IN SPLOŠČENA.

MEŠANI KOMUNALNI ODPADKI

KAJ SODI V ZABOJNIK:

- izdelki iz keramike, porcelana, gline,
- izdelki iz plute, gume in usnja,
- manjši kosi tekstila in obutve,
- pleksi in žično steklo ter steklo svetil,
- ogledala in kristal,
- onesnažena folija in onesnažena embalaža,
- onesnažene vrečke od bioloških odpadkov,
- vrečke iz sesalca in hišne pometanine,
- plenice in higienski vložki,
- čistilne krpe in gobe,
- mačji pesek in iztrebki malih živali,
- kosti,
- celofan,
- darilni ovojni papir (plastificiran),
- okraski in spominki,
- otroške igrače,
- tapete in lepilni trakovi,
- lasje,
- olupki banan, citrusov,
- ohlajen premogov pepel.

KAJ NE SODI:

- papir,
- steklo,
- biološki odpadki,
- mešana embalaža.

V ZABOJNIK NI DOVOLJENO ODLAGANJE KOSOVNIH IN NEVARNIH ODPADKOV.

STEKLO

KAJ SODI V ZABOJNIK:

- steklenice pijač in hrane,
- steklena embalaža zdravil,
- steklena embalaža kozmetike,
- kozarci vložnih živil,
- razbite steklenice in kozarci,
- druga steklena embalaža.

KAJ NE SODI:

- okenska stekla,
- ogledala in kristal,
- žična in pleksi stekla,
- avtomobilska stekla,
- stekla žarometov,
- posode iz porcelana,
- neonske svetilke,
- posoda odporna na visoke temperature,
- steklenice z vsebino.

STEKLENICE MORAJO BITI IZPRAZNJENE, ČISTE TER BREZ ZAMAŠKOV.

BIOLOŠKI ODPADKI

KAJ SODI V ZABOJNIK:

- ostanki zelenjave in sadja,
- ostanki kuhane hrane,
- pokvarjeni prehrabeni izdelki,
- jajčne lupine,
- kavna usedlina in kavne filter vrečke,
- čajne filter vrečke,
- papirnati robčki, brisače in serviete,
- žagovina,
- ostanki rož,
- stara zemlja lončnic,
- pokošena trava,
- listje,
- plevel,
- stelja malih živali,
- ohlajen lesni pepel.

KAJ NE SODI:

- mačji in pasji iztrebki,
- kosti,
- plenice.

PO IZTRESANJU BIOLOŠKIH ODPADKOV VREČKO (PLASTIČNO) ODLOŽITE MED MEŠANE KOMUNALNE ODPADKE. ČE IMATE BIOLOŠKE ODPADKE V VREČKI IZ PAPIRJA, LAHKO OBOJE ODLOŽITE V TA ZABOJNIK.

PAPIR

KAJ SODI V ZABOJNIK:

- časopisi, revije, zvezki, knjige,
- telefonski imeniki,
- pisemske ovojnice,
- prospekti in katalogi,
- embalažni (ovijalni) papir,
- pisarniški papir,
- papirnate nakupovalne vrečke,
- kartonska embalaža.

KAJ NE SODI:

- embalaža mleka, sokov,
- kopirni papir (indigo),
- masten in povoščen papir,
- folije iz umetnih mas,
- higienski papir,
- vreče za krmila, cement.

ŠKATLE MORAJO BITI STRGANE IN SPLOŠČENO VLOŽENE V ZABOJNIK.

KAKO USTREZNO RAVNATI Z BIOLOŠKO RAZGRADLJIVIMI KUHINJSKIMI ODPADKI IN ZELENIH VRTNIM ODPADOM?

Pri opravljanju vsakdanjih aktivnosti, zadovoljevanju osebnih in skupnih potreb ter še posebej pri skrbi za lepše bivalno in delovno okolje nastajajo t. i. biološko razgradljivi kuhinjski odpadki ter zeleni vrtni odpad. Med slednjega štejejo odpadno vejevje, travo, listje, staro zemljo lončnic, rože, plevel, gnilo sadje, lesni pepel ipd., medtem ko med biološke odpadke spadajo odpadki, kot so zelenjavni in sadni odpadki vseh vrst, jajčne lupine, kavne usedline, filter vrečke, pokvarjeni prehranski izdelki, kuhani ostanki hrane, papirnati robčki, brisače in papirnate vrečke; skratka vsi odpadki, ki se lahko razgradijo po naravni poti s kompostiranjem. Prav zaradi tega se mnogi odločajo tudi za lastno kompostiranje na domačem kompostu.

Pogoj za uspešno snovno ali termično izkoriščanje odpadkov je njihovo ločeno zbiranje, zato je prepovedano kakršnokoli mešanje biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada z drugimi komunalnimi odpadki. Omenjene odpadke je treba zbirati ločeno, saj tako pripomoremo tudi k lažjemu doseganju republiške strategije, katere namen je preusmeritev čim večjega deleža odpadkov v postopke ponovne uporabe ali predelave in zmanjševanje količin odpadkov za odlaganje. Cilj ločenega zbiranja biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada pa je, da se zmanjšajo celotne količine odpadkov, ki se odlagajo, še posebej pa, da se zmanjša delež biološko razgradljivih odpadkov v odloženih odpadkih – predvsem zaradi povzročanja toplogrednih plinov in neprijetnih vonjav v okolici odlagališč.

Kompost – naravno organsko gnojilo

Ločeno zbiranje navedenih vrst komunalnih odpadkov omogoča, da jih lah-

ko preusmerimo na kompostiranje, pri čemer dobimo kompost kot naravno organsko gnojilo, po drugi strani pa se zmanjšuje odlivanje tekočih kuhinjskih odpadkov v kanalizacijske sisteme, kar povzroča njihove zamašitve ter težave pri čiščenju odpadnih vod. V skladu z določili Uredbe o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom je prioritarno lastno kompostiranje. Šele ko povzročitelj odpadkov iz gospodinjstva nima možnosti ali ne želi kompostirati biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov iz gospodinjstev in zelenega vrtnega odpada, jih morajo prevzeti izvajalci obveznih občinskih gospodarskih javnih služb.

Biološko razgradljive kuhinjske odpadke je prepovedano rezati, drobiti ali mleti ter redčiti z namenom, da se jih z odpadno vodo odvaja v kanalizacijske sisteme, greznice, nepretočne greznice ali neposredno v vode. Povzročitelj biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada mora odpadke zbirati v vodotesnih zabojnikih ali posodah ločeno od drugih odpadkov, izvajalec javne službe zbiranja pa jih mora prevzeti s specialnimi vozili, ki preprečujejo izpuščanje v okolje in ne povzročajo neprijetnih vonjav.

(Članek je delno povzet po Uredbi o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom (Ur. list RS, št. 39/2010).

Kako uspešno kompostirati?

Za uspešno lastno kompostiranje je pomembnih več dejavnikov: pravilna izbira kompostnika, določitev pravilne lokacije kompostiranja in pravilen postopek kompostiranja. Za postavitve hišnega kompostnika na vrtu izberemo polsenčen ali senčen prostor, zavarovan pred vetrom in lahko dostopen. Hišni kompostnik naj ima neposreden stik s tlemi in naj bo z vseh strani primerno prezračen. Postavi se ga tako, da ne povzroča motenj (npr. smradu) na sosednjih zemljiščih. Ta osnovna pravila so pomembna za vse tipe kompostnikov – ne glede na to, ali so od-

prti iz lesa ali žičnati ali pa plastični zaprti hišni kompostniki.

Kot prvo plast damo plast zdrobljenih vej, ki poskrbi za dobro zračenje od spodaj in preprečuje zastajanje vode. Za optimalen razkrojni proces je pomembna zadostna ponudba kisika, ki jo dosežemo tako, da se suhi strukturni material (veje in zeleni obrez) in vlažni nestrukturni material (trava, kuhinjski odpadki) vedno med seboj mešajo. Kuhinjske odpadke in ostanke hrane je potrebno takoj prekriti z listjem, zemljo, travo ali jih rahlo zagrebsti, da preprečimo neprijetne vonjave in ne privabljamo neželenih gostov, kot so podgane ali ptiči. V procesu razgradnje, ki poteka pri 50°C–60°C, mikroorganizmi, bakterije in glive proizvajajo humus in hranilne snovi, za kar pa potrebujejo določeno vlago.

V času daljše poletne suše je priporočljivo vlaženje kompostnega kupa. Ko je hišni kompostnik poln oziroma po približno pol leta, njegovo vsebino preložimo. S tem ga prezračimo in pospešimo razkroj. Dozorel kompost presejemo s sitom z odprtini 15 do 20 mm, preostanek uporabimo za nadaljnji razkroj kot strukturni material.

V kolikor ne kompostirate sami, tovrstne odpadke za vas prevzamemo mi!

Kot izvajalec javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov zagotavljamo za vse povzročitelje odpadkov iz gospodinjstva, ki nimajo možnosti ali ne želijo lastno kompostirati biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov iz gospodinjstev in zelenega vrtnega odpada, njihovo prevzemanje, odvoz na lastno kompostarno ali na kompostarne poslovnih partnerjev.

V primeru odločitve povzročitelja za oddajo ločeno zbranih biološko razgradljivih odpadkov in zelenega vrtnega odpada izvajalcu javne službe vas prosimo, da nam to sporočite na naš naslov: Čisto mesto Ptuj d.o.o, Dornavska 26, 2250 Ptuj, po e-pošti:

dostava@cistomesto.si ali po telefonu 02/780 90 20.

Po tem, ko nas boste o vaših željah obvestili, bodo sledili obisk naših predstavnikov, predaja zabojnika za zbiranje odpadkov, navodila za pravilno ločevanje odpadkov ter terminski plan odvoza posameznih vrst odpadkov. **Prevzemanje biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada zagotavlja mo v poletih mesecih vsak teden,**

v zimskem času pa na štirinajst dni. Način prepuščanja odpadkov je podoben kot pri mešanih komunalnih odpadkih, torej zabojnik je potrebno postaviti **na dan odvoza na prevzemno mesto do 6.00 ure zjutraj.** Prevzete biološko razgradljive kuhinjske odpadke in zeleni vrtni odpad po prevzemu stehamo, nato pa transportiramo do kompostarn, kjer se izvaja postopek kompostiranja. Kot izvajalec javne službe zbiranja

določenih vrst komunalnih odpadkov zagotavljamo tudi **enkrat letno pranje zabojnikov**, v vseh ostalih primerih pa morajo za higieno svojih zabojnikov skrbeti povzročitelji odpadkov. (Članek je delno povzet po Uredbi o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom (Ur. list RS, št. 39/2010)).

*Vaš zbiralec odpadkov,
Čisto mesto Ptuj*

PREDSTAVITEV ELEKTRIČNEGA AVTOBUSA V DUPLEKU

Naš občan Branko Ferlič, direktor podjetja Električna vozila F, je uresničil dolgoletno idejo in s skupino inovatorjev izdelal prvi električni avtobus v Evropi.

Za izdelavo takšnega avtobusa jim je kot osnova služil star avtobus Mercedes Cito, iz katerega so odstranili praktično vse, obdržali so le ogrodje in okna. Predelani avtobus, ki ga poganja električni motor, ima 20 sedišč in 34 stojšč, z enim polnjenjem pa lahko prevozi do 160 kilometrov.

Sobotne promocijske vožnje z električnim avtobusom Vivo electric od Maribora do Dupleka so se poleg županov in drugih predstavnikov občin Duplek, Maribor in Starše udeležili tudi gospodarstveniki. Med slednjimi tudi

Foto : Gorazd Kac

Ivo Boscarol, direktor podjetja Pipistrel, ki je v produktu takoj prepoznal potencial, in predstavniki mednaro-

dnih podjetij Siemens in Toshiba, katerih proizvodi poganjajo avtobus.

Natalija JAKOPEC

Na promocijski vožnji

Foto : Gorazd Kac

DRUŽBENE DEJAVNOSTI

ISKANJE PALČKOV NA GRADU VURBERK

Kot vsako leto je vrtec Korena organiziral tradicionalno palčkovanje, kar pomeni, da otroci s starši iščemo palčke.

Letos smo se z družino prvič udeležili tega pohoda. Smo štiričlanska družina. Starejša deklica obiskuje šolo, mlajša pa skupino Pikapolonice v vrtcu.

Priprave na palčkovanje so se pričele že veliko prej. Otroci so se v vrtcu učili različne pesmi, izdelovali izdelke škratov ... Doma sta deklici izdelali vsaka svojo lučko iz kozarcev, v katere smo potem dali svečke in jih kasneje tudi prižgali. Komaj sta čakali, da je napočil dan, ko smo se z drugimi družinami, vzgojiteljicami in vzgojiteljem dobili pod gradom Vurberk. Kamorkoli si pogledal, si videl otroške oči, ki so se svetile v velikem pričakovanju in želji. Spraševali so se, kaj vse bodo doživeli na pohodu do gradu, kje vse bodo odkrili palčke, kje bodo palčkom zapeli pesmice, ki so se jih naučili v vrtcu ...

Po prijaznem pozdravu vzgojiteljice Francke smo se pričeli pomikati proti gradu. Na vsaki postaji so nas pričakali palčki z nalogo, odgovore na vprašanja pa so otroci dobro poznali. Ob spremljavi kitare so otroci veselo prepevali pesmi o palčkih. Na gradu so otroke pričakali palček, zajec ter dobra vila. Program, ki je sledil, je bil otroško

Pojemo, rajamo in se zabavamo s škratom, zajcem, snežakom in dobro vilo

Foto: Žiga Klemenčič

obarvan. Vrtčevskim otrokom so se pridružili tudi šolski otroci in veselo so rajali in peli. Otroci so pozabili na vse ostale stvari, za njih se je čas ustavil in uživali so v trenutkih, ki so sledili. Veselje na obrazih je bilo nepopisno. Res je bilo prečudovito.

Na koncu so jim vzgojiteljice razdelile majna darilca in škratke. Vsak od njih je držal vrečko z darilom, kot da ima v rokah največji zaklad; verjemite mi, za njih je tudi bil. Pridne mame in vzgojiteljice so nas na koncu pogostile z domačim pecivom, ki ga je bilo res veliko, in s toplim kuhanim vinom in čajem – vsak je zagotovo našel nekaj zase. Ko

smo se z otroki okrepčali in posladkali, smo se počasi odpravili domov.

Predvsem bi se rada zahvalila vsem zaposlenim v Vrtcu Korena, vzgojiteljicam, vzgojitelju, hišniku in vsem, ki so pripomogli k izvedbi palčkovanja ter so otrokom pričarali pravljичni večer. Moji deklici se še sedaj spominjata te dogodivščine in babici še vedno pripovedujeta, kje so bili skriti palčki, s kom sta plesali, kaj so peli ... Res je bilo nepozabno. Najpomembneje pa je bilo, da so otroci uživali, saj so oni naše največje bogastvo. Hvala vsem!

Mama

MEDENI PAKET

V mesecu decembru se dogaja same lepe stvari. Najprej nas obiše Miklavž, za njim Božiček ... in nato še dedek Mraz.

Božični čas je poln presenečenj in čarovnij. Tudi za otroke iz skupine MUCE, ki domujemo v vrtcu Korenjacki, je bil nekaj posebnega. Sodelovali smo na nagradnem natečaju »Deluj eko – ohrani čebele in smreko«. Naša okrašena eko smreka je bila izbrana med 100 najboljšimi v Sloveniji. Razstavljena je bila v poslovalnici Hofer na Ptujski cesti v Mariboru. S tem smo

Darilo je bilo sladko in »ful kul«

Foto: Katja ŠTUBER

si prislužili – »medeni paket« z izdelki obeh organizatorjev (Hofer in Medex) v skupni vrednosti 100 Eur.

Naši božični prazniki so bili »pocukrani« še bolj kot vsako leto prej.

Muce in mačkoni s Francko in Katjo

Nagrada – »medeni paket«

Naša nagrajena eko smreka

Foto: Metka KOLAR

PO MIRNEM MORJU NA OŠ DUPEK

»Mirno morje« je eden največjih socialno-pedagoških projektov v Evropi za otroke s posebnimi potrebami, za otroke in mladostnike iz socialno ogroženih okolij, otroških in mladinskih domov ter ustanov za otroke z motnjami v telesnem in duševnem razvoju.

Letošnje enaindvajsete mirovne flote in desete jubilejne slovenske flote se je tretji teden v septembru 2015 udeležila tudi posadka OŠ Duplek. To nam je uspelo le s pomočjo donatorjev in sponzorjev, za kar smo se jim želeli iskreno zahvaliti.

V ta namen smo projekt zaključili z dogodkom Mirno morje po Mirnem morju 2015, kjer smo predstavili celoten projekt in do podrobnosti razkrili letošnje dogodivščine, ki smo jih doživeli na morju.

Srčna hvala vsem, ki ste nam omagali: IVEC d. o. o., Maribor, VIP TEHNIKA d. o. o., Sp. Duplek, Urejen Ekotop, Malečnik,

Predsednik humanitarnega zavoda Mirno morje Slovenije

Foto: Nina Mohar Krajnc

Matjaž Krajnc, Maribor, Transport Dvoršak, Zg. Korena, Tesnila Bogadi, Maribor, Steklarstvo Miholič, Sp. Duplek, Peter Hecl s. p., Orehova vas, Bajgot d. o. o., Ruše, Market Sv. Martin, Dvorjane, Komunala Slovenske Gorice, Lekarna Šajber, Sp. Duplek, Mercator,

Elektrolux, Mirno morje, Občina Duplek, OŠ Duplek.

Letošnji projekt je s tem zaključen, mi pa že gledamo naprej, iščemo ugoden veter in pripravljamo aktivnosti za Mirno morje 2016!

Nina MOHAR KRAJNC

VEČER POEZIJE IN MLADOSTI 2015 V KNJIŽNICI DUPEK

Veseli december postaja vedno bolj tudi mesec kulture, saj se je 3. decembra 1800 rodil naš največji slovenski pesnik France Prešern. Tako smo si pred dvema letoma zamislili prireditev, na kateri bi mladi prebirali pes-

mi različnih avtorjev, tudi svoje, in se tako seznanjali s poezijo, jo interpretirali na svoj način, začutili poetiko in na ta način razvijali občutek za lepo besedo.

Že prvo leto se je prijavilo lepo števi-

lo sodelujočih in tudi obiskovalci so bili nad njimi navdušeni. Zato smo s projektom nadaljevali. Termin prireditve je bil in bo tudi v prihodnje v prvi polovici decembra in tako smo z VEČEROM POEZIJE IN MLADOSTI svečano zaključili leto 2015.

Sodelovalo je še več udeležencev kot leto poprej, zastopane pa so bile Osnovna šola Duplek in obe podružnici – Dvorjane in Zgornji Duplek. Tudi razpon udeležencev je bil večji, in sicer od 3. do 9. razreda. Letos sem učencem tudi v celoti prepustila vodenje in oblikovanje vsebine večera in izkazalo se je, da jih večja odgovornost motivira še bolj. Interes za sodelovanje je bil tolikšen, da so se nastopajoči javili še na dan prireditve. Čeprav je bila rdeča nit večera poezija, pa so se lahko udeleženci predstavili tudi z drugimi umetniškimi talenti, kot sta muziciranje in petje. Morda bo prihodnjič kdo celo zaplesal.

Svojo vsestransko ustvarjalnost pa sta na posebni razstavi z naslovom Zgodba prijateljstva predstavili prijateljici in sošolki iz 5. razreda OŠ Duplek – Ajda Rojko in Lia Horvat Zupančič. Pred tremi leti sta združili svoje moči in pričeli skupaj ustvarjati na likovnem, glasbenem in literarnem področju. Na razstavi smo si lahko ogledali, kaj vse sta v teh letih skupaj ustvarili. Na Večeru poezije in mladosti sta zapeli tudi pesem, s katero sta bili uspešni na glasbenem tekmovanju mladih talentov.

In še nekaj lanskoletne statistike iz Knjižnice Duplek

V skupnem seštevku smo v letu 2015 imeli 30 prireditev, ki so zajemale razstave, bibliopedagoške ure, delavnice, predavanja in Vesele počitnice. 22 prireditev smo imeli za mladino in 8 za odrasle.

Fototrunki

Foto: Bernarda Slodnjak

sle. Statistično je bilo vseh zabeleženih obiskovalcev prireditev 1724 (747 mladih in 977 odraslih). Statistika izposoje in obiskov knjižnice pa je pokazala približno enako število obiskovalcev kot leto prej, to je 6.887 obiskovalcev, s pripombo, da vseh obiskov niti ne moremo zabeležiti. V skupni statistiki je tudi izposoja skoraj na isti ravni kot leto prej, kar pomeni za 7 % manj iz-

posojenega gradiva, večji procent je na strani mladine, kjer je zabeležena 18 % manjša izposoja, na odrasle pa odpade samo 4 % manjša izposoja gradiva. Torej je glede na precej skrčeno nabavo gradiva rezultat čisto soliden. Smo pa zelo zadovoljni s tem, da so šolske skupine Knjižnico Duplek obiskale kar 16-krat, kar je za 6 skupin več kot leto prej.

Tatjana JAMNIK POCAJT,
vodja Knjižnice Duplek

DRUŽENJE Z DEDKI IN BABICAMI

»Sončki« iz Vrtca Korena smo se v veselem decembru pripravljali na prihajajoče praznike. V svojo družbo smo 17. decembra povabili dedke in babice, ki so se druženja z vnuki in vnukinjami z veseljem udeležili.

Za začetek smo jim pripravili kratek nastop, da so se počutili bolj domače in da je bilo vzdušje bolj sproščeno. Sledilo je ustvarjanje. Nastali so zanimivi in domiselni okraski, s katerimi smo na koncu okrasili božično drevo.

Po koncu delavnice smo jih pogostili s čajem in piškoti, ki smo jih dan prej spekli skupaj z otroki. Naše druženje je hitro minilo in kljub delu smo imeli vmes dovolj časa, da smo se bolje spoznali. V prihodnje si želimo še več podobnih druženj, saj so otroci neizmerno uživali.

Vzgojiteljici s »Sončki«

Utrinek iz ustvarjanja

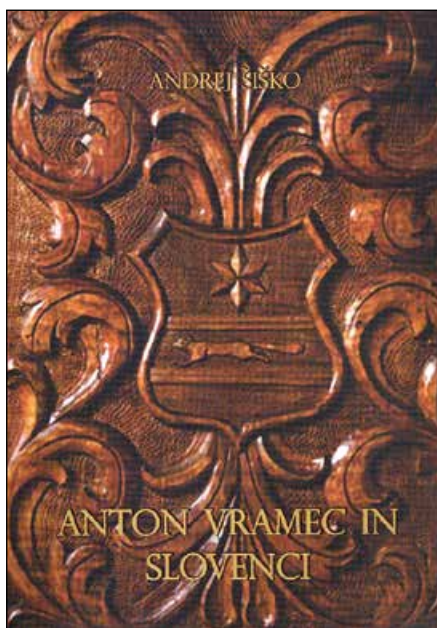
Foto: Manja Čurič

»NAROD, KI NE POZNA SVOJE PRETEKLOSTI, JO MORA DOŽIVETI ŠE ENKRAT«

Od konca januarja 2016 je v Knjižnici Duplek na ogled razstava **PRIKRITA ZGODOVINA SLOVENCEV**, kjer je predstavljena najstarejša tiskana knjiga na Štajerskem (prvotisk) in hkrati najstarejša zgodovinska knjiga v slovenskem jeziku iz leta 1578. **Kronika vezda**, za katero do nedavnega slovenska javnost ni vedela, razen nekaterih posameznikov iz stroke, postavi Slovence v povsem drugačen zgodovinski kontekst, kot so nas učili v šoli.

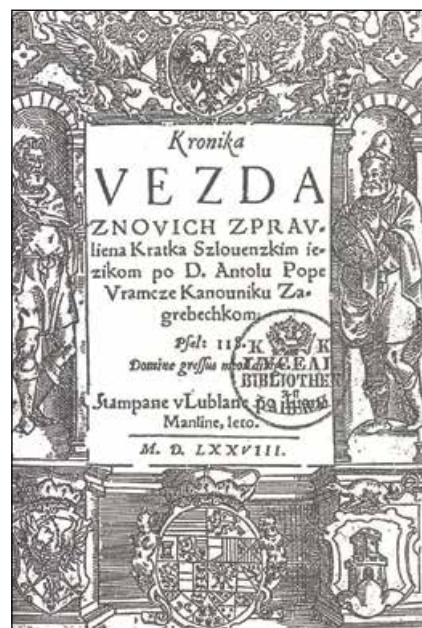
Njen avtor je leta 1538 v Ormožu rojeni Anton Vramec, duhovnik in doktor filozofije, ki je knjigo napisal z namenom, da bo »prijetna mladini, koristna starcem, draga ljubiteljem književnosti, ker uči o starodavnem izročilu, spomenikih krajev in časov ter vsebuje spomine na vsa junaška dejanja, predvsem pa je nujno potrebna hrabrim in vsem, ki se trudijo prevzeti krmilo države ...«

Zasluge za njeno ponovno »vstajenje« ima Andrej Šiško, avtor razstave in študije o Antonu Vramcu in njegovem delu. Da bi poudarili pomen vsebine, smo imeli 4. februarja v sklopu kulturnega praznika tudi uradno otvoritev razstave, na kateri smo se z Andrejem še dodatno pogovorili o vsebini. Kako bi lahko še lepše obeležili slovenski kulturni praznik? Otvoritve se je udeležil tudi župan, Mitja Horvat, in s kratkim nagovorom dodal piko na i. Z razstavo *Prikrita zgodovina Slovencev* pa smo v Knjižnici Duplek prispevali svoj delež k odkrivanju zgodovinske resnice o Slovencih. Vprašanje ni, zakaj so si Hrvati, Italijani, Avstrijci in Madžari že od nekdaj želeli prilastiti dele našega ozemlja in so zato prikrojili ali prikriji zgodovinska dejstva, vprašanje je, zakaj slovenski zgodovinarji in politiki teh dejstev ne želijo uporabiti in s tem zaščititi našo ozemeljsko in politično suverenost?

TJP: Torej, Andrej, pred teboj je bilo že nekaj raziskovalcev, ki so zgodovino Slovencev osvetlili s povsem drugega, novega zornega kota. Kdo so ti in kakšni so bili odzivi strokovne javnosti na njihove ugotovitve?

AS: Ne bi rekel, da je bil zorni kot raziskovalcev pred menoj nov. Pravzaprav je nov zorni kot sedanje zgodovinske in jezikoslovne plačane stroke. Šele zadnjih sto petdeset let nam intenzivno in povsem brez dokazov vsiljujejo nekakšno zakarpatsko priselitveno slovansko teorijo. Do leta 1918 je predstavljala ta hipoteza (poudarjam, da dokazov zanj sploh ni, zato je ne moremo imenovati teorija) zgolj eno izmed dveh možnosti, od takrat naprej pa je s pomočjo državne jugoslovanske ideologije postala edina. Stroka niti slišati noče za kakšno drugo možnost, čeprav številni viri in drugi dokazi kažejo na to, da so naši predniki že pred Rimljani živeli v teh krajih. In natančno takšen je bil zorni kot raziskovalcev že v srednjem veku in tudi v 16., 17., 18. ter prvi polovici 19. stoletja. O tem lahko beremo že v t. i. Nestorjevi kroniki iz 12. stoletja, pa pozneje pri Zigi Herbersteinu, Adamu Bohoriču in Antonu Vramcu, ki so vsi Trubarjevi sodobniki (16. stoletje), potem spet pri Valvazorju in Pavlu Ritterju Vitezoviču (17. stoletje), Antonu Tomažu Linhartu (18. stoletje), v 19. stoletju pa pri Jerneju Kopitarju, ruskem znanstveniku Juriju Venelinu, Antonu Kremplu, Matevžu Ravnikarju Poženčanu in Davorinu Trstenjaku.

Tudi v 20. stoletju je bilo tovrstnih raziskovalcev cela vrsta: Davorin Martin Žunkovič, Ivan Rebec, Anton Berlot, Matej Bor, Jožko Šavli, Ivan Tomažič, Lucijan Vuga itd. Odzivov plačane strokovne javnosti nanje v glavnem ni bilo ali pa so bili zelo omalovaževalni. Do resne debate in soočenja argumentov ni nikoli prišlo, ker plačana stroka za to nima nikakršnega interesa. Sta si pa npr. zgodovinarja Bogo Grafenauer in Peter Štih dobesedno izmislila, da je Davorin Trstenjak pred smrtjo preklical vse svoje raziskave in še dandanes Peter Štih o tem laže študentom zgodovine. Mnenje o tem si ustvarite sami.

TJP: Lahko rečemo, da si ti njihovo delo nadaljeval, nadgradil ali si šel povsem po svoji neodvisni raziskovalni poti?

AS: Ne bi rekel da sem šel po svoji neodvisni poti, marveč da sem najprej dobro spoznal in preučil delo prej naštetih. Ničesar ni bilo treba iznajti na novo, vse je že bilo napisano in po letu 1918 načrtno izbrisano! Obenem pa sem preučil tudi »argumente« plačane stroke in z gotovostjo lahko rečem, da to, o čemer nas učijo v naših šolah (prihod nekakšnih Slovanov v 6. in 7. stoletju), ne vzdrži nobene resne kritike. Sam sem zato v knjigi *Anton Vramec in Slovenci* zgolj povzel to, o čemer so že pisali zgoraj naštetih predhodniki. Nazadnje sem vse skupaj samo še nadgradil z uporabo sodobnih metod, zlasti primerjalnega večdisciplinarnega pristopa. Pri tem pa sta mi zelo pomagali dve mentorici, in sicer dr. Duša Krnel Umek

(etnologinja in arhivska svetnica) in dr. Francka Premk (slavistka in filologinja), ki imata zasluge za to, da je knjiga napisana na znanstvenem nivoju.

TJP: Kaj meniš, zakaj je tolikšen odpor uradnih interpretov slovenske zgodovine do novo odkritih dejstev, ki so v prid slovenski zgodovini? Zdelo bi se bolj logično, da bi ob takšnih odkritjih, kot je Vramčeva Kronika vezda, zgodovinarji skakali od veselja, saj gre za našo zgodovino. Hrvati bi to pograbil z obema rokama, pri nas pa ...

AŠ: Res je! Hrvati so še sedaj ponosni na Antona Vramca, ki so ga kar preimenovali v Antuna Vramca in ga imajo za svojega, prav tako pa tudi njegovi dve knjigi (Kronika in Postilla), čeprav sta obe napisani v slovenskem jeziku in čeprav je bil Vramec Štajerc in Slovenec, ne pa Hrvat. Za Hrvate je njegov slovenski jezik enostavno hrvaški in pika. Vsekakor se je treba vprašati, kaj je narobe s slovenskimi plačanimi zgodovinarji, pa tudi z jezikoslovci. Vso 19. stoletje so namreč slovenski jezikoslovci (Kopitar, Miklošič, Marn, Janežič, Šuman, Glaser, Raič, Murko, Simonič, Oblak, Valjevec, Štrekelj, Sket) Antona Vramca prištevali k slovenskim avtorjem, poleg njega pa še celo vrsto drugih slovenskih panonskih ali bezjaških avtorjev, kot so npr. Petretič, Milovec, Habledič, Belostenec, Sušnik itd. O njih so se vse do nastanka Kraljevine SHS leta 1918 učili slovenski dijaki kot o slovenskih avtorjih, potem pa so jih čez noč izbrisali iz naših učbenikov in razglasili za Hrvate – kajkavce. So torej današnji profesorji in doktorji jezikoslovja zgolj spregledali ta dejstva ali pa gre za konformizem in so dejansko načrtno obrnili svoje oči v stran, da v nekdanji Jugoslaviji ne bi imeli težav zaradi tega. Ne eno in ne drugo nima prav ničesar skupnega z znanostjo in z resnico. Poleg tega že 25 let več ne živimo v Jugoslaviji, na tem področju pa je ostalo vse po starem. To je resnično zaskrbljujoče.

TJP: Če se torej osredotočiva na Vramčevo knjigo Kronika vezda, ki si jo ti na novo »odkril«, kako je prišlo do tega?

AŠ: Pravzaprav povsem naključno. Leta 2005 sem prebiral nek spletni forum, na katerem so se prepirali Hrvati

in Srbi. Tam sem naletel na zapis, da Hrvatov v Zagrebu in okolici sploh ni bilo, pač pa so se tja naselili šele v 16. in 17. stoletju kot begunci pred Turki. Tam sem tudi naletel na Antuna (namesto Antona) Vramca in na njegovo Kroniko. Potem sem to knjigo iskal in jo našel v NUK-u. Ko sem jo prebral, sem napisal spletne članke Anton Vramec – Kronika (<http://www.hervardi.com/kronika.php>), Juraj Habledič – Dictionar (<http://www.hervardi.com/kronika.php#dictionar>) ter Slovenijeh/Sclavonia (<http://www.hervardi.com/slovenijeh.php>). Leta 2006 je ta zadnji članek na 33. zborovanju zgodovinskih društev Slovenije omenil profesor zgodovine dr. Andrej Hozjan. Pričakoval sem, da bodo plačani zgodovinarji napisali kaj bolj konkretnega o tej temi, vendar se ni zgodilo prav nič. Zato sem se odločil, da na plačano zgodovinsko stroko ne bom več čakal in sem leta 2012 pričel pisati študijo Anton Vramec in Slovenci, ki je nazadnje narasla na 569 strani.

TJP: Kakšni so bili tvoji prvi občutki in vtisi, ko si knjigo dobil v roke in se seznanil z njeno vsebino?

AŠ: Ko sem Vramčevo Kroniko, ki je bila natisnjena leta 1578, dobil v roke, sem bil najprej jezen, saj sem dobil hrvaški reprint, v katerem so Vramca preimenovali v Antuna, njegov slovenski jezik pa so razglasili za hrvaškega. V vsebinskem smislu pa je bila knjiga vsekakor zanimiva. Vramec, recimo, piše o Slovenih in Slovencih ter njihovi deželi že v letih 2175 in 334 pred našim štetjem, nato pa tudi v letih 110, 271, 280, 373, 401 in 429 našega štetja, kar je vse davno pred tem, ko naj bi se neki Slovani priselili v naše kraje, kot nas učijo v šolah. Prav tako Vramec kar 8-krat zapiše ime Slovenijeh, ki predstavlja takratni štajerski narečni zapis imena Slovenija. O Slovencih piše v letu 1455, ko so se naši predniki skupaj z Ogrji in Hrvati spopadli s Turki. Poleg tega je v njegovi Kroniki tudi cela vrsta zanimivih oseb in dogodkov, čeprav gre dejansko za zgodovinsko knjigo, ki v telegrafskem slogu poroča o pomembnih dogodkih »od nastanka sveta« do leta 1578 v vsej Evropi, kot je to bil tedaj običaj. Zanimiv je tudi njegov opis kramole ali kmečkega punta Matije Gubca

leta 1573, kjer prav tako piše, da so vstali kmetje na Slovenijeh, Hrvatov pa nikjer niti omeni ne. Vemo, da nas danes zmotno učijo o hrvaško-slovenskem kmečkem uporu, toda tedaj je bilo Slovensko kraljestvo ali Slovenijeh še zmeraj večinsko slovenska in ne hrvaška dežela, kmetje pa so se uprli tudi na južnem Štajerskem in Krajnskem. Šlo je torej izključno za slovenski kmečki upor ali kramolo, kramolniki pa so hoteli v Zagrebu razglasiti slovensko cesarsko namestništvo, ki bi samo pobiralo davke.

TJP: Koliko časa pa je trajala sama študija, ki si jo nazadnje strnil v knjigi Anton Vramec in Slovenci, ki je izšla leta 2014? Lahko malo opišeš ta proces, si imel pri tem kaj pomoči?

AŠ: Pisanje same študije je trajalo okrog dve leti, je pa bilo pred tem potrebno preštudirati ogromno virov in literature. V študiji sem tako uporabil 71 slovenskih ter 70 srbskih in hrvaških knjig, poleg tega pa še številne knjige in članke v nemščini, latinščini, angleščini, ruščini, slovaščini, italijanščini in španščini. Vse to gradivo sem nekako preučeval tri leta, nato pa sem začel s pisanjem knjige, kar je trajalo še dve leti. Pri tem so mi pomagali člani uredniškega odbora: Dimitrij Kebe, Blaž Babič in Franc Krnjak, s katerimi sem se veliko posvetoval, obenem pa so mi tudi pomagali pri pridobivanju potrebnega gradiva. V zadnji fazi sta mi bili v veliko pomoč in podporo tudi dve znanstvenici, dr. duša Krnel Umek in dr. Francka Premk, ki sta mi dali številne uporabne nasvete, da je naposled nastala knjiga v takšni obliki, kot jo imamo sedaj na razpolago.

TJP: V svoji knjigi si objavil tudi recenziji dveh akademskih znanstvenic, dr. Duše Krnel Umek in dr. Francke Premk, ki sta pritrtili tvojim ugotovitvam. Torej je del stroke sprejel tvoje argumente?

AŠ: Več kot očitno je to res in zanju to nedvomno velja. Vsekakor pa je zanimivo to, da sta obe veliki Slovenki že upokojeni in sta mi prav zaradi tega dejstva lahko napisali recenzijo, ne da bi bili pod pritiskom. Obe sta mi tudi, neodvisno ena od druge, povedali enako – če bi bili še vedno zaposleni, pri

tem ne bi mogli sodelovati, saj bi ju onemogočili. Dobil sem še nekaj pozitivnih odzivov tudi s strani plačane zgodovinske stroke, vendar imen raje ne bom izpostavil, da ne bodo imeli še večjih težav, kot jih že imajo. Vsekakor pa je potrebno opozoriti na ta neizpodbitna dejstva, da je namreč tisti del stroke, ki želi delati neodvisno, pod hudim pritiskom, kar je nesprejemljivo!

TJP: Svojo študijo si predstavil tudi pred Komisijo Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport marca 2015. Kakšen je bil tam odziv na ta nova odkritja?

AŠ: Tam so bili odzivi zelo pozitivni. Komisija DS je nazadnje soglasno sprejela sklep, ki se glasi:

»O delu Antona Vramca in njegovem pomenu za slovensko zgodovino pisje naj se opredelijo zgodovinska, jezikoslovna in etnološka stroka. Ponovno je treba ovrednotiti delo Antona Vramca kot pomembnega Slovenca in to ovrednotenje tudi ustrezno javno obeležiti: za je glasovalo 10 članov, proti ni bil nihče.«

Žal pa po tem nisem zasledil ničesar več, čeprav je od takrat minilo skoraj že leto dni. Bomo videli, morda pa nas stroka celo preseneti ...

TJP: Anton Vramec je torej naš pristni Štajerc iz Ormoža, duhovnik in doktor filozofije, vsaj tako se v knjigi sam podpiše, za tiste čase izobraženec najvišjega ranga. Kolikor sem iz branja njegove Kronike sama ugotovila, pri pisanju ni imel političnih pretenzij, saj so bili kraji in celotno območje, kjer je takrat služboval, slovenski: Ormož, Zagreb, Varaždin. Slovensko ozemlje pa se je raztezalo vse do Beligrada, danes Beograda, tujci še danes izgovarjajo Belgrade in ne Beograd. Zakaj slovenska javnost ne sme vedeti tega? Zdi se mi, da to dejstvo daje podatkom iz njegove knjige še večjo težo in verodostojnost.

AŠ: V slovenskem slovstvu je bilo tudi mesto Beligrad vse do leta 1918 v glavnem zapisano tako, šele potem so začeli zanj uporabljati srbsko ime Beograd. Tudi v tem primeru se je zgodilo enako kot v primeru slovenskih

bezaških pisateljev, ki so jih v istem obdobju preimenovali in razglasili za Hrvate. Vse to kaže, da je bilo to početje načrtno izvedeno in vodeno s takratnega državnega vrha. Obenem pa je tudi jasno, da so za to obstajali interesi, ti pa nikakor niso bili slovenski, kvečjemu protislovenski.

TJP: Zakaj so ta razkritja danes sploh pomembna, saj nihče nima namena zahtevati nazaj nekdanjih ozemelj?

AŠ: Res je. Nikakor ne gre za to, da bi Slovenci sedaj na podlagi tega védenja zahtevali nazaj Varaždin, Krapino, Zagreb, Križevce, Sisek, Požego itd. Razkritja so pomembna zato, ker gre za našo resnično zgodovino. Današnje generacije Slovencev morajo poznati svojo pravo zgodovino zato, da bodo imele zgrajene trdne vezi s svojimi koreninami. Vemo, da živo bitje, ki mu je prekinjen stik s koreninami, preprosto odmre, zato je to tako pomembno. In če parafraziram velikega koroškega Slovenca, dr. Luko Sienčnika: »NAROD, KI NE POZNA SVOJE PRETEKLOSTI, JO MORA DOŽIVETI ŠE ENKRAT. Kdo od Slovencev bi želel, da bi naš narod moral pretrpeti še enkrat, kar je že pretrpel? Zato je treba poznati svojo zgodovino, da se bomo znali braniti in obdržati, kar so nam zgradili naši predniki.«

TJP: Ti in še nekateri drugi raziskovalci trdite tudi, da Slovenci nismo priseljeni, ampak avtohtoni prebivalci tega področja. Bese da Slovani se prvič uradno pojavi šele leta 1813. Če je to res, potem je z našo zgodovino marsikaj zelo narobe.

AŠ: Seveda. Tudi mi smo bili deležni šolanja in posledično pranja možganov – kar zadeva zgodovino in etnogenezo Slovencev. Danes je zato pri nas večina prepričana, da so se v naše kraje v 6. in 7. stoletju priselili nekakšni Slovani in potem smo v naslednjih stoletjih iz njih nastali Slovenci. Toda etnonima Sloveni in Slovenci, ki ju Trubar uporablja celo v istem stavku in nedvomno pomenita naše prednike že pred 16. stoletjem (Vramec piše o Slovencih že v letu 1455, o Slovenih pa že pred našim štetjem), sta kontinuirano prisotna v slovenskem prostoru že najmanj 300 let, preden se je pri nas prvič po-

javilo ime Slovani. To je bilo šele leta 1813, kot je ugotovil Inštitut za slovenski jezik in kot ste pravilno omenili. Do takrat Slovenci za Slovane nismo niti slišali. Kako bi torej bilo mogoče, da bi bili Slovani naši predniki, iz katerih bi pozneje nastali Slovenci, če pa je vedenje o obeh imenih prav nasprotno. Davno pred pojavom termina Slovani smo bili Slovenci ali Sloveni, ki smo vsem, katere danes uvrščajo med Slovane, dejansko dali svoje ime, samo nekoliko so ga spremenili: Čehi v Slovane, Rusi v Slavjane, Hrvati pa v Slavene. Naše izvirno ime Sloveni je bilo podlaga vsem. Zgodovina je ravno obratna, kot nas učijo. Slovenci smo bili staroselci na mnogo širšem ozemlju, kot ga naseljujemo danes. In to že davno pred našim štetjem. Tudi o tem pišem v knjigi Anton Vramec in Slovenci.

TJP: Štajerci imamo torej svojega prvega pisca v slovenskem jeziku in svojo prvo tiskano knjigo po zaslugi Antona Vramca. Zdi se, da bi morali biti na to ponosni, pa smo res? Če stroka (slovenski zgodovinarji in jezikoslovci) temu ne pripisuje posebnega pomena oziroma noče o tem nič slišati, je morda kaj narobe s stroko? Majhen narod (kar je ostalo od nekdanj velikega naroda) bi moral s svojo zgodovinsko dediščino še posebej skrbno ravnati.

AŠ: Povsem se strinjam z vašimi ugotovitvami. Toda problem vidim v tem, da je stroka predvsem vezana na finančne vire, ki pa jih imajo v roki zlasti protislovensko usmerjeni ljudje – tako v tujini kot na žalost tudi pri nas doma v Sloveniji. In seveda njim ni v interesu resnica, kaj šele da bi Slovenci postali ozaveščeni, pri čemer mislim tako posvetno kot tudi duhovno izoblikovane, torej celostno ozaveščene pripadnike slovenskega naroda. V kolikor bi imeli takšne generacije Slovencev, bi s svojo dediščino zagotovo skrbno in pametno ravnali, stroka pa bi imela obilo dela pri posredovanju naše zgodovine in izročila vsej Evropi in celotnemu svetu. Kajti v resnici jim imamo marsikaj pokazati in tudi ponuditi. Žal pa današnji Slovenci v veliki večini o tem nimajo pojma. Upam, da se bo to kmalu spremenilo ...

TJP: Andrej, hvala za pogovor in hvala za pogum in vztrajnost pri iskanju resnice, saj večina ne ve, da vse svoje raziskave in knjige, katerih avtor ali urednik si, financiraš sam oziroma vaše društvo ...

AŠ: Tudi to drži, saj smo vse knjige, ki smo jih izdali do sedaj: Starodavni in današnji Slovenci, Slovenske legende in znamenja, Slovenske domoljubne pesmi, Resnice je zmaga, Slovenci, Kralj Samo, Peter Kozler in Zemljovid slovenske dežele, Anton Vramec in Slovenci ter obe knjigi, povezani z njo

(faksimile in prečrkovana Vramčeva Kronika), izdali povsem sami, brez kakršnekoli finančne ali druge pomoči s strani države, ki sicer zna finančno podpreti vsa druga društva, od tistih, ki se ukvarjajo z afriško kulturo, do balkanskih kultur, le lastne slovenske ne. Smo pa to udeležili s pomočjo članov in simpatizerjev društev Harvardi, ki so nas pri našem početju finančno podprli s prostovoljnimi prispevki, zato se jim ob tej priložnosti iskreno zahvaljujem. Vsekakor bomo s tem nadaljevali še naprej, kajti čaka nas še obilo dela. Hvala tudi vam za ta intervju.

Knjigi Antona Vramca Kronika vezda in Andreja Šiška Anton Vramec in Slovenci si lahko izposodite tudi v Knjižnici Duplek, razstava pa bo na ogled vsaj so konca aprila.

Tatjana JAMNIK POCAJT,
vodja Knjižnice Duplek

Nagovor ob začetku Glonarjevega pohoda 2014

O DR. JOŽI GLONARJU KOT BIBLIOTEKARJU IN JEZIKOSLOVCU

Lani (nagovor ob začetku Glonarjevega pohoda 2014) sem poskušal na tem mestu na željo nadvse ljubeznivih organizatoric pohoda kratko orisati življenjsko pot našega slavljenca, zdaj pa sem seveda v zadregi, ker se ne bi rad ponavljal, zato bom danes prav tako na kratko spregovoril le o dr. Joži Glonarju, bibliotekarju in jezikoslovcu, raziskovalcu slovenskega jezika.

Dovolite mi pa, da za uvod preberem pesmico danes že skoraj pozabljenega, a med obema vojnama dobro znane gromoglasnega, pa tudi lirično tankočutnega pisatelja in pesnika Antona Novačana, ki je leta 1933 v Ljubljanskem zvonu objavil verze z naslovom Nebeška biblioteka. Novačan je nebeško biblioteko pesniško orisal takole:

Sredi raja Gospod Bog se sprehaja
v večerni obleki po svoji biblioteki.

Tam je veliko knjig,
spisali so jih davni sončni očaki
in vsaka ima svoj nebeški žig –
njih letnice so milijonski stotaki.

Te knjige ureja nebeški Glonar
za bore majhno plačo,
za kosilo prejema rajski zefir,
za večerjo iz megle pogačo.

In ker uživa ta rajski zefir
in se hrani z megleno pogačo,
pošilja na zemljo kritike,
napisane z jezno gorjačo.

Poklicno pot je začel v graški univerzitetni knjižnici, nato pa nadaljeval v Ljubljani

Joža Glonar je bil res vse življenje neprizanesljiv književni kritik, toda po svojem temeljnem poklicnem delu je bil vse od konca študija v Gradcu predvsem bibliotekar, tj. skrbnik in urejevalec knjig. Prvi članek o javnih znanstvenih knjižnicah je napisal že kot narodno-radikalen dijak v prvem letniku študija slovanske in klasične filologije na univerzi v Gradcu leta 1911. Ko je na isti univerzi prejel od dr. Matije Murka in dr. Karla Štreklja podpisano odlično spričevalo o znanju s področja slovanske filologije ter literarne in kulturne zgodovine, je postal v graški univerzitetni knjižnici prostovoljec volonter – brez plačila (to torej ni na novo odkrit poklic sodobnih slovenskih oblasti), vendar je bil nato že leto pozneje imenovan za plačanega bibliotekarja praktikanta in dve leti kasneje za državnega bibliotekarja.

Glonar je imel v graški knjižnici med prvo svetovno vojno težave zaradi svojega slovenskega in slovanskega mišljenja, toda hkrati si je v njej pridobil znanje, ki ga je lahko s pridom uporabil po preselitvi v Ljubljano. V Ljubljano je odšel konec decembra leta 1918 po lastni volji, potem ko se je odločil za državljanstvo v državi, pozneje Kraljevini SHS, tu pa je dobil zaposlitev v Državni študijski knjižnici v tedaj tsnih prostorih pritličja Poljanske gimnazije v Ljubljani, ki je imela skromno čitalnico z nič več kot 18 sedeži.

Glonar je v knjižnici uredil velik del rokopisnega gradiva, prevzel je vodstvo katalogizacije in se posvetil popisovanju knjig. Za domače (jugoslovanske) in tuje (zlasti nemške) publikacije in revije je pripravljaval bibliografije starejših in sodobnih slovenskih tiskov in knjig ter pisal o knjižnicah in knjižničarstvu, pri čemer je rad dajal za zgled Češkoslovaško, ki je po prvi svetovni vojni razvila obsežno knjižničarsko mrežo, hkrati pa se je zavzemal za poenotenje sistema katalogizacije in bibliografije v Jugoslaviji in Dravski banovini.

Ves ta čas je vsak dan, oprtan z zanj značilnim zelenim nahrbtnikom, prihajal na delo v t. i. licejsko biblioteko, od koder se je vračal šele zvečer – če se je ustavil še v bližnji gostilni Pri kolovratu, kjer so se sestajali vidni slovenski književni ustvarjalci in literarni zgodovinarji, poznani pod imenom Penati, tudi pozno ponoči. Že kot študent je pač menil, da so »knjige naši najboljši prijatelji, tihi, nevsiljivi, vedno pripravljene in neizmerno potrpežljivi«, zaradi česar je treba storiti vse, da jim ne storimo nič žalega. Tako je tudi v tridesetih letih – vse do preselitve univerzitetne knjižnice v Ljubljani v sedanjo zgradbo tik pred drugo svetovno vojno – pozival k izgradnji sodobne slovenske znanstvene knjižnice, urejene po najsodobnejših strokovnih merilih.

Knjige je menda bral v 14 jezikih

Glonar je bil prepričan, da so knjiga, duhovna optost in široko jezikovno

znanje temelj ustvarjalnosti in posameznikovega intelektualnega ter narodnega kulturnega razvoja. Ob delu v knjižnici je ves čas izjemno marljivo pisal, pri čemer se je posebej posvetil slovenskemu jezikoslovju. Jezik je bil po njegovem mnenju, kot je leta 1919 zapisal v uvodu knjižice z naslovom Naš jezik, »najjasnejši znak vsakega naroda, v njem se najbolj jasno kaže njegova zgodovina, v njem si podajata roke preteklost in sedanost«.

Toda pri tem ga je zanimal predvsem živi jezik, saj je odločno zavračal kolege jezikoslovce, ki so, kot je pisal, sicer upoštevali in raziskovali, vendar v isti sapi podcenjevali ljudsko govorico in pozornost usmerjali h konstruiranju v javni komunikaciji neprisotnega knjižnega jezika. »Dozdevna vzvišenost izobražencev, smešna nadutost naše socialne in intelektualne jare gospode, ki se boji, da bi dobila v svoje salone vse sloje iz ulice in gozda – vse to nam zapira pogled v skupne znake našega jezika in hoče po sili našemu bodočemu razvoju izolirati knjižni jezik in govorico,« je jezno ugotavljal štiriintrideset let star ob preselitvi iz Gradca v Ljubljano (kaj bi

rekel šele, če bi se lahko soočil s sodobnimi akademskimi slovenisti).

Prvi enojezični Slovar slovenskega jezika

Med najpomembnejša Glonarjeva dela s področja slovenskega jezikoslovja in slovaroslovja se poleg omenjene knjižice Naš jezik uvrščajo Žepni slovarček tujk, ki je izšel leta 1927 in v razširjeni izdaji leta 1934, prvi slovenski Poučni slovar, ki je v snopičih izhajal od septembra leta 1929 do oktobra 1934, in pa prvi enojezični slovenski Slovar slovenskega jezika, ki je prav tako v snopičih izhajal od februarja 1935 do avgusta 1936. Zlasti zadnja dva slovarja sta resnično izjemna strokovna dosežka, sploh če si predstavljamo, da njun avtor še ni razpolagal z računalnikom in Microsoftom in je vsa gesla zvečine napisal s peresom in roko.

Njegov Slovar slovenskega jezika je tako obsegal skoraj 500 strani, 40 000 besed in nad 30 000 besednih zvez, pri čemer je bila le okoli tretjina besed zajeta že v Pleteršnikovem Slovensko-nemškem slovarju iz 19. stoletja, skoraj tretjina besed pa pre-

vzeta iz slovenščine in njenih narečij tridesetih let 20. stoletja, torej iz časa, ko je slovar pripravljal za tisk. Skoraj tretjino slovarja so hkrati predstavljala lastna imena, med katerimi je Joža Glonar pojasnil tudi svoj priimek. Na strani 88 petega snopiča, ki je izšel poleti leta 1935, namreč lahko preberemo, da pomeni ime Glonar priseljenca iz krajev ob bavarski reki Gloni (nemško Glonn) v bližini Freisinga severno od Münchna.

Na 171. strani slovarja pa naletimo tudi na ime Korena, pri katerem avtor sicer ne pojasnjuje izvora, ugotavlja pa, da je prebivalec Korene Korejanec. Vse to potrjuje, da je bil dr. Joža Glonar kljub nekaterim poznejšim strokovnim kritikam, ki so jih bili deležni njegovi prevodi, njegove jezikoslovne razlage in njegova druga strokovna dela, izjemna ustvarjalna osebnost slovenske kulturne zgodovine 20. stoletja. Zato je vsekakor prav, da tu vsako leto počastimo njegov spomin in v prijaznem pogovoru obhodimo bližino njegove domačije, ki je bila njegov zgodnji mladostni svet – svet, v katerem se je vse življenje in vse dokler je bil pri moči, rad vračal.

VABILO NA TRADICIONALNI GLONARJEV POHOD

V spomin na našega velikega krajana bomo tudi letos pripravili pohod od spomenika pred šolo v Koreni do njegove domačije.

Kdaj?

7. maja 2016 ob 10. uri

Zbirno mesto:

pri spomeniku Jože Glonarja pred šolo v Koreni

Pridite, vedno se imamo zelo lepo!

Združenje borcev za vrednote NOB Duplek

Predsednik, Miha Verbošt

ŠPORT

KARATEISTI IZ DUPELEKA USPEŠNI NA IZPITIH

Nekateri naši člani so dobili priložnost pokazati novo znanje in opraviti izpite za višje pasove. V Dvorani Tabor so vsi uspešno opravili izpite pred izpitno komisijo in starši.

Izpiti za naše karateiste

Foto: Matej Verbošt

Najprej sta nastopila **Damjan Žinko** in **Lana Žugman**, ki sta uspešno opravila izpit za 9. kyu. Sledila je **Jana Rojs**, ki se je prav tako uspešno dokazala in ima sedaj oranžni pas. Nato so bile na vrsti **Hera A. Masten**, **Sara Rojs** in **Vita Rojs**, o katerih veliko slišimo na tekmovanjih. Vse tri so se izkazale tudi na izpiti in imajo sedaj prvi modri pas. **Tea Savec** je morala pokazati največ, saj so izpiti za višje pasove težji. Vložen trud se ji je obrestoval in sedaj zaslužen nosi rjavi pas. Čestitamo vsem za odlično opravljene izpite.

Zaključek leta v Planetu Tuš

Zaključek leta 2015 smo preživeli v Planetu Tuš, kjer smo tudi tokrat šli na bowling in biljard. Zmagovalec ni bil pomemben, saj je bilo pomembno druženje – in tako smo ugotovili, da smo zmagovalci vsi. Obiskala nas je tudi maskota Karate Panda, ki je najbolj razveselila najmlajše

Zaključek leta v Planetu Tuš

Foto: Matej Verbošt

VRHUNSKI REZULTATI NA DRŽAVNEM PRVENSTVU V BOGOJINI

Karateisti iz Dupleka so znova dosegli vrhunske rezultate na državnem prvenstvu v karateju, ki je potekalo v Bogojini pri Murski Soboti. Nastopili so karateisti iz vse Slovenije in se pomerili med seboj. Dosegli smo kar 16 medalj in 2 četrta mesta.

Prejeli smo 8 zlatih, 4 srebrne in 4 bronaste medalje, kar je do sedaj največji dosežek našega kluba na državnih prvenstvih. Po medaljah so segli tudi tisti tekmovalci, ki do sedaj niso bili v ospredju, a so tokrat pokazali veliko znanja in borbenosti, tako da smo na njih še posebej ponosni.

Med prvimi je nastopila **Jana Rojs**. Bila je med tistimi, ki so zelo napredovali, v svoji kategoriji pa je zaslužen zmagala. Tudi **Lucija Mesarec** je prijetno presenetila in dosegla 3. mesto v katah. Naša tri dekleta – **Sara** in **Vita Rojs** ter **Hera A. Masten** – so se znova izkazala in prevladovala v svojih kategorijah. Tako je **Vita** dosegla četrto mesto v katah in prvo v športnih borbah, kjer je premagala celotno konkurenco.

Sara je postala državna prvakinja v katah in prav tako v športnih borbah, saj je bila enostavno boljša od ostalih tekmovalk v svoji kategoriji. Medtem je **Hera** odlično izvedla kato, a je v športnih borbah prepozno začela dobivati točke, kar je bilo nazadnje dovolj za tretje mesto. Vse tri so nastopile tudi v t. i. katatimu, kjer so skupaj sinhrono prikazale borbo proti namišljenim nasprotnikom in premagale vso konkurenco. **Tea Savec** je znova pokazala neverjeten talent v katah, a ji je za zmago v finalu zmanjkalo odločnosti.

Miha Majer je postal prvak v katah in v športnih borbah, kjer je v svoji kategoriji zablestel in z lahkoto premagoval konkurenco. Konkurenca **Nika Mesarca** je bila huda, a je v katah dosegel četrto mesto, v borbah pa odlično drugo mesto ter tako postal podprvak. **Miha**, **Nik** in **Vid** so nastopili tudi v ekipnih borbah, kjer so se izmenično borili proti drugim ekipam. Dosegli so zelo uspešno drugo mesto. Ekipa

Hera Masten na tatamiju

Foto: Vasja Šabeder

v sestavi **Tee Savec, Mihe Majerja** in **Nika Mesarca** je nastopila v ekipnih katah in dosegla tretje mesto, kljub temu da so v tej sestavi nastopili prvič in niso imeli veliko časa za priprave. S tem so dokazali, da so naši karateisti med najboljšimi v katah, športnih borbah in tudi v ekipnih bojih. **Matic Herga** je med kadeti še dodatno potrdil naš dosežek s tretjim mestom v športnih borbah, kjer je moral ponovno priznati premoč nosilcu, ki je ubranil lanski naslov.

Vsem tekmovalcem čestitamo za neverjetne rezultate!

KARATE CLUB
WCSA
DUPLEK

Matej VERBOŠT

Tea Savec med nastopom

Foto: Vasja Šabeder

PRIZNANJE ŠPORTNE UNIJE SLOVENIJE ZA ZALIKO ČEH

Športna unija Slovenije je v sklopu slovesnosti, ki je potekala 3. decembra 2015, podelila priznanje Športne unije Slovenije. Znak za športne zasluge je prejela tudi naša vodja Ženske rekreacije Korena, gospa Zalika Čeh.

Telovadke, vključene v Žensko rekreacijo Korena, smo se na podlagi večkratnih pogovorov povezale s Športno unijo Slovenije in 20. maja 2014 poslale dopis, v katerem smo predstavile delovanje in vodenje naše skupinice. Konec letošnjega maja bomo gospe in gospodične, vključene v Žensko rekreacijo Korena, zaključile osemnajstletno telovadno sezono.

Smo skupina štiridesetih žena in deklet, ki že od leta 1998 od oktobra do junija (v času šolskega pouka) vsako sredo od 19. do 20.30 zasedemo telovadnico Osnovne šole Korena. Za uporabo telovadnice imamo sklenjeno pogodbo z Občino Duplek in plačujemo tudi letno uporabnino. V telovadnici delamo različne razgibalne vaje. Vodi nas naša prizadevna gospa Zalika Čeh, v njeni odsotnosti pa gospa Štefka Ljubovič.

Skupino pretežno sestavljamo telovadke zrelejših let in različnih poklicev, pridružijo pa se nam tudi mlajša dekleta med 30. in 77. letom starosti, ki so iz različnih krajev – iz Zgornje in Spodnje Korene, Jablanc, Zimice, Žikarč, Krčevine, Vurberka, Selc, Zavrha, Voličine, Rogoznice in Črmljenšaka. Vaje delamo vsaka po svojih zmožnostih, saj se zavedamo, da s pravilno narejenimi vajami koristimo sebi in tako pripomoremo k boljšemu zdravju. Organiziramo družabna srečanja – ob koncu telovadne sezone v mesecu juniju, ob koncu leta in v času šolskih počitnic gremo, če nam čas dopušča, na več kilometrski sprehod po naši in sosednji občini. Vsako leto se ob zaključku telovadne sezone podamo na enodnevno potepanje in odkrivanje lepote naše Slovenije.

V letih 2008 in 2013, torej ob deseti in petnajsti obletnici delovanja, smo podelile diplome in priznanja desetim telovadkam, ki že od samega začetka vztrajajo v naši skupini. Junija 2015 smo ob zaključku 17-letne telovadne sezone podelile 25 pohval vsem tistim telovadkam, ki so bile prisotne pri

Gospa Zalika Čeh s prejetim priznanjem Foto: Darinka Kranvogel

rekreaciji od 15 do 26-krat (prisotnost se beleži tudi letos). Te diplome, priznanja in pohvale smo izdelale same. Ob obeh obletnicah in junija 2015 smo prejele od podjetja Transport Dvoršak d.o.o. še majice, ki jih z veseljem nosimo.

Pozornost telovadkam izkazujemo ob rojstnih dnevih, okroglih obletnicah, ob rojstvu otrok, opravljenih diplomah in magisterijih in tudi ob žalostnih dogodkih.

Naša vodja gospa Zalika Čeh, rojena 1941. leta, je od Občine Duplek v letu 2009 prejela priznanje za dosežke na področju športa za leto 2008. S svojim načinom izvajanja vaj in z razlago, da so vaje potrebne za večjo gibčnost, samozavest in za krepitev mišic, z izžarevanjem svoje življenjske moči in s prijetnim druženjem nam sredine večere popestri ter nam daje življenjske napotke. Vse to dela prostovoljno – ne za plačilo, temveč zaradi čistega veselja do gibanja in vaj, ki jih je opravljala sama na terapijah po preživetem infarktu.

Dan pred slovesno podelitvijo nam je Športna unija Slovenije po elektronski pošti poslala obvestilo, da sta komisija za priznanja in izvršni odbor Športne unije Slovenije na svoji 14. redni seji, ki je potekala 6. decembra 2014, odločili, da se gospe Zaliki Čeh podeli znak za športne zasluge. To sporočilo in obenem tudi vabilo nas je zelo presenetilo, a zaradi časovne stiske se gospa Zalika Čeh podelitve priznanja v Ljubljani ni udeležila. V čast nam je bilo,

da smo ji priznanje podelile v prisotnosti vseh telovadk na naši novoletni zaključni slovesnosti, ki je potekala 16. decembra 2015. Zahvalile smo se ji, a to priznanje je le malo poplačilo za trud, ki ga vlaga v skrbno vodenje telovadk. Zaradi podeljenega priznanja Športne unije Slovenije smo bile vse telovadke ganjene in marsikateri je ob podelitvi spolzela solza sreče.

Naša prejemnica priznanja poje tudi v zboru Ljudskih pevkv KUD Brezner Tonček, njen glas se sliši v cerkvenem pevskem zboru, skrbno pa pomaga tudi v krajevnem odboru Rdečega križa.

SKUPINSKA VADBA ZA VSE GENERACIJE

Funkcionalna skupinsko vodena vadba poteka v Dupleku in na Ptuju. Pomeni gibanje in miganje, vadbo moči, gibljivosti in vzdržljivosti z lastno telesno maso in s pripomočki. Vse vaje se izvajajo glede na lastno zmogljivost in vzdržljivost ter pod strokovnim vodstvom vaditelja, inštruktorja športne rekreacije.

Vsi elementi dobre, zdrave in uspešne vadbe se izvajajo v našem društvu, kjer se z vsakim vadečim članom pred začetkom tudi strokovno posvetujem o njegovem psihofizičnem stanju telesa, s pravilno izpolnjenim zdravstvenim vprašalnikom pa z vadečim opravimo prvi test oziroma pričnemo z vadbo.

Kaj vsebuje naša vadba? Ogravanje mišic in sklepov pred vadbo, sledijo vaje za ravnotežje in stabilizacijo telesa, vaje za zdravo hrbtenico, lepo in pravilno telesno držo, vaje za moč in vzdržljivost ter vaje za MMD (mišice medeničnega dna). Končamo z gimnastičnimi razteznimi vajami, vajami za sproščanje telesa, protistresnimi vajami in dihalnimi vajami. To so segmenti naše zdrave vadbe ABC.

Kaj pomeni zdrav duh v zdravem telesu? Veliko ljudi me sprašuje, kaj smejo in česa ne, kako sestaviti dnevni jedilnik, kakšno vadbo priporočam in kolikokrat na teden naj se gibajo. Iskreno povedano, vse stvari so v glavi posameznika in težko je nekomu dopovedati, da se mora čim več gibati in paziti, kako in s čim se prehranjuje. Res je, vsako telo je drugačno, a gibanje in navade razvijanja in iskanja izgovorov so različni. Vse preveč se izmikamo: »Eh, saj bo, saj vzamem tableto, pa kaj mi bo telovadba, danes ne grem na vadbo, ker sem utrujen/a.« Žal se srečujem tudi s takšnimi ljudmi, a si vseeno želim, da so srečni, jim pomagam pri vadbi, tako da na koncu premagajo odpor in opustijo izgovore za lenobo.

Še vedno je veliko ljudi s prekomerno telesno težo in prav ti »trpijo« za različnimi boleznimi, kot so povišan holesterol, previsok ali prenizek krvni tlak, osteoporoza, bolečine v križu in hrbtenici, bolečine v kolenu, sklepih, sladkor v krvi, uhajanje urina (predvsem ženske po 40. letu starosti), glavoboli, stres ipd. Vsem tem boleznim se lahko izognemo zelo hitro in uspešno z več gibanja in s pravilnim načinom prehranjevanja. Vsak dan bodimo športno aktivni vsaj 30 minut in prvi pozitivni rezultati bodo opazni že v prvem mesecu, prav tako pa ne bomo polnili čakalnic naših zdravstvenih ambulant ter »pametovali« pri zdravniku.

Naša telovadna skupinica ne posega po vrhunskih športnih dosežkih in po medaljah, naši dosežki in medalje so v nas samih, ko z našo vodjo pridno skrbimo za svoje telo in ohranitev kondicije.

Draga naša gospa Zalika, iskrene, prisrčne čestitke za prejeto priznanje, hvala za vse lepe trenutke, ki jih delite z nami. Želim si, da še dolgo ostanemo aktivne in povezane v telovadni skupinici ter da skrbimo za gibanje in zdravje.

Milka KOLARIČ

Uspešno leto delovanja in praznovanje prvega rojstnega dne Športnega društva BI&NI-Fit

Z velikim veseljem, ponosom in srečo lahko povem, da smo praznovali prvi rojstni dan delovanja društva, da smo povečali število redno vadečih članov, ki obiskujejo vadbo vsaj dvakrat tedensko, da na vadbi zapolnimo vsak kotiček dvorane, da so naše vadbe koristne, zdrave, poučne in zabavne, da je naše druženje postalo nerazdružljivo, da smo postali velika družina ljudi športnega duha z veliko pozitivne energije in da spoštujemo svoje telo. Zelo ponosen sem na vse svoje BI&NI-Fitovce, dajejo mi pozitivno energijo, ki jim jo z velikim srcem vračam.

Tudi izzivi nam niso tuji in tako smo v mesecu januarju izvedli akcijo »Zdrži 28 dni brez sladkorja«, s katero smo dokazali, da smo vztrajni in vzdržljivi, spoznali pa smo tudi, kaj pomeni preveč sladkorja v našem telesu. V prihodnjih mesecih nas čaka še en velik izziv – »Vse za zdravo in lepo telo«. Izziv bo shujševalne narave, primeren za vse tiste, ki si želijo izgubiti odvečne kilograme in si prislužiti glavno nagrado presenečenja.

Šola teka, tehnike nordijske in športne hoje, pohodništvo in vadba v naravi so postali stalnica v našem društvu in v mesecu marcu pričnemo s šolo teka in tehnikami nordijske hoje ter z organiziranim pohodništvom.

Športno društvo BI&NI-Fit tudi na Ptuju

Že v mesecu januarju smo pričeli z vadbo tudi na Ptuju in tako smo postali še večja družina.

Sedaj lahko naši člani obiskujejo vadbo trikrat tedensko na dveh lokacijah, kar pomeni še več gibanja za zdrav življenjski slog. Še najbolj se veselimo dogodka, ki ga bomo izvedli v

Bin-fitke in vadba na Ptuju

Foto: Bine Štruel

Vadba moči in vzdržljivosti

Foto: Valerija Štruel

spomladanskih mesecih BI&NI-Fitovci skupaj v sodelovanju z Športno unijo Slovenije Ljubljana. Želimo prirediti veliko skupno srečanje vadečih na funkcionalni skupinsko vodeni vadbi iz različnih društev Slovenije.

Če sem vas vsaj malo navdušil in prepričal, da bi začeli zdravo živeti, če si želite ostati »fit« tudi v poznejših zrelih letih in se bolje počutiti vsak dan, se nam lahko preprosto in enostavno pridružite. Obiščite nas že jutri in bodite delček našega tima tudi vi. Vljudno vabljeni!

Termini in lokacije ŠD BI&NI-Fit

- Vsak torek poteka od 20.30 do 22.00 funkcionalna skupinsko vodena aerobna vadba HI/LO (nizko in visoko intervalna vadba) za vse generacije v Domu krajanov Sp. Duplek (»baraka«).

Punce po vadbi vedno dobre volje, nasmejane z veliko pozitivne energije

Foto: Bine Štruel

- Vsak četrtek potekajo od 20.30 do 21.30 nekoliko bolj zahtevne vaje (nadaljevalni program) TABATA WORKOUT (20/10), intervalni trening (»baraka«).

- Vsak petek od 19.00 do 20.30 poteka funkcionalna skupinsko vodena aerobna vadba HI/LO za vse generacije v Domu krajanov Rogoznica, Ptuj.

Športno društvo BI&NI-Fit želi vsem svojim vadečim članicam in članom ter občankam in občanom občine Duplek lepe in blagoslovljene velikonočne praznike.

Bine ŠTRUCL,

vaditelj, inštruktor športne rekreacije 1. in 2. stopnje z licenco, prvi in glavni promotor projekta »Slovenija v gibanju«,

AIKIDO ZA VSAKOGAR-SAMOBRAMBA ZA ŽENSKE IN OTROKE

Športno društvo za borilne veščine Aikido klub Duplek izvaja redne treninge in poučne državne seminarje tudi v sodelovanju z aikidokami iz ostalih klubov (Aikido klub Pajo Maribor).

V odrasli skupini (od 14. leta starosti naprej) trenirajo fantje dvakrat tedensko v matičnem klubu, v nedeljo pa potekajo še skupinski treningi za višje pasove v Razvanju pod vodstvom mojstra Pavla Paja Forjana, 5. dan.

Člani Aikida v Lenartu v prvem dnevu treninga Foto: Matej Makoter

Lan in Nai Potočnjak v tehniki Ikyo

Foto: Bine Štruel

V mesecu marcu bo v Mariboru potekal že 3. mednarodni seminar aikida, ki se ga bomo udeležili tudi z našimi najmlajšimi aikidokicami, ki pridno trenirajo dvakrat tedensko. Otroci so naša prihodnost, zato moramo znanje nameniti prav njim. Otroci s treningi pridobijo na disciplini, samozavesti, izboljšajo svoje motorične sposobnosti, pridobijo na kondiciji, moči in veliko lažje premagujejo stresne trenutke doma ali v šoli. Postajajo mirnejši in se naučijo spoštovati druge ter sebe.

Razlogov za vpis otrok na treninge aikida je veliko. Zelo sem ponosen na vse člane, predvsem otroke, ki poskrbijo za prijetno vzdušje pred, med in po treningu. Aikido je zelo fleksibilna borilna veščina, ki nam omogoča veliko gibanja, zato je primerna za vse generacije.

K treningom bi pozval predvsem nežnejši spol, saj vsebuje aikido veliko uporabnih tehnik samoobrambe pred

Starejši člani ŠDBVA Aikido Duplek
Foto: Matej Makoter

Tehnika v parterju
Maša Simonič in Špela Kos
Foto: Bine Štrucl

Mala šola Aikida Duplek
Foto: Bine Štrucl

napadalcem z različnimi predmeti (nož, pištola, palica, svinčnik, nalivno pero, vrv, dežnik, solzivec ...), predvsem pa so naučene tehnike koristne v primerih, ko so na tleh, ko so nemočne, davljene ali ko jim grozi nevarnost posilstva.

Redni treningi in vpisi novih članic in članov potekajo v prostorih telovadnice Osnovne šole Draga Kobala v Brezju, in sicer vsak torek in četrtek – za

otroke od 3. do 14. leta starosti od 16.30. do 17.30 in za odraslo skupino od 15. leta starosti naprej od 17.30 do 18.30.

Bine ŠTRUCL,
inštruktor, trener, mojster aikida, I. DAN

IZ DEJAVNOSTI DRUŠTEV

PLESNO DRUŠTVO ZAPLEŠI SE Z OTROKI VRTI ŽE OSMO LETO

Ples je skupinska vadba, pri kateri se razgibamo, telo napolnimo s pozitivno energijo, prav tako pa predstavlja odlično priložnost za druženje in zabavo. V plesnem društvu Zapleši se tega še kako dobro zavedamo in tako se z otroki v Osnovni šoli Duplek in Vrtcu pri OŠ Duplek s podružnicama vrtimo že osmo leto.

S plesom otroci spoznavajo osnovne plesne tehnike, razvijejo plesno držo, razgibajo telo, se sprostijo, ob tem pa se še zabavajo. Predvsem ples je tisti, ki otrokom predstavlja prijetno rekreacijo ob glasbi, pri čemer mali in veliki nadobudneži sprostijo vso odvečno energijo.

Plesati začnemo že v vrtcu. V čarobni svet plesa otroke popeljemo z različnimi plesnimi igrami ter s pravljicami, iz katerih nastajajo prave koreografije. Včasih smo majhni kuharčki, drugič metuljčki, tretjič zidamo hiško ...

Vragolije na plesnih vajah

Foto: Tina Rep

Majhni škratki

Foto: Tina Rep

Ko odrastemo, plesno znanje pridno nadgrajujemo in sestavljamo koreografije, ki jih nato treniramo in vadimo, dokler jih ne obvladamo.

Vsako leto prirejamo tudi večje in manjše nastope, na katerih pokažemo osvojeno plesno znanje. Tako kot prejšnja leta smo tudi minuli december v Kulturnem domu Korena pričarali pravo božično vzdušje, kjer ni manjkalo gledalcev. Po dobri uri in pol plesa, petja in vesele otroške razigranosti smo si voščili novo leto, se posladkali, nato pa skupaj odšli na počitnice.

Še naprej se bomo trudili, da bomo našim najmlajšim občanom omogočali kvalitetno preživljanje prostega časa, kar ples zagotovo je. Prizadevali si bomo, da bodo plesne urice še naprej zanimive, polne novega znanja in otroškega veselja.

Utrinek iz zaključnega nastopa v juniju

Foto: Tina Rep

Za vse dodatne informacije smo dosegljivi na telefonski številki 041 817 529 (Tina) ali elektronskem naslovu:

rep.tina@gmail.com.

Tina REP,
predsednica plesnega društva Zapleši

PEVCI DRUŠTVA UPOKOJENCEV DU PUPLEK PRED NOVIMI IZZIVI

V novo sezono 2015/2016 smo pevci Moškega pevskega zbora DU Duplek vstopili stresno. Nekaj tednov pred začetkom vaj smo izvedeli, da se moramo izseliti iz svoje pevske sobe v OŠ Žitečka vas.

Ni bilo enostavno razumeti, da moramo po skoraj dvajsetih letih zapustiti prostor, ki smo ga vsa leta vzdrževali, ga krasili, popravljali, obnavljali tako sanitarije kot kuhinjo in vso ostalo opremo. Pravzaprav smo izgubili identiteto in domicil v Zg. Dupleku, poleg tega pa edini prostor, ki je bil na razpolago tudi telovadkam, Turističnemu društvu Duplek, vaški skupnosti in še komu.

Vaje smo preselili v dvorano v Dvorjanah, omara z oblekami, notami in

dokumentacijo je vandrala v barako v Zg. Dupleku, fotografije, priznanja, plakete pa v Koreno. Tako smo sedaj razseljeni kot ubežniki iz Sirije. Ta sprememba se je takoj pokazala tudi v vzdušju pevcev. Lotila se nas je nekakšna otopelost, splahnel je elan z začetka sezone. Začasno je odsoten en član, drugi je zaradi starosti izstopil iz pevskega zbora, nekaj jih je odhod napovedalo – res je bilo težko začeti z normalnim delom.

Na srečo so prišli božični in novoletni prazniki. Takrat namreč vsako leto obiščemo svoje prijatelje, podpornike v Zapolutkah, v Zg. Dupleku in v Žitečki vasi, pa tudi v Spodnji Duplek si upamo. S seboj nosimo veselje, pesem in koledarje, nazaj pa spoznanje, da to, kar delamo, ni zaman, pa še za koledarje kaj dobimo. Tako bomo lahko celo leto spet veselo in brezskrbno delali. Res smo hvaležni ljudem, ki nas kljub slabim časom z veseljem sprejmejo v hiše, nas pogostijo s pijačo, pecivom, hrano in še koledar nam kupijo. Brez njih bi ne dočakali več kot dvajset let petja, verjetno niti treh ne. Še enkrat hvala vsem, ki nam tako pomagata.

Lep sprejem in veselje ob druženju sta nam dala ponoven zagon in slaba volja

Vaje v novi sobi v Dvorjanah

Foto: Arhiv MPZ DU Duplek

ob preselitvi in nemoči, da bi karkoli naredili za kulturo, rekreacijo, družabno življenje v Zg. Dupleku, posebno pa v Žitečki vasi, je splavala po Dravi. Ni nas počakala na Johah v kakšnem skritem rečnem rokavu, ampak se je razlila dalje po reki. Pričeli smo vaditi nove pesmi in podoživljati stare. Spet so pred nami nastopi na občnem zboru DU Duplek, na komemoraciji pri spomeniku pod Kukovičevo domačijo v Zg. Dupleku in na ostalih vsakoletnih prireditvah.

Najvažnejše pa nas čaka v maju.

Bi rekel kar majska mladostna ljubezen. Pred desetletjem smo bili pobudniki srečanja pevskih zborov Od Drave do Save. Pevovodje več zborov so se na seminarju pevovodij dogovorili, da bi ljudem pokazali, kaj so se naučili oz. kaj so pridobili na tečaju – in rodila se je ideja. Duplečani nismo mogli

mimo te ideje, ki omenja Dravo, saj ta reka globoko posega v naša življenja in nam, vsaj do sedaj nam je, kroji usodo tako kmetu kot delavcu. Torej, bili smo seveda prvi organizatorji prireditve. Kasneje se je prireditev vsako leto potepala po Štajerskem. Šla je v Celje, Štore, Kidričevo in še kam, tudi na Koroško v Radlje in v Črno.

Letos, kot rečeno, je ponovno na vrsti naš pevski zbor in vemo, da naloga ne bo lahka, saj je prireditev dvignila nivo zborovskega petja in organizacije za več stopnic. Vemo, da nam bodo ob strani kot do sedaj stali DU Duplek, Občina in posamezniki, tako da bomo na koncu deležni pohval in zahval. Prireditev bo potekala v mesecu maju v sklopu Tedna ljubiteljske kulture, ki ga vodi Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti (JSKD), območna izpostava Maribor. S tem nam je prihranjen strošek avtorskih pravic

Združenja SAZAS, na voljo nam je tudi posebna spletna stran JSKD-ja.

Ze sedaj vabimo vse ljubitelje zborovskega petja, da se nam pridružijo 21. maja v dvorani v Koreni.

Tako, to smo vam želeli povedati. Čeprav smo sekcija DU Duplek, se ne zapiramo samo v okvire društva, temveč želimo vsem, ne samo upokojencem, povedati, kaj nas teži in kaj nas veseli. Zakaj bi hodili na nastope, kjer so prisotni samo upokojenci? Saj imamo nadlog staranja vsak dan sami dovolj. Želimo si prijateljev med mlajšimi od nas, želimo si biti s takimi, ki gledajo naprej, ne nazaj. Ne jamramo, iščemo rešitve – bi dejal predsednik v Ljubljani. Mi pa mu odgovarjamo: Mi nikoli nismo jamrali, vedno smo našli rešitev, smo pa ponosni in veseli, da smo Duplečani.

Vlado BOROVIŠEK,
predsednik

KEGLJANJE IN DRUŽENJE

Tudi po uspešni lanski športni sezoni smo se kegljači pogosto družili. V oktobru smo najprej opravili tradicionalno trgatve, nato pa smo se konec meseca skoraj vsi člani sekcije srečali na kostanjevem pikniku.

V novembru smo pripravili martinovanje, na katerem smo poskusili novo vino skupaj s prijatelji iz Šentilja pri Velenju. Druženje je bilo prijetno in veselo. Lepo je bilo tudi 21. decembra, ko smo se člani sekcije srečali še zadnjič pred božičem in novim letom. Srečanje smo organizirali v novih društvenih prostorih. Udeležila sta se ga tudi naša predsednica in župan. Srečanju v dobri družbi je sledila odlična zabava s petjem in plesom. Nekaj naših članov se je udeležilo tudi silvestrovanja v dvorani.

V novem letu smo bili povabljeni na antonovanje DU Kog, ki smo se ga z veseljem udeležili – to je bil tudi prvi kegljaški turnir v letošnjem letu. Naša moška ekipa je osvojila drugo mesto. Dobri prijatelji iz Velike Nedelje so nas 26. januarja povabili na družabno

Kostanjev piknik

Foto: Silva Javornik

srečanje. Seveda smo povabilo sprejeli. Najprej smo se pomerili v kegljanju (naša moška ekipa je zasedla 1. mesto), nato pa smo se v dobri družbi zadržali do poznih večernih ur.

Ob vseh teh prijetnih dogodkih, ki nas bogatijo ter nas polnijo z optimizmom in pozitivno energijo, pa nismo pozabili na svoje športno delovanje. Ker se že zelo približujejo tudi tekmovanja v ligi (6. in 7. april), se vse ekipe aktivno pripravljamo in treniramo. Veselimo se tekmovanj, še posebej pa druženja s prijateljskimi ekipami.

Na naših srečanjih – družabnih, športnih ali rekreativnih – je vedno lepo, zato ponovno vabimo medse tiste upokojence, ki to zmorejo in si želijo obogatiti vsakdanje življenje, da se nam pridružijo. Zagotavljamo, da nihče, ki se nam bo priključil, tega ne bo obžaloval.

Kegljači DU Duplek

PONOVNO NA DRAVI

Vsakič, ko sem se peljal preko dupleškega mostu, sem v majhnem zalivčku opazoval modre lesene rance. Ob tem so na površje privreli spomini, ko sem se kot mladenič, pred več kot tridesetimi leti, prvič peljal od Dupleka do Ptuja, v ranci, ki jo je vozil pokojni »Kolaričov Tona«.

Od takrat sem se skoraj vsako leto, pa čeprav sem živel na drugem koncu Slovenije, udeležil tradicionalnega spusta po Dravi. Vožnja je potekala od Dupleka do Ptuja in je s postanki trajala ves dan.

Vsako leto je bilo veliko udeležencev, tako da si moral imeti veze, da si prišel na ranco. Prav lepo je bilo videti, ko je rancarje pospremila velika množica ljudi, ki so stali na mostu.

Z leti pa je delovanje Turističnega

društva splavarjev in rancarjev Duplek zamrlo. Ranco smo videli še samo na vozu ob pustni povorki ali pa postavljeno pred prireditvenim prostorom ob Dupleškem tednu. Opazovali smo jih tudi privezane v zalivčku ob mostu v Zg. Dupleku.

Pred časom pa so se začele dogajati spremembe. Božo, nekdanji predsednik, je 21. junija lani združil nekdanje in sedanje člane društva. Zbralo se nas je 20. Po zajtrku pri »rancarski baraki« smo se odpeljali do Malečnika. Tam smo rance spustili v vodo in odrinili po Dravi. Spustili smo se do Dupleka. Vožnja je s postanki trajala okrog 3 ure v lepem in sončnem vremenu. V tem času je naša logistična ekipa, (pod vodstvom Tanje in Lidije) kot včasih, pripravila odlične pečenke, da smo se ob vrnitvi do barake lahko okrepcali. Ob slovesu smo si obljubili, da se še srečamo.

Za vožnje po Dravi so bile obnovljene rance in urejena okolica rancarske barake.

Prav tako je nekdanji predsednik Turističnega društva splavarjev in rancarjev Duplek, Božo Kolarič, organiziral spust po Dravi za svoje sodelavce iz podjetja na Ptuju, kjer je zaposlen. 18. julija lani so se po Dravi spustili že četrtič.

22. avgusta 2015 so se pod Božovim vodstvom po Dravi spustili tudi člani Kluba ljubiteljev starih motornih vozil »Deda Kafer klub« Maribor Brezje. Tudi oni so preživeli lep dan na Dravi ter se dogovorili, da bo druženje na Dravi postalo tradicionalno.

Ob vsem tem me obdaja upanje, da bo življenje na Dravi ponovno oživelo in se bo povrnil sloves »Dupleške mornarice«. Saj ni potrebno veliko. Le nekaj dobre volje in sodelovanje z lokalno skupnostjo.

Se vidimo na Dravi!

Bojan NIPIČ

Utrinki iz rancarije

Foto: Klavdija Kolarič

PONOSNI NA USPEŠNO MINULO LETO

Zadnjo soboto v februarju je bil kot že vrsto let redni občni zbor Turističnega društva Vurberk, tokrat lahko rečemo – kar »zgodovinski«.

Pa ne morda zaradi kakšnega jubileja ali kaj podobnega, daleč od tega, ampak udeleženci, člani društva in številni gostje smo se tokrat zbrali v obnovljeni dvorani Kulturnega doma Vurberk. Dolgo smo čakali na ta trenutek in dočakali smo ga, upamo pa tudi, da bomo dočakali prepotrebno zunanjo

obnovo, saj si jo Vurberk in Vurberčani zagotovo zaslužimo, več kot stoletna tradicija kulturno-gledališke dejavnosti v kraju pa to prav gotovo tudi potrjuje.

Letošnji občni zbor je bil tudi volilni, udeležilo se ga je preko 100 članov (društvo šteje 182 članov) in številni gostje, med njimi župan Mitja Horvat, predstavniki vurberških društev OO RK, društva upokojencev in gledališkega društva, prostovoljnih gasilskih društev iz Korene in Grajene ter predstavnica Štajerske turistične zveze in tudi predstavnici Turističnega društva Mitra iz Hajdine, s katerim je naše društvo navezalo stike v lan-

skem letu. Pri pregledu opravljenega dela smo bili več ali manj enotni, da smo realizirali program, ki smo ga sprejeli, pa tudi številne pohvale in čestitke gostov to potrjujejo. Uspešno smo organizirali »Prvomajski pohod na Grmado«, ki je bil že 11. po vrsti, udeležilo pa se ga je skoraj tristo pohodnikov. Tretjo soboto v juniju je bil 24. festival narodnozabavne glasbe Slovenije, ki je zaradi muhastega vremena žal potekal v večnamenski dvorani v Staršah, kjer smo se organizatorji zaradi gostoljubnosti domačinov počutili kot doma – ampak grajsko dvorišče je le na Vurberku. V okviru praznika občine Duplek smo v

dvorani kulturnega doma pripravili razstavo fotografij Marijinih cerkva, ki so ob »Marijini romarski poti«, ki poteka iz Poljske preko Slovenije na Hrvaško (in vurberška Marijina cerkev je ob tej poti), isti dan pa je bila tudi dobro obiskana slikarska kolonija. Pri pripravi so nam bili v veliko pomoč člani likovne sekcije iz Hajdine s predsednico Cilko Bernjak na čelu, saj so nam pomagali orati ledino na tem področju, kljub temu da je kolonija te ljubiteljske umetnosti na Vurberku že bila – na prelomu tisočletja jo je organiziralo takratno Prosvetno društvo Vurberk. Sredi avgusta, ob vurberškem farnem prazniku »Velika maša«, smo pripravili prav tako že tradicionalni »Velikošmarenski kolesarski maraton«, uspešno, kot pravijo udeleženci, zadnjo nedeljo v avgustu pa je na grajskem dvorišču odmevalo zborovsko petje, srečali so se namreč pevski zbori na 24. srečanju »Štajerska poje«. Potomka najstarejše trte na svetu, ki se bohota pod grajskim obzidjem, je lansko leto dobro obrodila. Njene sladke jagode smo potrgali in »prešali« sredi oktobra ob prijetnem druženju, tudi s člani Oldtimer kluba Duplek. Dopoldan istega dne pa je bila že v delno obnovljeni dvorani tudi otvoritev razstave del junijske slikarske kolonije.

Utrinek iz razstave

Foto: Arhiv občine Duplek

Člani so bili informirani še o finančnem poslovanju društva, sprejet pa je bil tudi program dela za letošnje leto. Z voljo in angažiranostjo ga bomo tudi realizirali.

Kot je bilo že navedeno, smo tokrat imeli tudi volitve, in sicer članov upravnega in nadzornega odbora ter disciplinske komisije. Po šestnajstih letih vodenja društva se je poslovil predsednik Jože Plazar. V zahvalo za dolgoletno uspešno vodenje društva smo mu podarili »Vurberk«, sliko, upodobljeno na lanskoletni slikarski

koloniji. Pravijo, da na mladih svet stoji, česar se na Vurberku še kako zavedamo, zato smo za predsednika društva izvolili 23-letnega mladeniča, domačina iz Grajenščaka, Nika Rojka. Prav mladost je zagotovilo, da bo društvo uspešno tudi v prihodnje in ob izrečeni zahvali za zaupanje »prvega« moža Turističnega društva Vurberk smo ob povedanem lahko optimisti. Prepričani smo, da bomo uspešno nadaljevali začrtano pot na Vurberku in v občini Duplek ter da kraj še ne bo »odšel« v zgodovino.

Branko MAHORIČ

USPEŠNO LETO DVORJANSKIH GASILCEV

Leto 2015 je minilo in začnemo z analizami opravljenega dela in s pregledi sklepov, ki smo si jih zadali na občnem zboru, ki je potekal marca 2015. S ponosom smo ugotovili, da smo opravili vse zadane cilje, naloge in še kaj več.

Naše poslanstvo zajema tudi delo, ki ga ni mogoče predvideti. Tako smo v letu 2015 28-krat posredovali v različnih intervencijah, in sicer:

- 5-krat smo posredovali pri reševanju obolelih oseb; tu gre za reševanje z AED-jem (avtomatski zunanji defibrilator) – za delo z AED-jem je usposobljenih 16 članov,
- 4-krat smo nudili tehnično ali drugo

Vozila in oprema PGD Dvorjane

Foto: Arhiv PGD Dvorjane

- pomoč,
- 4-krat smo posredovali pri nesrečah v cestnem prometu,
- 3-krat smo gasili požare v naravi oziroma na prostem,
- 5-krat smo posredovali v stanovanjskih ali nestanovanjskih objektih,
- 2-krat smo sodelovali pri povečanem vodotoku ali poplavih

- meteornih vod,
- 5-krat smo delovali pri množičnih migracijah oziroma pri nastanitvi migrantov v nastanitvenem centru v Šentilju.

Zabeležili smo tudi intervencije, ki niso ravno delo za gasilce, a smo se vseeno odzvali. Tako smo lovili papigo,

zapirali ventil za vodo v kleti, zaradi slabega dela krovcev smo pokrivali streho. Pri takih delih bi lahko tudi občani veliko naredili sami, ko je čas za to primernejši, in ne bi v sili klicali gasilcev z izgovorom: »Češ, zato jih imamo.« Naj povem, da smo prostovoljci in za delo, ki ga opravljamo, ne prejmemo nobenega plačila.

Kot je razvidno iz intervencij, je naše delo pestro. Temu primerno se moramo gasilci izobraževati in usposablјati. Izobraževanje poteka na nivoju Gasilske zveze Maribor v IC Pekre ali Gasilske zveze Slovenije v IC Ig. Tako sta v letu 2015 dva člana opravila tečaj za gasilca, dva člana za višjega gasilca, en član je opravil specializacijo za delo z nevarnimi snovmi, dva člana za nosilca izolirnih dihalnih aparatov, dva člana sta usposoblјena za tehničnega reševalca, en član je opravil tečaj za reševalca iz višin in globin v urbanih naselij, pet članov je opravilo tečaj za nižjega gasilskega častnika. V juniju se je 9 članov udeležilo strokovne ekskurzije v Hannover, kjer je potekal svetovni sejem gasilske tehnike in opreme.

K izobraževanju spada tudi sodelovanje na tekmovanjih, pa naj bodo ta občinska, memorialna ali regijska. Tako smo na tekmovanju Gasilske zveze Maribor sodelovali s kar desetimi ekipami. Dve ekipi pionirk in ena ekipa mladink so se uvrstile na regijsko tekmovanje, ekipi pionirk in mladink pa na državno tekmovanje, ki bo potekalo v pomladnih mesecih v Kopru. Pri tem je potrebno vse zasluge pripisati mladinskim mentorjem, ki vložijo ogromno časa v delo z mladimi. Vsi vemo, da brez mladih ni starih.

Praznik mornarice

Poletni meseci že dobrih trideset let minevajo v znamenju praznika mornarice in tekmovanju gasilsko reševalnih čolnov. Priprave potekajo skozi vse leto, še bolj aktivno pa zadnji mesec. S pravo tekmovalnega prostora je zmeraj veliko dela, saj nam narasla reka Drava skozi leto pusti kar nekaj posledic. Veliko dela nam naredijo tudi občani, ki vozijo različen odpadni material na brežino reke, mi pa moramo počistiti za njimi. Zato bi apeliral na vse, ki to počnejo, naj, prosim, s tem prenehajo. S tem ne uničujejo le narave, temveč tudi kazijo podobo Krajinskega parka Drava, pa še gasilcem naložijo precej

Reševanje ponesrečenca iz višine s pomočjo vrvne tehnike Foto: Arhiv PGD Dvorjane

delovnih ur in stroškov.

Ne glede na povedano smo julija vseeno izpeljali že 31. tekmovanje na reki Dravi, obenem pa smo tudi proslavili 90. obletnico obstoja PGD Dvorjane. Podrobnosti iz tekmovanja in obletnice društva ste lahko že prebrali v septembrskih Novicah 2015. Po prazniku mornarice si tudi gasilci nekoliko oddahnemo ter si privoščimo malo dopusta in počitka, ki ga potrebujemo za jesen.

Ogromno dela tudi v jeseni in zimi

V jesenskih mesecih nas je ponovno čakalo veliko dela. Tako smo v mesecu oktobru, v »Mesecu varstva pred požari«, izvedli skupno operativno vajo s PGD Korena. Organizirali smo zdaj že tradicionalno prireditev »Dan odprtih vrat PGD Dvorjane«, na kateri so se predstavile službe URSZR. Tako sta se predstavili ekipa NUS (ekipa za zaščito pred neeksplozivnimi ubojnimi sredstvi) in ekipa REPS (enota reševalcev z reševalnimi psi), ki je izvedla tudi vajo iskanja ponesrečenca med ruševinami. Predstavila se je tudi poklicna enota iz Maribora z vozilom za vodenje večjih intervencij in z vozilom Bronto (dvižna platforma), ki vedno vzbudi precej zanimanja. Domači gasilci smo prikazali reševanje ponesrečenca iz višin s pomočjo vrvne tehnike. Predstavilo se je tudi podjetje Mi Star, ki se ukvarja s prodajo gasilske opreme.

V jesenskih mesecih smo z Mariborskim vodovodom sklenili pogodbo o

pregledu hidrantov na našem rajonu, teh je 177. Po danih podatkih in kartah smo morali vsakega fizično poiskati, očistiti, pregledati, izvesti meritve statičnega in dinamičnega tlaka, na koncu pa izpolniti formular o stanju hidranta. Po končanem pregledu hidrantov in po izpolnitvi formularjev je bilo potrebno še vse skupaj vnesti v podatkovno bazo Mariborskega vodovoda. Meseca decembra zmeraj obiščemo naše občane, jim s stiskom rok voščimo veliko uspeha v novem letu, predvsem zdravja, ki ga vsi potrebujemo. Zahvalimo se jim za pomoč in spodbudo pri našem delu skozi vse leto ter jim prinesemo koledar.

Pred nami je nov občni zbor, na katerem bomo sprejemali nove plane, izzive, ki jih pri nas ne manjka. Saj brez drznih ali včasih utopičnih izzivov ni napredka.

Na koncu bi se rad zahvalil županu in Občini Duplek za vsestransko pomoč ter občanom, sponzorjem in simpatizerjem gasilstva, saj brez njihove pomoči v Dupleških novicah ne bi pisali o vseh uspehih dvorjanskih gasilcev. Na koncu še hvala članom Gasilskega društva Dvorjane, ki svoje humano delo opravijo ne glede na vreme, dan ali noč ... HVALA VSEM!

NA POMOČ!

Maksimiljan BEZJAK,
poveljnik PGD Dvorjane

DRUŽABNO ŽIVLJENJE

POJEMO IN IGRAMO ZA VAS

»Pojemo in igramo za vas« je naslov vsakoletne prireditve v počastitev dneva žena 8. marca, ki jo že vrsto let organizira Moški pevski zbor KUD Franc Preložnik iz Dvorjan.

Na prireditvi se je zbralo veliko obiskovalcev, ki vedno z veseljem in pričakovanjem prisluhnejo nastopajočim. Tudi letos smo se potrudili in k sodelovanju povabili več gostov. Veseli smo, da so bili z nami:

- Osnovna šola Dvorjane,
- Tamburaški orkester občine Duplek,
- Društvo Lukasovi frajtonarji.

Povezovalac programa je bil David Kumer in tudi zanj je ta nastop že tradicionalen – hvala.

Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujemo vsem nastopajočim in Občini Duplek ter županu Mitji Horvatu za pomoč pri izvedbi koncerta.

KUD Franc Preložnik

V zboru se bomo trudili še naprej ohranjati tradicionalne koncerte in se aktivno vključevati v kulturno življenje v občini Duplek.

Tako smo letos že večkrat razveselili občane, nazadnje 11. 3. 2016 na rezu potomke vinske trte na gradu Vurberk.

Drago KACJAN,
predsednik

Foto: Ivan Žižek

LIKOVNA UMETNOST ZA PREŠERNOV DAN

Likovno humanitarno društvo RAY&CO s sedežem v Zgornjem Dupleku je februarja v galeriji Betnava presenetilo z razstavo likovnikov iz občin Duplek in Maribor. Svoja dela so razstavili Irena Ferk, Andrej Okreša in Rajko Ferk. Program je povezoval dramski in gledališki igralec Bojan Marošević.

Dogodka se je udeležila skupina kulturnikov iz Avstrije, pod vodstvom Christine Rauch iz kulturnega društva Ehrenhausen, ki si želijo dolgoročnega sodelovanja s slovenskimi umetniki. Med njimi je tudi slikar Hendrik E. Sieders iz Lipnice, ki je na platno ovekovečil, kot pravi, »svoj smučarski idol« – našo Tino Maze – in bo razstavljal v Sloveniji.

Bojan Marošević je v imenu slikarjev v nagovoru pozdravil številno publiko in vsem zaželel obilo umetniških užitkov. Razstavo so posvetili prazniku kulture. Voditelj je spomnil na odnos do Prešerna – kako smo včasih polni velikih besed, kadar spregovorimo o njem, pozabljamo pa, da je bil Prešeren tudi velik humanist, doktor prava in genialni prevajalec poezije (prevedel je, recimo, Bürgerjevo balado Lenora). Predvsem pa pozabljamo, da je bil velik, velik narodni buditelj! Spomnimo se samo epsko-lirske pesnitve Krst pri

Otvoritvena slovesnost razstave

Foto: Iz arhiva

Savici. V počastitev praznika je recitiral Zdravljico. France Prešeren je imel rad umetnost!

V imenu kulturnikov iz Avstrije se je Christine Rauch zahvalila za povabilo. Naj povemo še nekaj o triperesni detelji, ki je razstavljala.

Irena Ferk je slikarka, ki se z likovno umetnostjo srečuje že desetletje, odkar se njen soproj uspešno ukvarja s slikarstvom. Vedno je delovala kot skrita soorganizatorica na likovnih razstavah in kolonijah, kjer je skrbela, da so se udeleženci dobro počutili. In kdaj je v njej vzplamtela iskrica in je prišla za čopič? Pred časom na mednarodni likovni koloniji na Pohorju, ko so ustvarjali slike in je vsak ude-

leženelec dal delček sebe na platno. Irena je naslikala orhidejo ... in oči so ji zažarele. Pod mentorstvom hrvaškega slikarja Anta Nikolića je potem začela slikati pokrajine v tehniki olje na platno in nato v akvarelu. Udeležila se je mednarodnih kolonij v Tovarniku pri Vukovarju in v Srbiji, maja letos pa bo sodelovala na likovni koloniji Društva slovensko-avstrijskega prijateljstva v Avstriji.

Irenin slikarski opus zajema preko 60 likovnih del. Najpogosteje uporabljena tehnika je olje na platno, uspešno pa se spogleduje tudi z akvarelom. Njena najljubša motivika je narava: voda, drevesa, planine ... Razstavljala je na dvajsetih skupinskih razstavah po Sloveniji. Na vprašanje, ali je mukotrpno imeti med slikanjem za hrbtno moj-

stra čopiča, je odgovorila: »Ne, ne stoji za mano, moralno me podpira, pa tudi kritizira, ha, ha ...«

Andrej Okreša je moderator javnih prireditev, novinar in slikar. Slikati je začel pred tremi leti, njegove prve risbe s tušem in suhimi barvami pa segajo desetletja nazaj (v leto 1987). Kot voditelj razstav sodeluje z društvom RAY&CO iz Dupleka. Prav druženje s Ferkom in drugimi domačimi ter tujimi umetniki (Anto Nikolić, Ivan Grozdanovski, Marjana Kmet ...) ga je spodbudilo, da je pričel slikati. Najprej akril na platno (tudi v kombinaciji s tušem), ob mentorstvu akvarelistov Anta Nikolića in Ivana Grozdanovskega iz Hrvaške in Srbije pa akvarelne slike na papir. Akvareli so postali njegova stalnica. Tematiko za slikanje najde v mestih zgradbah, gradovih, cerkvah in pokrajinah, nosi ga od realizma do abstrakcije in nazaj.

Andrej Okreša je sodeloval na enajstih mednarodnih

Irena Ferk, *Osamljeno drevo*, olje na platno

Foto: Franc Fras

Andrej Okreša, Sodni stolp, akvarel

Foto: Franc Fras

slikarskih kolonijah – na mariborskem Pohorju, v Spodnjem Dupleku, Rušah in drugod – ter na dvaindvajsetih skupinskih razstavah v Mariboru, na Ptuju, v Spodnjem Dupleku in na Hrvaškem. Ustvaril je 120 likovnih del v tehnikah akril, akvarel in olje, ki krasijo zidove doma in v tujini.

Rajko Ferk je širši slovenski javnosti poznan kot slikar, galerist, pisec aforizmov in humanist. Njegove umetnine so našle dom v hotelih, poslovnih zgradbah ter na privatnih zidovih po Sloveniji in v tujini. Osnove likovnega izražanja si je pridobil pri akademskem slikarju Otonu Polaku, akademskem kiparju Vojku Štuhcu in slikarju Leopoldu Strnadu. Od vedut v tehniki kolorirane risbe s tušem se je oddaljil, ko je začel eksperimentirati in je razvil svojo prepoznavno tehniko "odvzemanja" akrilne barve na platno s pomočjo slikarske lopatice. Tako je ustvaril večplastne, pastozne strukture, ki s plastenjem stopnjujejo globinsko iluzijo prostora. V svojih slikah svobodno izraža barvne nase, igra se s prosojnostjo, svetlobo, gibom in ritmom. Uspelo mu je narediti nekaj neverjetnega – brez klasičnih perspektivnih sredstev je ustvaril abstraktno fantazijsko pokrajino, kjer se prepletajo vegetabilni, geomorfni, včasih tudi ponavljajoči se vzorci in oblike. Njegove fantazijske pokrajine so prepletene z geometrijskimi elementi; vanje je vtihotopil tudi metamorfozno človeško ali živalsko obliko in s tem ustvari fantastično nadrealistično likovno celoto. Njegove umetnine pišejo zgodbe, gledalce vabijo in jih spodbujajo ter jih nagovarjajo k razmišljanju. »Umetnik ostaja zvest svojemu likovnemu slogu in je v slovenskem likovnem prostoru edinstven,« je o njem zapisala Petra Pokos – likovna kritičarka.

V štirih letih je gostil številne umetnike iz Slovenije in tujine ter predstavil veliko različnih tehnik slikanja: slikanje z akrili, oljem, akvareli, slikanje na svilo, slike iz naravnega peska, keramike, voska, lesa ... Letos bo gostil slikarja iz Splita, ki slika z rdečim vinom (vinorel), in slikarko iz širše Dalmacije, ki ustvarja slike s pikami (poentizem), in sicer vse od karikatur do naive.

Rajka Ferka odlikuje odprto srce za humanitarno delo. Veliko svojih del podari v humanitarne in tudi čisto prijateljske namene. Nikoli mu ni težko pomagati. O sebi pa skromno pravi: »Dajati je mnogo lepše kot sprejemati.«

Leto 2016 se je za Likovno humanitarno društvo RAY&CO

Rajko Ferk, akril na platno

Foto: Franc Fras

pričelo delovno – januarja je društvo gostilo koroškega slikarja naive Janeza Repnika in akademsko slikarko Tjašo Čuš s Ptuja. Glasbena gostja je bila operna pevka Mojca Peganc, dogodek pa je povezoval Andrej Okreša. Obiskovalci so degustirali vina Valdhuber – znamko Falot.

Sledila je razstava del Rajka Ferka in trikratnega olimpijca v času Leona Štuklja, Josipa Primožiča – Toša (1900–1985). Z monologom je nastopil gledališki igralec Bojan Marošević, bivši konzul v Nemčiji Vili Rozman pa je povedal nekaj anekdot o Tošu. Sin Jože Primožič je za to priložnost pripravil pecivo po receptu žene Leona Štuklja. Vse v spoštljiv spomin na velikane v umetnosti, športu in kulturi, ki so odšli za vedno. Degustacijo je imel vinar Kokol iz Ciglenc.

Napoved dogodkov

Načrtujemo dve dobrodelni likovni koloniji. Ena bo potekala pred začetkom jeseni v občini Duplek (DUPLEK ART4), druga pa na Pohorju med 9. junijem in 12. junijem 2016. Povabljenih je 23 slikarjev iz Slovenije, Srbije, Hrvaške, Madžarske in Avstrije. Dodajamo še povabilo na letošnji likovni koloniji v Tovarniku pri Vukovarju in Krčedinu v Srbiji. O terminih bo javnost sproti obveščena.

Vabljeni!

Slikar Janez Repnik, naive

Foto: Franc Fras

Franc FRAS

DRAVSKE VILE RADE TELOVADIJO

Ja, некоč so imele dravske vile svoje mesto v pravljičah, danes pa so si takšno ime prisvojile vesele, živahne, zdravja željne upokojenke (in upokojenci) iz Zg. Dupleka.

Vsak delavnik se dobimo ob 08.30 (poleti ob 07.30) in v vsakem vremenu telovadimo na prostem, na idiličnih mestih ob Dravi. Če pa slučajno dežuje, poiščemo le streho nad glavo, a ostnemo zveste svoji odločitvi, da se vsako jutro naučimo svežega zraka in razgibamo celo telo v naravi.

Ker se zavedamo, da je ob telovadbi za zdravje pomembno tudi veliko dobre volje in smeha, poskrbimo še za to. Večkrat pa ima ena ali druga telovadka idejo, da za kratek čas posedimo ob kavi ali čaju. Tu in tam se odpravimo celo kam na izlet ali si priredimo prijetno zabavo.

Dravske vile

Foto: Vlado Borovinšek

Nekateri so bili skeptiki: Kako bomo telovadile, ko bo zima, hladno? Po končani zimski sezoni te dileme ni več! Lepo je priti v hladno jutro in doživeti lep sončen vzhod v neposredni bližini Drave. Vse bolj se zavedamo lepote, ki nam jo nudi narava, in znamo ceniti življenje na podeželju.

Pridružite se nam tudi vi, videli boste, kaj zamudite, če jutro preživite med štirimi zidovi.

Za vse informacije pokličite na vilinski telefon: 040 707 282.

Sonja ČERNČIČ LAGERWAL,
Dravske vile

PUST 2016 V DUPEKU

VESELE MAŠKARE NA PTUJU

Pust je čas, ko pozabimo na mraz in se prepustimo radosti in veselju maskiranja. Mesec februar je za otroke najbolj zabaven predvsem zaradi pusta.

Pust je praznik, na katerega se lahko prav vsak otrok našemi v svojo najljubšo žival, risanega junaka ali izmišljen lik.

Vrtec pri Osnovni šoli Korena, Korenjaki, se je letos že petič udeležil otroške pustne povorke vrtcev na Ptuj. Ker je pust praznik veselja, zabave in druženja, otroci spoznajo veliko svojih sovrstnikov in tako krepijo tradicijo vsako leto znova in znova. Letos smo vrtec zastopali kot mali čarovniki in čarovnice.

V četrtek, 4. februarja 2016, smo vsem pričarali čudovito vreme in pustna povorka je tako potekala brez težav.

Pred Mestno hišo so nas napovedali z naslednjimi besedami:

ČAROVNICE MALE IN VESELE
NA METLAH K VAM SMO PRILETELE.
NAJ BO MESTO ALI VAS,
ODŽENEM VAM ZIMO, MRAZ.
OD HIŠE DO HIŠE, OD VRAT DO VRAT
PRIČARAMO VAM VSEM POMLAD.

»ZATO PA VSI NA METLO,
ZA PRIHODNOST SVETLO!«

Otroci so v karnevalskem šotoru spoznali lik kurenta, se zabavali in rajali. Po slastnem kosilu smo se odpeljali proti vrtcu.

Igra v Vikijevem šotoru, skupina MUCE
Foto: Žiga Klemenčič

V soboto, 6. februarja 2016, smo se udeležili že tradicionalne povorke v Dupleku. Otroci so se zelo zabavali in tudi odziv ljudi je bil pozitiven. Vživel smo se v vlogo čarovnic in tako odvihrali na svojih metlah po Dupleku do prireditvenega prostora.

Korenjaki (Vrtec pri OŠ Korena, skupina MUCE) smo dosegli 3. mesto na podelitvi priznanj za najmlajše udeležence pustne povorke.

Sodelovanje malih čarovnikov in čarovnic na pustni povorki v Dupleku, skupina MUCE

Foto: Žiga Klemenčič

Nina KOPIČ,
vrtec pri OŠ Korena

PUSTNI TOREK V DVORJANAH

Kadar je v šoli drugačen dan, je zmeraj odlično. Tudi pustni torek je bil eden takšnih imenitnih šolskih dni, ko ni bilo običajnega pouka. Otrok ta dan ni bilo v šoli, saj so prišle le pustne šeme. Najbolj krasno je bilo, da tudi učiteljic ni bilo. Namesto njih so prišli: žirafa iz stepe, muca Maca, Kleopatra – kraljica iz Egipta, karo as iz Vegasa in hipi – otrok cvetja in ljubezni.

Z zanimanjem smo si ogledovali drug drugega in si bili tako všeč, da smo se želeli predstaviti tudi bližnji okolici domačega kraja. Po pustni malici, ki je bila seveda krof, smo popravili šminko in kostume ter odšli iz šolske stavbe po domačih cestah in ulicah. Že izkušnje prejšnjih let kažejo, da so domačini veseli, kadar vidijo našo pustno povorko. Tako je bilo tudi tokrat. Obiskali smo: Mesarstvo Blatnik, Gostilno Brumen in Market Sv. Martin. Povsod so nas že pričakovali, saj so imeli verjetno na koledarju označeno, da je pustni torek, dan, ko jih vsako leto obišče povorka iz dvorjanske šole. Podarjene sladkarije so spravljene v šoli in v naslednjih dneh bomo malo prekršili naše lepe zdrave navade, saj bo potrebno sladkarije varno spraviti v otroške želodce. Mislim, da učenci ne bodo preveč nejevoljni zaradi tega. Prav dobre volje smo bili tudi v mesariji, že ko smo peli in s tem preganjali zimo ter klicali obilje, gospa Blatnik pa nam je izročila še vrečko z bomboni. Tudi v Gostilni Brumen se je dobra

Dvorjanske pustne šeme

volja nadaljevala, saj so nas čakale že pogrnjene mize s čudovitimi šopki teloha, piškoti, čokoladicami in sokom. Po petju se je vse to odlično prileglo. V Marketu Sv. Martin smo ponovno zapeli in bili nagrajeni z otroškimi čokoladnimi jajčki. V trgovini je bil tudi gospod Milan Krajnc (steklarstvo), ki se ni mogel upreti naši prikupnosti, zato nam je tudi on kupil sladke priboljške.

Podarjene dobrote smo pustili v šoli in s povorko nadaljevali po Ciglencah. V šolo smo se vrnili v času kosila. Po kosilu se je pustni program nadaljeval s tematsko predstavitvijo mask, s tekmovanjem v čarovniškem smehu in kriku, s kratkimi predstavitvenimi igrami vlog in z drugimi zabavnimi igrami. Otroci so povedali, da so preživeli zelo zabaven in prijeten dan.

Otroci in učiteljice se zahvaljujemo krajanom za vse prijazne nasmehe, besede in toplo dobrodošlico, posebno še gospe Blatnik, gospe Brumen, gospe Klavdiji in delavkam v Marketu Sv. Martin ter gospodu Milanu Krajncu. Naša pustna povorka ni le odganjala zime in klicala k prebujanju narave. »Mir, ljubezen in svoboda« je bil naš glavni pustni pozdrav, saj je povorko vodil otrok ljubezni – hipi. Nas in vas pa naj vsak dan vodi predvsem ljubezen, saj takšni prijetni dnevi kažejo prav na to, da nas le ljubezen vodi k sreči, miru in svobodi, ki naj bodo predvsem v nas samih. Dvorjančani to zmoremo vsak dan, ne le na pustni torek.

Miljana PALČIČ,
OŠ Dvorjane

FAŠANK 2016

Pustovanje se je za naše najmlajše pričelo že v četrtek, ko so se predšolski otroci udeležili otroškega pustovanja na Ptuju. Predstavili so se vitezi iz Vrtca Zgornji Duplek in čarovniki ter čarovnice iz Vrtca Korena.

Pustovali smo tudi v soboto na pustni povorki, na kateri je sodelovalo 29 pustnih skupin, v katerih so se poleg tradicionalne Dupleške mornarice ter rancarjev in splavarjev predstavili vaške skupnosti in občinska društva ter otroci iz vrtcev in šol v Dupleku ter Koreni.

Kurenti

Foto: Jože Murko

Pehni

Foto: Jože Murko Robotka

Foto: Jože Murko

V otroški povorki so prvo mesto zasedli vitezi iz Vrtca Duplek, drugo mesto robotki iz OŠ Duplek, tretje mesto pa velike in male čaravnice s korenškega hriba ter snežna idila vrtca in šole iz Korene.

V kategoriji »ostale skupine« so nagrado za prvo mesto prejeli črnci iz Korene, na drugo mesto so se uvrstili Eskimi iz Zimice, tretje mesto pa je pripadlo skupini »Mati Slovenija« iz Dobrovc.

V goste so prišli »Kurenti Vetrovniki« iz Kidričevega v družbi »Pehnov« iz Lojč, iz Dobrovc so nas obiskali »Mati Slovenija« in »Butalska kanalizacija«, iz Jurovskega dola so prišle Miki miške.

Imeli smo se izjemno, dan je bil poln pustnih norčij, smeha in zabave. Poln smeha in dobre volje naj bo vsak dan, tudi ko se bo pustni zastor spustil.

Hvala vsem, ki ste pomagali in pripomogli k organizaciji letošnje pustne povorke, pa tudi vsem obiskovalcem, ki ste s svojim obiskom podprli »fašank« v Dupleku.

Vitezi

Foto: Jože Murko

Natalija JAKOPEC

PUSTNI ČAS V VRTCU DUPEK

Leto je hitro okrog in spet je prišel čas pusta. V občini Duplek je bila že peto leto organizirana pustna povorka, v kateri se vsako leto predstavijo tudi otroci iz Vrtca Duplek skupaj s starši.

Teden dni pred samo povorko so v enotah vrtca potekale delavnice, na katerih so otroci skupaj s starši izdelovali maske. Organizatoriki pusta sta nam pripravili navodila in material, s katerim smo izdelali čudovite in kvalitetne maske. Na delavnicah pa nas je pričakalo tudi presenečenje, prišla je medijska hiša 24ur in vse lepo posnela. To je bila za otroke zelo lepa in nova izkušnja, kar so pokazali z nasmejanimi in zadovoljnimi obrazi.

Midve s hčerko sva se letos delavnic udeležili prvič in kot starš sem bila s samo organizacijo dela in potekom delavnic izjemno zadovoljna. Prav tako s končnim izdelkom mask, saj smo kot skupina na povorki odnesli prvo mesto, udeleženi pa nas je bilo kar 190 otrok skupaj s starši. Po razglasitvi je potekalo pustno druženje, na katerem smo uživali vsi – veliki in majhni vitezi. Vzdušje na delavnici in v povorki je bilo nepopisno.

Zahvala gre predvsem vzgojiteljicama Anji Krajnc in Lojzki

Pust

Foto: Anja Krajnc

Zore za prekrasno idejo in še boljšo organizacijo, saj brez nji-zore zmaga ne bi bila naša. Seveda pa gre zahvala tudi ostalim,

ki so sodelovali v projektu.
Midve se že veseliva drugega leta in

upava na še večje število udeležениh!
Ne bo vam žal, če se nam pridružite.

Patricija ZUPANČIČ

PUST V VRTCU DUPELEK

Že peto leto zapored smo se zbrali in ustvarili pustne maske – viteze, s katerimi smo se v izjemno velikem številu predstavili na pustni povorke v Dupleku. Prvič smo se z otroki iz predšolskih skupin udeležili tudi otroške pustne povorke na Ptujju.

Bila je ponovno enkratna in neponovljiva izkušnja, za katero se moramo zahvaliti donatorjem, ki so nam pomagali z materialom za več kot 190 mask. To so tiskarna Matisk, tiskarna Leykam, tiskarna Hutter in trgovina s papirjem Europapir. Hvala!

Seveda pa gre posebna zahvala našim sodelavkam, sodelavcem, dobrim ljudem, ki so pristopili na pomoč pri prevozu in organizaciji, ter vsem tistim, brez katerih mask ne bi bilo – VAM, dragi otroci in starši, za vaš pozitiven odziv, dobro voljo, prizadevnost in pomoč. Veseli smo, da je odziv iz leta v leto večji in da se lahko ob takšnih priložnostih še bolj povežemo. Hvala in čestitke ob doseženem prvem mestu.

Vzg. Lojzka ZORE in Anja KRAJNC

Pokal

MALE IN VELIKE KORENŠKE ČAROVNICE V POVORKI

Norčijam naklonjena pustna sobota je na plan privabila tudi čarovnice in čarovnike. Že tradicionalno so se le-ti zbirali na bregovih, zato ni naključje, da so se letos tudi na korenškem bregu pojavile čarovnice, seveda ob pustnem času, da ne bo pomote.

Zametki čarovništva segajo v lanski oktober, ko so vrtčevski otroci iz skupine Muce praznovali noč čarovnic. V ta namen so si s pomočjo hišnika in vzgojiteljic izdelali metle iz brezovih vej. Ker so metle pač uporabna zadeva, so sklenili, da jih uporabijo še za pusta in se skupaj s starši udeležijo sobotne dupleške pustne povorke.

Mali čarovniki in čarovnice so general-ko za povorko izvedli že v četrtek, ko

Male in velike čarovnice in Vrtca Korena

Foto: Žiga Klemenčič

so se z metlami (in avtobusom) odpravili na Ptuj na otroško pustno povorko, kjer so s svojim čarovniškim pohodom ponosno zastopali korenške barve v skupini 1500 otrok iz 29-ih vrtcev.

Pisana paleta čarovnic se je na pustno soboto valila s korenškega brega na dupleško ravnino. Starši so si naredili lasulje, čarovniške klobuke, pa tudi čarovniški nos ni bil odveč, obraz so si polepšali s pajkovo mrežo (metle so bile obvezne) in se prelevili v velike čarovnice, ki pa, mimogrede, general-ke za to vlogo niso potrebovale. Male čarovnice so se podile z metlami in v prepričanju, da znajo čarati, končno pričakale povorko, ki je poskočno prihajala iz Zg. Dupleka. Čarovnice so se priključile povorki takoj za kurenti, priključili so se tudi mali in veliki vitezi in roboti iz dupleškega vrtca.

Čarovniški pohod smo zaključili pred »barako«, kjer smo uživali ob domiselnih maskah, ki so sodelovale v dupleški povorki. Iz vrst malih čarovnic se je sicer slišalo, da so Miki miške najlepše,

čeprav je potrebno pohvaliti izvirnost vseh sodelujočih mask, še zlasti pa to, da so prihajale iz vseh krajev v občini. Po razglasitvi nagrad in priznanj, priznanje za dobro izpeljano pustno povorko si zagotovo zaslužijo tudi organizatorji, so se čarovnice – kot se spodobi – še okrepčale s hrenovkami in krofi v dupleški »baraki«.

Veliko veselja sta korenškim čarovnicam povzročila tudi osvojeno tretje mesto na »fašenku« Dupleške mornarice in nagrada: velika škatla z žogami, pripomočki za ustvarjanje in suha klobasa, ki so jo otroci v korenškem vrtcu na pustni torek zmazali v hipu.

Kaj so male čarovnice razmišljale, ko so stopale v povorki, je bilo težko razbrati, verjetno so verjele v svojo čarovniško moč. Velike čarovnice pa so zagotovo verjele, če ne v kaj drugega, v svojo starševsko moč in nalogo, da je potrebno otrokom in sebi pričarati skupno veselje, kar je povorka zagotovo bila.

Starši iz korenškega vrtca

Hip, hura, pustna je povorka ...

Foto: Žiga Klemenčič

»IMATE KAJ ZA PUSTA HRUSTA?«

Pustni čas nas združi in razvedri. To je čas pustnih šem oziroma maškar, ki prinašajo k hiši srečo. Le kdo se ne spomni znamenitega stavka: »Imate kaj za pusta hrusta?«

Za zavode, kot je naš, pa to pomeni, da si ponovno postavimo vprašanje: »Kaj bomo pa letos za pusta?« Kadar to vprašanje postavimo otrokom, ideje oz. želje kar vrejo iz njih. V glavnem izražajo željo po likih, ki imajo nadnaravno moč, zmorejo leteti, čarati, videti preteklost oz. prihodnost, zmorejo nemogoče, so izredno lepi in prijazni, rešujejo svet ipd. Letos se je porodila ideja o atraktivnem, močnem, nekoliko nezemeljskem in zelo zanimivem liku. Podrobno smo ga raziskali, priskrbeli potreben material za izdelavo mask ter organizirali delavnice, ki so potekale na obeh podružnicah – Zgornji Duplek in Dvorjane – ter na centralni šoli. Udeležilo se jih je veliko staršev s svojimi otroki, na kar smo zelo ponosni. Na tak način se družimo tudi neformalno, se pošalimo in skupaj dobimo več idej za bolj kreativno in izvirnejšo masko. Veseli smo, da ste skupaj z otroki aktivno oblikovali naš skupen pustni lik – ROBOTKA. Tako smo bili enaka maska, a vendar je bila vsaka nekoliko drugačna, posebna. Prav tako se zahvaljujemo podjetju Talum za donirano folijo.

Kaj mislijo o robotkih naši prvošolci?

Neo: Bilo mi je všeč, da sem bil robotek, ker je zelo lepa pustna maska. Moj robot je imel tudi računalnik, ki ga je mami lahko upravljala in me vodila. Imel je tudi gumbe: eden je bil za pijačo, drugi za eksplozijo, tretji pa za letenje, z gumbom na čeladi sem se spremenil v kavarno. Bil sem super robot.

Anaia: Robotki so mi všeč, ker so tako veliki in se svetijo, saj so srebrni.

Ina: Zabavno je bilo izdelovati kostum robotka. Moj robotek je imel uro, kazala je na številko šest, kolikor sem tudi stara. Imel je tudi gumbe: gumb za sesalec, gumb za kazanje poti domov ...

Nina: Jaz sem se v povorki imela zelo fino. Moj robotek je imel gumb za pijačo, gumb za iskanje doma, gumb, ki je privabljal živali, in gumb za uresničevanje želja. Vgrajen je imel tudi računalnik.

Robotki na povorki

Foto: Stanislav Kramberger

Filip: Moj robotek je bil zelo lep. Z mamico sva v njegovo računalniško omarico vgradila lučko in napeljala žice ter nalepila gumbke. Rdeči gumb je bil za eksplozijo, z drugim pa sem se lahko spremenil v poljuben lik. Pri izdelavi robotka mi je pomagala mami.

Mami in otrok robotek sta bila pri izdelavi svoje maske zelo ustvarjalna

Foto: Maja Ornik

Tai: Robotki so mi bili všeč, še posebej, ker jih še nikoli nisem videl v živo. Še posebej lepi smo bili, ko smo se sprehodili na povorki. Do drugega pusta pa še ena pustna pesem (Danilo Gorinšek):

*Danes bomo krofe cvrli,
kakšno smešno še razdri,
vso obleko bomo slekli,
se v pajace preoblekli,
s krinko si obraz zakrili –
šeme – v svet se zapodili,
žalost vso naj šment pohrusta;
danes šli se bomo pusta.*

Maja ORNIK,
OŠ Duplek

POKOP FAŠANKA

Na pustni torek, na dan, ko pustne maske odganjajo zimo in kličejo pomlad, smo v popoldanskem času v spremstvu članov PDG Korena, vinogradnikov, folklore in drugih pustnih mask k zaslužnemu počitku pospremili fašanka. Obred je potekal pred Kulturnim domom Korena, kjer je fašank pustil dušo, a ne za dolgo, čez leto dni ga bomo spet zbudili.

Natalija JAKOPEC

Pri pogrebni maši

Foto: Natalija Jakopec

Fašankov konec

Foto: Natalija Jakopec

NASVETI, PRIPOROČILA, PREDLOGI

KRONIČNA UTRUJENOST

Alenka Lipovnik

O kronični utrujenosti govorimo, če utrujenost traja več mesecev. Gre za stanje, kjer izčrpanost spremljajo bolečine v mišicah in gripi podobna oslabelost. Simptomi povsem onemogočijo človeka za delo doma in v službi, za druženje, za razne aktivnosti, hobije ...

Kronična utrujenost velikokrat nastane po virusni okužbi, ki oslabi imunski sistem. Če okužbo prebolimo stoje, organizmu ne damo priložnosti, da bi popolnoma okreval. Vse skupaj se kopiči in obremenjuje imunski sistem, ki se vedno težje in manj uspešno upira okužbam, začaran krog pa se sklene s popolno izčrpanostjo.

Znaki kronične utrujenosti so:

- utrujenost, ki traja 6 mesecev in več,
- bolečine v mišicah in sklepih, žrelu,
- težave s spanjem (kljub spanju si bolnik ne odpočije),
- motnje koncentracije in kratkoročnega spomina,
- glavoboli,
- depresivnost,
- boleče bezgavke (pazduhe, vrat),
- dolgotrajna utrujenost in slabost že ob manjšem naporu,
- razdražljivost.

Rezultat vsega naštetega je dolgotrajna neaktivnost. Bolnik izgubi vso telesno kondicijo. Vzrok kronične utrujenosti ni znan. Ne moremo je preprečiti in ni nalezljiva. Lahko se pojavi v katerikoli starosti. Pomembno je, da diagnozo postavi zdravnik, ki lahko izključi tudi nekatere druge bolezni (anemijo, sladkorno bolezen, povišan krvni tlak, bolezni srca in ožilja, bolezni ščitnice ...).

Ukrepji zoper utrujenost

- zdrava in uravnotežena prehrana, bogata z beljakovinami, vitamini, minerali in vlakninami (sadje, zelenjava, mlečni izdelki, soja, ribe, žitarice),
- zadosten vnos tekočine (voda, zeliščni čaji),
- pomemben je zadosten počitek,
- telesno dejavnost prilagajamo trenutnim telesnim sposobnostim in jo postopoma povečujemo (poskušajmo biti aktivni),
- čim več gibanja na svežem zraku,
- duševna sprostitev (nekaterim pomagajo sprostitvene tehnike, ukvarjanje z dejavnostmi, ki krepijo notranjo energijo),
- sodelovanje z osebnim zdravnikom in farmacevtom ter upoštevanje njihovih navodil,
- priporoča se jemanje multivitaminskih pripravkov – predvsem tistih, ki vsebujejo vitamine B, C in E. Ne smemo pozabiti na minerale

(železo, magnezij, selen, cink) ter na aminokisliline, ki dajejo organizmu moč in energijo ob večjih obremenitvah in ob stresu. Prav tako je pomemben koencim Q10. Le-ta se priporoča za krepitev telesne zmogljivosti in izboljšanje počutja, priporoča se pri izčrpanosti zaradi stresa, bolezni in večjih obremenitev. Telo samo proizvaja koencim, vendar njegova proizvodnja začne močno upadati po 30. letu starosti, s čimer upada tudi naša psihofizična moč,

- težave s spanjem in nemirnostjo lahko blažimo s pripravki iz baldrijana, hmelja, melise, poprove mete. Na voljo so v obliki tablet, kapsul, kapljic in čajev. Le-ti imajo pomirjevalen in blag uspavalen učinek.

Nujno je, da imamo v življenju jasne cilje in vrednote. Poznati moramo svoje telo ter biti kritični in iskreni do svojih zmogljivosti. Pri naveličanosti, utrujenosti, nezadovoljstvu in pomanjkanju energije si lahko pogosto sami pomagamo. Včasih pa težave postanejo prehude ali pa trajajo predolgo. V teh primerih se lahko obrnemo na zdravnika ali farmacevta. Skupaj lahko dosežemo, da nas težave manj izčrpajo.

Alenka LIPOVNIK,
Lekarna Duplek

KLOPI

Sedaj, ko je zunaj lepše in toplejše vreme, so pogosti zajedavci naših živali tudi klopi. Klopi so zelo razširjeni insekti, ki spadajo med pršice.

Zanje je značilno ploščato, okroglasto telo z močnim oklepom. Lahko so črne, rjave ali sive barve. Nahajajo se predvsem v podrasti, grmičevju in visoki travi. Klopi v naravi čakajo pripeti na rastlino. Bližajočega gostitelja zaznajo s pomočjo toplote. Z nožicami se oprimejo dlake in se počasi prebijejo do kože. Vanjo se zarinejo v smeri urinega kazalca. Pri ugrizu klop porine svoj rilec globoko v kožo in se pritrdi z dvema kaveljčkoma. Okužen klop lahko med sesanjem krvi žival okuži z nevarnimi boleznimi. Najpogostejše klopne bolezni, ki se pojavljajo pri psih v Sloveniji, so borelijoza, anaplazmoza in babezioza.

Če na živali opazite klopa, ga nemudoma odstranite. Uporabite pinceto in zajedavca zavrtite v nasprotni smeri

urinega kazalca. Za odstranjevanje klopov se nikar ne poslužujte raznih kemijskih snovi (petroleja, acetona, alkohola itd). Raziskave kažejo, da kemijske snovi ne pripomorejo k odstranitvi klopov, temveč dražijo kožo in celo pospešijo bakterijsko okužbo zaradi draženja klopovih slinavk, ob dolgotrajnem delovanju pa celo omogočijo, da klop prej izloči povzročitelja bolezni.

Seveda je glavnega pomena, da svojo žival preventivno zaščitite pred klopi. Že poznanim ampulam in ovratnicam se je pridružila še žvečljiva tabletko v obliki pasjega priboljška. V ambulantni vam bomo z veseljem svetovali in priporočili najboljšo zaščito za vaše ljubljence.

Veterinarska bolnica Maribor je bila ustanovljena 1. januarja 1947. Naš kolektiv se trudi prijazno, kvalitetno in strokovno skrbeti za vaše živali. Vam in vašim hišnim ljubljencem smo na voljo 365 dni v letu. Naša veterinarska bolnica je edina, ki je odprta vsako nedeljo in ob vseh praznikih.

V ambulantni opravljamo:

- preglede psov, mačk in drugih malih živali,
- preventivna cepljenja psov ter mačk,
- cepljenje psov proti steklini,
- korekcijo krempljev psov, mačk ter glodavcev,
- odpravljanje zunanjih in notranjih

- parazitov,
- diagnostiko in zdravljenje kožnih bolezni,
- diagnostiko in zdravljenje internih bolezni,
- ultrazvočno diagnostiko,
- rentgensko diagnostiko,
- slikanje kolkov in komolcev za vzrejno dovoljenje,
- laboratorijsko diagnostiko (kompletna krvna slika, biokemija, CRP ...),
- koprološko diagnostiko ter pregled urina,
- sterilizacije in kastracije,
- kirurške posege mehkih tkiv,
- stomatološke preglede in posege,
- ultrazvočno odstranjevanje zobnega kamna,
- svetovanje o prehrani, negi idr.,
- striženje psov in mačk.

Naši veterinarji opravljajo tudi delo na terenu, in sicer:

- zdravljenje gospodarskih živali,
- osemenjevanje in zdravljenje plodnostnih motenj,
- ultrazvočno diagnostiko,
- laboratorijsko diagnostiko (odvzem krvi, mleka ...),
- kirurške posege,
- koncesijske dejavnosti,
- preventivna cepljenja,
- svetovanje o reji, zdravju in prehrani gospodarskih živali.

Veterinarska bolnica Maribor d. o. o.
Sentiljska cesta 109
2000 Maribor
www.veterinarska-bolnica.si
tel: 02/2283700

Ljubitelje narave in rekreacije prisrčno

V A B I M O

v nedeljo, 1. maja, ob 9. uri, na tradicionalni

»12. Prvomajski pohod na Grmado«

Start in cilj za pohodnike je na gradu Vurberk.

Markirana pot je dolga 9,3 km, s tremi kontrolnimi točkami in osvežitvami.

Ob prihodu na cilj, ob plačani startnini, udeleženci prejmejo spominsko darilo in toplo malico.

TURISTIČNO DRUŠTVO VUBERK

VAŠE MNENJE

ZLATI DA ZAKONCEV KOROŠEC

V mesecu septembru 2015 sta **Kristina** in **Jožef Korošec** iz Zimice praznovala 50. obletnico poroke. Za čudovit življenjski dosežek jima čestitajo vsi domači, obenem pa jima želijo veliko zdravja in sreče.

Natalija PRAVDIČ

Kristina in Jožef Korošec

Foto: Natalija Pravdič

DVE ZLATI POROKI NAENKRAT

Sestri Olga Juršič (je članica KORK Dvorjane) in Lizika Lampe sta z možema Tonetom in Francijem 27. novembra 2015 praznovali 50 let skupnega življenja.

Poročili sta se sicer vsaka v svojem kraju, a na isti dan pred petdesetimi leti. Zlato poroko sta praznovali skupaj v Ankaranu.

Slavlencem želimo še mnogo zdravih in srečnih let.

KO RK DVORJANE

Foto: Vasilij Juršič

80 LET FRANCA ŠKERGETA

Franc Škerget se je rodil 14. januarja 1936 v Rogoznici kot najstarejši sin mami Mariji in očetu Štefanu. Z rojstvom se je pridružil starejši sestri Ani. Otroška leta ni dolgo užival v domačem kraju, saj so vso družino že leta 1941 izgnali najprej v Liko, kasneje pa

v Slavonijo, kjer se jim je pridružil še najmlajši član družine, brat Stefan. Vse-

kakor Franček na leta v izgnanstvu nima najlepših spominov, saj je vsa družina v tem času veliko pretrpela. Pa vendar so se vsi leta 1945 srečno vrnili domov.

Mali Franček je bil zelo živ mladenič in skoraj nobena veselica v domačem kraju ni minila brez njega. Že v mladih letih se je rad smukal okoli očeta v mizarški delavnici in mu po svojih močeh pomagal. Vendar se je mizarskega dela kmalu naveličal in se pri svojih 25. letih priključil policiji. Tam je kot uspešen policist izkoristil možnost in se vpisal v kadetsko policijsko šolo v Tacnu pri Ljubljani, ki jo je tudi uspešno dokončal. Vendar mu tudi to ni bilo dovolj. Kot izredni študent je dokončal pravno fakulteto in se zaposlil na Upravi za notranje zadeve kot višji kriminalistični inšpektor, kjer je delal do upokojitve.

Skozi vso življenjsko pot mu je stala ob strani žena Hedvika. Veliko vese-

lja (včasih pa tudi kakšen siv las) sta mu naredili hčerka Beba in vnukinja Nika. Po upokojitvi se je posvetil družabnemu življenju. Aktivno se je vključil v Lovsko društvo Voličina, je član Upravnega odbora DU Duplek, postal pa je tudi predsednik strelske sekcije DU Duplek, ki pod njegovim vodstvom dosega izredne rezultate – ne samo na regijski ravni, temveč tudi na državnem nivoju, o čemer pričajo polne police pokalov in priznanj v prostorih DU Duplek. Vsekakor pa je treba omeniti, da je zelo aktiven tudi v domačem okolju. S svojim res bogatim izborom kosilnic obvladuje vsako travico in grmovje na veliki parceli okoli hiše, kjer mu je v vedno večjo pomoč zet Andrej.

Dragi Franček, radi te imamo in še dolgo ostani z nami!

Vsi tvoji

80 let JOŽEFE ŠTIBERC

Februarja je praznovala svoj življenjski praznik, 80. rojstni dan, Jožefa Štiberc iz Spodnje-ga Dupleka.

Rojena je bila v Zgornjem Dupleku, natančneje v Zabregah. Otroštvo je preživljala s sestro in tremi brati. Usoda jim je hitro vzela očeta, nekaj let zatem pa so ostali še brez mame. Skrb za njih je prevzela starejša sestra Marija. Rosno mlada se je poročila v Spodnji Duplek, v družino Štiberc, in rodila dva sinova in hčer.

Življenje ji je na pot prineslo nekaj žalostnih trenutkov, med njimi smrt sina, kasneje leta 1965 pa so jim poplave odnesle hišo, vendar je še naprej ostala vedra, trdna in pogumna. Vsi domačini jo poznajo kot izjemno kuharico, saj je kuhala na porokah, sedminah, zelo znana pa je po odličnih poticah, ki jih še kljub bolezni vedno speče domačim. Zelo se razveseli obi-

Jožefa Štiberc z županom Mitjem Horvatom, Slavico Golob in Marinko Čučko

Foto: Darja Rojko

ska svojih petih vnukov, ponosna pa je na svojih pet pravnukov, ki ji z obiski krajšajo čas.

Jožefa Štiberc je tudi dolgoletna članica Društva upokojencev Duplek, zato smo jo ob njeni obletnici obiskali župan občine, Mitja Horvat, predse-

dnica Društva upokojencev, Marinka Čučko, in moja malenkost. Vse dobro ji želimo še naprej in veliko zdravja.

Slavica GOLOB
Bivša predsednica Društva upokojencev Duplek in sorodnica

IDI PREKORŠEK ČESTITKE ZA 90 LET

V novembru lansko leto je svoj okrogli jubilej, 90 let, praznovala Ida Prekoršek.

Rojena je bila 19. novembra 1925 v Spodnji Koreni 84, kjer je do sedaj živela. Zdravje ji že malo nagaja, zato se je odločila, da se preseli v Dom starejših občanov Lenart. Vse skozi je bila skrbna žena možu Vladu ter mama Slavku in Vladu, veselje pa je imela tudi z vnuki in še s pravnukinjo.

O njej bi lahko napisala cel roman. Bila je odlična igralka, nastopala je v igrah, ki so jih skoraj vsako leto prirejali najprej v šoli, pozneje pa v »baraki«. Od leta 1973 do 1988 je bila ustanoviteljica že pozabljene folklorne v kraju. Pod njenim vodstvom so se pričele prve resne vaje. Skupina je na začetku delovala pod okriljem gasilskega društva, nato pa je prestopila h Kulturnemu društvu Korena.

V začetku so plesali štajerske in gorenjske plesne. Izvirni ljudski plesi in plesno izročilo naših prednikov pa gospe Idi niso dali miru, zato je ples začela iskati na terenu med domačini.

Skupaj z muzikanti – vaškimi godci in člani KUD-a jih je našla in uspela obuditi ter oživeti. Večina teh plesov (ki jih je okrog devet) je iz konca 19. ali začetka 20. stoletja. Poimenovali so jih kar »korenški plesi«. Folklorni strokovnjaki so jih priznali kot avtentične.

Za svoje kulturno poslanstvo v kraju je gospa Ida prejela visoko Gallusovo priznanje. Orati tako kulturno ledino je bilo zahtevno in včasih tudi naporno, zato je to nalogo prepustila mlajšim. Zmeraj je bila skromna, a odprta za vsakogar, ki se je ustavil pri njej.

V prostem času je veliko pletla, posebej pa še kvačkala. Njena dela so bila razstavljena na različnih razstavah rokodelske sekcije, mnogo svojih del pa je tudi podarila prijateljem in svojim domačim.

Njena domačija je starejša kmečka hiša, gospa Ida pa jo je vedno polepšala s čudovitimi nasadi in rožami na oknih ter okrog hiše. Tam je zmeraj nekaj cvetelo in dehtelo. Imela je roko za rože in vse, kar je lepo. Kljub pomoči najbližjih se je odločila preživeti tretje življenjsko obdobje v Domu starejših občanov Lenart.

Želimo ji, da bi se v novem okolju počutila čim lepše, obenem pa naj ji zdravje še naprej služi. Še na mnoga leta, draga naša Ida, in hvala za čas, ki smo ga preživeli s teboj, in za tvoje kulturno poslanstvo.

Štefka Ljubojevič,
predsednica KO RK KORENA

Ida Prekoršek, četrta iz leve

Foto: Arhiv KUD Brezner Toček

ČESTITKE MILANU ŠAMCU ZA 70 LET

Članice in člani Društva za ohranjanje tehnične in kulturne dediščine OLDTIMER Duplek s sedežem v Zg. Dupleku iskreno čestitamo ustanovitelju in predsedniku društva Milanu Šamcu za 70 let!

Skrb za tehnično in kulturno dediščino nas je združila v Društvu OLDTIMER Duplek, ki ga uspešno vodiš vse od ustanovitve pred osmimi leti. V tem času smo s teboj skupaj prevozili nad vse zanimivo pot, polno društvenih uspehov, novih spoznanj in nepozabnih trenutkov. Skupaj smo se vsa leta udeleževali številnih klubskih srečanj po letnem programu – koledarju Zveze slovenskih društev ljubiteljev starodobnih vozil (Zveze SVS), obiskali številne mednarodne sejme, si ogledali muzejske zbirke in muzeje stare tehnike doma in v tujini (Tulln, Ulm ...), odzivali smo se na povabila prijateljskih društev in klubov po Sloveniji. Redno smo sodelovali na občinskih prireditvah in akcijah občine Duplek. Uredili smo si svoje klubske prostore, nabavili opremo in vozilo za potrebe društva.

Foto: Arhiv Oldtimer Duplek

Redno smo bili prisotni v tiskanih medijih in na spletnih portalih. Skupaj pa smo prestali tudi viharne čase – in nikoli ti ni zmanjkalo elana in dobre volje!

Dragi slavljenec Milan Šamec, spoštovanje drugih in dostopnost sta tvoji veliki vrlini, ki nas povezujeta. Vedno si v prvih vrstah z nami, deluješ kot dober organizator in povezovalac prireditvev in srečanj. Predvsem pa si dober prijatelj, kar pomeni včasih več kot pravila in predpisi. Za vse to smo ti hvaležni – v društvu smo postali ena velika družina. Hvala ti.

Ob tvojem življenjskem jubileju ti želimo predvsem obilo zdravja in osebne sreče v življenju ter obilo ustvarjalne energije še naprej. Da bi ostal zvest svojemu poslanstvu – ohranjanju tehnične in kulturne dediščine v teh krajih. In da bi pri svojem nadaljnjem delu (pri vožnjah s starodobniki) v bodoče bolj upošteval prometno signalizacijo – »najvišjo dovoljeno hitrost 70«.

**Članice in člani
Društva OLDTIMER Duplek**

Konrad BEZJAK

Foto: Peter Trstenjak

V začetku meseca februarja je v družbo osemdesetletnikov vstopil Konrad Bezjak.

Kdo ga ne pozna? Pred leti izjemnega kulturnega entuziasta na Vurberku, aktivnega tudi v Koreni in še kje. Čeprav je kulturno življenje tako v Koreni kot na Vurberku kasneje nekoliko zamrlo, pa je vsa leta ostal zvest Moškemu pevskeму zboru KUD Breznar Tonček Korena, saj je skupaj z nekaterimi (sedaj žal že pokojnimi) prijatelji tudi njegov ustanovni član in ga je pomagal ohranjati, da je zbor preživel tudi krizne trenutke in da lahko njegovim pesmim prisluhnemo še danes. Prav med pevce se rad vrača, kjer v družbi svojih prijateljev najde moč in zadovoljstvo.

Konradu želimo veliko zdravja in zadovoljstva ter še veliko let skupnega petja. Veseli smo, da je z nami in da smo skupaj praznovali to lepo obletnico rojstva.

Jože KRAJNC

KONRAD BEZJAK, 80-LETNIK

Malo je občanov starejše generacije občine Duplek, ki ne bi poznali Konrada Bezjaka iz Vurberka. Človeka, ki je velik del svojega življenja posvetil kulturi. Sledi njegovega dela so še danes vidne in po njegovih stopinjah stopajo nove generacije.

Rodil se je v številni kmečki družini v Koreni na sečnico, 2. februarja 1936. Bil je najmlajši od otrok in je edini še živeči. Med drugo svetovno vojno mu je umrl oče in mama se je prebijala sama z otroki. Konrad je že zelo mlad pokazal različne talente. Izučil se je za električarja.

V Kulturnem društvu Korena je bil igralec, pevec, muzikant in režiser. Bil je mlad, postaven in lep fant. Marsikatero dekliško srce se je ogrelo zanj. Posledice ene izmed takšnih ljubezni so vidne še danes. Kasneje se je podal v trgovske vode. Preselil se je na Vurberk, se poročil z Bertiko in dobil sina.

Med prvimi je kupil motor, kmalu tudi prvi avto (fičo). To je bilo v času, ko

so imeli na vasi avtomobile v glavnem samo župnik, učitelj in trgovec. Še pomnite, tovariši?

Na Vurberku je konec 60-ih in v začetku 70-ih let naredil pravi »bum« na področju kulture. Člani kulturnega društva so s pomočjo krajanov udarniško uredili zanemarjeno grajsko dvorišče in na njem so pod režiserskim vodstvom Konrada odigrali nepozabne predstave, ki jih marsikdo pomni še danes. Naštejmo samo nekaj izmed njih za obuditev spomina: Jurij Kozjak, slovenski janičar, Deseti brat, Mlinarjev Janez itd. Ja, to so bili časi, ko se je peš hodilo na vaje, tudi nekaj kilometrov daleč, ko so se vaje začenjale tudi po deveti uri zvečer, saj je bilo treba doma najprej opraviti kmečko delo in dati živino spat. Pa ni bilo nikomur težko. Konrad je vse to vodil, včasih tudi z nekoliko trdo roko, a če hočeš stvar narediti tako, kot je treba, sta red in disciplina potrebna! Predstave so hodili gledat od blizu in daleč, in to v času, ko še ni bilo avtomobila pri vsaki hiši. Seveda Konrad vsega tega ne bi zmožel, če mu ne bi ob strani stala njegova Bertika, ki je marsikateri dan v trgovini delala namesto njega, skrbela za dom, otroka, pa še v nekaterih igrah

je igrala. Še danes je njegovo dobro počutje njena prva skrb.

A Konrad ni bil samo kulturnik. Bil je tudi lovec (celo predsednik Lovske družine Destrnik) in vinogradnik, pa še kaj bi se našlo. Bil je tudi občinski svetnik. Potem so leta prinesla svoje. Vmes je bilo obdobje, na katerega nima najboljših spominov, vendar je bilo veliko več tistih pozitivnih, lepih trenutkov, na katere ga spominjajo tudi številna priznanja.

Danes deluje samo še kot pevec v pevskem zboru. Še vedno se trmasto muči tudi z vinogradom. Veseli pa se vsake predstave in vsakega dogodka na gradu, saj ve, koliko truda je vloženega v izvedbo. Odprt je za vsako pomoč in nasvet mladim, ki stopajo po poti amaterske kulture. Res je, da so danes novi časi in novi pristopi, vendar pa tudi izkušnje štejejo, mar ne?

Na Vurberku, v Koreni in v celi občini pušča globoke sledi. Zdaj, ko je star 80 let, kaj velikega več ne more ustvariti, zato naj uživa v spominih s svojo Bertiko in z vsemi tistimi, ki ga imajo radi in ga spoštujejo!

Majda KRAMBERGER

80 let GABRIJELE JUG

Gabrijela Jug se je rodila 23. januarja 1936 v Zgornjem Partinju.

V mladih letih se je poročila v Zimico, kjer živi še danes s sinom Simonom in njegovo družino. V veliko veselje ji je bilo delo na domači zemlji, tako da je kot gospodinja delala doma, prav tako pa je tudi rada pomagala sosedom in okoliškim kmetom. Zelo rada je v družbi svojih najbližjih, rada tudi zapoje ob sinovem igranju na frajtonarco. Zelo pa jo razveselita vnuk Sinom in vnukinja Nika, ki ji popestrita dneve. Ob njenem jubileju ji želimo vse najboljše in veliko zdravja še naprej.

Darja ROJKO

Gabrijela Jug z družino

MLADI DOPISNIK

BOŽIČNI BAZAR

V ponedeljek, 7. decembra 2015, smo imeli učenci OŠ Duplek tehniški dan.

V šolo smo prišli ob 13.30. Najprej smo imeli kosilo, nato smo odšli v razrede, kjer smo izdelovali izdelke, ki smo jih prodajali na božičnem sejmu. Sedmi razredi smo ob pomoči prijaznih gospa, ki se ljubiteljsko ukvarjajo z izdelavo raznih naravnih izdelkov, izdelovali venčke, mila, kopalne soli, ognjičevo kremo, dezodorant in kakavov glos za ustnice. Razdelili smo se v skupine po pet.

Avtor: Tomaž Miholič

Naša skupina je izdelovala kakavov glos.

Razredi ustvarjajo

Za pripravo le-tega potrebujemo:

1. 1 žličko voska,
2. 3 žličke kakavovega masla in
3. 1,5 žličke temne čokolade (70 %).

Na končane izdelke smo lepili nalepke z opisom izdelka in številko 7, saj smo 7. razred. Naredili smo ogromno uporabnih in koristnih stvari za božični bazar.

Ob koncu smo odšli še na kratek sprehod. Preživeli smo zanimiv in ustvarjalen dan.

**Nika Petrišič, 7.b
OŠ Duplek**

Učenci 6. b razreda smo izdelovali namizne aranžmaje. Pri izdelavi izdelkov sta nam pomagali gospa Rajka in gospa Tinka.

Najprej nam je gospa Tinka na hitro pokazala, kako se naredi aranžma. Njen aranžma je bil zelo lep. Tako smo se tudi mi lotili dela. Najprej smo morali svoje skodelice napolniti s cvetličarsko gobo. Pri tem nam je pomagala gospa Tinka. Ko smo to opravili, smo začeli delati aranžma. Najprej smo v gobo zapičili svečo in nato borove veje. Ko smo z vejicami prekrili gobo, smo lahko aranžma začeli okraševati.

Razredi ustvarjajo

Na voljo smo imeli več različnih stvari. Aranžma smo lahko okrasili s pentljo, prozornimi angelčki, sanmi, Božičkom ... Aranžma smo lahko okrasili tudi s kroglicami, cimetom, storži in vrvicami.

Delali smo zelo hitro, zato smo nekateri naredili kar dva aranžmaja. Gospa Martina Dominko pa je bila tako prijazna, da nam je spekla pecivo, ki je bilo odlično. Tako se je naš dan počasi končal. Aranžmaje smo zapakirali v škatle in se poslovili od gospe Tinke in gospe Rajke.

Dan mi je bil všeč, saj smo imeli pouk popoldan. Preživeli smo čudovit in poučen dan.

**Žana Ivana Halužan Sagadin, 6. b
OŠ Duplek**

OROPANO OTROŠTVO – SPOMIN NA ŽRTVE HOLOKAVSTA

V torek, 16. februarja 2016, smo na OŠ Duplek nadarjeni učenci pripravili dan spomina na žrtve holokavsta. Zaradi otrok, ki so nedolžne žrtve vojn in nimajo normalnega otroštva, se je spominska ura imenovala Oropano otroštvo.

Pričeli sta Ana Turk in Eva Frešer ter nam predstavili holokavst. Nadaljevali sta Vanesa Majerič in Ana Turk s predstavitevjo primerjave dnevniških zapisov Vanese in Ane Frank. Spoznali smo, kako je bila Ana Frank v taborišču polna upanja, da bodo vsi kmalu svobodni in bodo preživel. Nekaj dni pred osvoboditvijo taborišča pa je Ana Frank umrla. Gaia Konec in Tija Bračič sta nam nato prebrali svoji pesmi Deček v črtasti pižami in Ni vedel.

Nato smo skočili v prihodnost. Učenke Lara Weingerl, Vanesa Majerič in Tija Bračič so nam predstavile izmišljeno vizijo, kako je ISIS tik pred uničenjem najstarejše religije na svetu. Spoznali smo življenja sunitov in šiitov ter ugotovili, da so v vsaki vojni najbolj prizadeti otroci in ženske.

Sledile so življenjske zgodbe begunskih otrok. Pina Kramberger nam je predstavila otroke na ulicah Bejruta. Ilana Zoya Glisik nam je prebrala svojo angleško pesem Shattered. Eva Hergamas nam je predstavila knjigo V morju so krokodili, ki govori o dečku, ki je moral od doma in sam preživeti. V knjigi spoznamo njegovo izgubljeno otroštvo. Trenutno živi v Italiji in spet je slišal svojo mater. Knjigo je vredno prebrati in spoznati življenja drugih, ki so izgubili otroštvo, kakršno imamo mi.

Larisa Vauhnik in Žana Halužan Sagadin sta nam predstavili življenja treh begunskih dečkov in nato smo si še pogledali kratek film o njih. Izvedeli smo, da se kljub zelo slabim razmeram želijo vsi vrniti v Sirijo in obiskovati šolo. S Klemnom Skokom sva nato predstavila Uroša Dokla in projekt Jakob. Uroš Dokl je začel projekt Jakob, ki pomaga sirskim otrokom v Istanbulu.

Zaključili smo z debato. Pogovarjali smo se o vsem, kar smo izvedeli, in izrazili svoja mnenja. Vsi smo se strinjali, da je nepravilno, da so otroci oropani otroštva, da prihaja do množičnega nespre-

Eva in Klemen sta predstavila projekt Jakob

Foto: Eva Zelnik

jemanja ljudi in bi se morali iz zgodovine kaj naučiti. Na koncu sem še prebrala svojo pesem Drugačnost.

*Eva Zelnik, 8. a
OŠ Duplek*

Shattered

Are you even aware of the souls you tossed?
The lives you ended,
The battles you lost?
Do you even realize how many people you bended
On your homicidal run,
Since you last saw the sun?
Or were you so absorbed in your own fear
That anyone who came near
Was a toxin in your atmosphere?
Don't worry, you made that crystal clear.
Now everyone's afraid of you,
Like nothing even mattered.
But it's not like they ever knew
How their lives would be shattered.
You wanted submission?
Because there was none.
You should've questioned your ambition
when our hearts were beating as one.

Ilana Zoya Glisik, 8. a
OŠ Duplek

Velikonočni zvonovi naj zazvonijo
najlepšo praznično melodijo,
srce naj od sreče ihti,
miza naj se od dobrot šibi.

Zdrave in srečne velikonočne praznike
vsem občankam in občanom
občine Duplek želi

KO RK Dvorjane
Marina Toplak

DEČEK V PIŽAMI

Za ograjo sediš,
glavo moliš
globoko v kolena,
pred življenjem bežiš.

Brez nasmeha
pogledaš me,
zate le
sovražnik sem.

Ko hrup zaslišiš,
hitro zbežiš
in se mogoče
za vedno posloviš.

Mogoče več
ne vidim te,
mogoče tvoj
nasmeh izgine.

Naslednji dan
prikažeš se
brez kančka upanja,
saj tvoj oče izginil je.

Deček v pižami
nasproti sedi,
z nežnim nasmehom
me gleda v oči.

Jutri luknjo
bova skopala
in tvojega
očeta poiskala.

Naslednji dan
očeta iščeva
ter v plinsko celico zaideva.
Prvič drug ob drugem
sva stala,
ko tema
naju je obdala.

Z roko v roki
tam sva stala,
nato pa padla po tleh
in za vedno obležala.

Nikoli več
se ne vrneva,
ni več upanja.

Deček v pižami,
kam si odšel?
Ni te več
in nikoli več te ne bo!

*Gaia Konec, 9. a
OŠ Duplek*

DRUGAČNOST

Ljudje pozabljamo vrednote,
ki so ključnega pomena
in rešitev iz samote.

Ti nekdo ni všeč?
A veš, da so tvoje žalitve čisto odveč,
ker si bo ta oseba našla nekoga,
ki jo bo spoštoval
in ti boš obžaloval,
da si se iz nje norčeval.

Zato deli naprej
radost in predvsem spoštovanje,
ker na koncu smo vsi samo ljudje,
ki živimo za svoje sanje.
Spremeni svoj pogled na svet
in boš tako kot jaz
videl dobroto v ljudeh,
tudi ko so na tleh.

Če spoznaš drugačno osebo,
je ne obsojaj,
ne zaničuj,
ker ni nič manj vredna kot ti,
ki ljubiš drugačne stvari.

Spoštuj to osebo,
ker je to lepo,
ker ima Zemlja veliko nebo
in se prav tam v temi nepreštete
zvezde svetijo.

Ti si na tem nebu ena zvezda
in vsak, ki je drugačen od tebe,
je druga zvezda.
Drugačnost med vama
je samo prazen prostor,
ki naj ne postane med vama razdor ...

Ampak ti seveda tega ne veš,
ker bi zdaj spoznal,
da so vse zvezde prelepe
in tako kot ti slepe,
da zato nekatere padejo
in jih nihče ne pobere
iz grozne črne teme.

Zato ne obžaluj dobrih dejanj,
ki si jih storil,
in se še naprej sprašuj,
zakaj obstajajo ljudje,
ki ti uničijo veselje
in se tvoj prelep čar z njimi odpelje.
In moleduj,
da ti ga nekdo spet v naročje pripelje.

Zdaj si občutil grozo sveta
in, prosim, ne postani ta,
ki ubija ljudi
zaradi drugačnosti.

Vsi vi,
ki ste drugačni,
se ne spremenite
in nikar ne počnite stvari
zaradi drugih ljudi,
ki se niso naučili spoštovati
vaše drugačnosti.
Ne žrite si svojih kosti
samo zato, ker so vam drugi dejali,
da ste čudni.

Potem boste ugotovili,
da ste prav storili,
ko ste k nesrečnim hodili
in se res trudili,
zato so vam ti odpustili.
Življenje ste si lahko tudi z veselimi
delili.

Po tem spoznanju se boste naučili
spoštovati
tudi drugačne stvari
in boste ugotovili,
da je na svetu veliko posebnih ljudi.

Prav tako boste dosegli mir,
ki si ga močno želimo vsi,
ki smo drugačni.

*Eva Zelnik, 8. a
OŠ Duplek*

VALENTINOVO

Ptički so se zaljubili,
kup ljubezni na tla so vlili.
Valentinovo prihaja,
nas z ljubeznijo obdaja.
Veliko srčkov po zraku leti
in zaljubljeni so vsi.
Pisma si pošiljamo,
saj valentinovo je to.
Sreča kar okoli leti,
radi se imamo vsi.

*Ajda Rojko in Lia Horvat Zupančič, 5. a
OŠ Duplek*

ŽITEČKA HIMNA

Na naši šoli je delo veselo,
resnica pravica,
le redko zgodi se krivica.

Na naši šoli je veliko znanja,
ki nas še ponoči preganja.

Učitelj je naš mučitelj,
toda da nam znanje za branje.

Da, mala šola,
velika šala,
v naših srcih bo ostala.

*Učenci 4. c
OŠ Duplek*

LJUBEZENSKA ZA DEČKE

Vame jih je bilo deset:
ena Mira, ena Tija,
ena Florija, ena Vanja,
ena Sanja,
ena Saša, ena Nika,
ena Petra in Julija.

Zame se tepejo vsak dan,
a jaz pa naj ne bom zaspan.
A jaz sem bil le v eno Mavrino.

Nič ne morem pri tem,
ko Franček mi pravi,
da naj grem.
A kaj moram storiti sedaj,
življenje je tako,
saj časa ne morem zavrteti nazaj.

*Mark Jeler, 3. c
OŠ Duplek*

LIFE

I feel rather strange,
my situation quite deranged.
it's as if I always knew
how my life would be arranged.

Well, I wouldn't call it a "life" anymore,
that ended rather soon.
wait, you want to know who I was before
I held your hand under the moon?
Well darling, I'm very surprised,
but if you insist, you win.
If it's you I must entertain tonight,
then let the show begin!

I was the brightest star in the sky,
I was your loudest battle cry,
your sweetest lullaby,
the sparkles in your eyes,
your saddest goodbyes,
I was the voice that told you to try.

I was the hottest and fiercest fire,
I was your most intimate desires.
I was every friend you gained,
I was everything that brought you pain.
I was your very last breath,
I was the sweet release of death.

Wait you want my name?
Well I have several.
Some call me God and some call me the
devil.
Some think I'm wild and some think I'm
tame,
some think I'm just a game who's to
blame
for everything that makes you see what
you became.
Some say I'm cruel to support their
claims
that say I bring shame
to the human race and everything
beyond its weak
and subtle frames.
Now I know that your aim
is to either knock me down or bring me
fame,
but to me you're all the same.

You want to blame everything on
something you can
fight,
The one who's responsible for all your
fright,
your darkest night,
your brightest light,
your strongest bite,
your most memorable sights,
and even your inspiration to write.

But maybe you're right.
Maybe all I am is life.

*Ilana Zoya Glisik, 8. A
OŠ Duplek*

VZDEVKI

Vzdevki so besede,
ki nam povedo,
katere stvari nam od rok gredo.

Vzdevki so besede,
ki skrajšajo ime,
da nam lažje z jezika gre.

Vzdevki nam tudi povedo,
kdo piše se kako.

Vzdevki z nami v svet gredo
in se od nas ne ločijo.

*Neža Glovar, 6. b
OŠ Duplek*

PESMI PO VZORU DANETA ZAJKA

Omara

V veliki omari je manjša omara,
v manjši omari je še manjša omara,
v še manjši omari je omarica.

V omarici je predal,
v predalu je manjši predal,
v manjšem predalu je predalček.

V predalčku je skrinjica,
v skrinjici je manjša skrinjica,
v manjši skrinjici je radio.

V radiu je pesem,
ki se nikoli ne konča
in vedno igra.

Ta pesem je zate,
naj obudi spomin name.

*Mia Miholič, 5. a
OŠ Duplek*

Valentinovo srce

V veliki škatli je še ena škatla. Manjša.
V manjši škatli je še ena škatla. Še manjša.
V še manjši škatli je še ena škatla.
Najmanjša.

Za najmanjšo škatlo je še ena škatla.
Ta škatla vodi do vrečke. Najmanjše.
V najmanjši vrečki je vrečkica.

V vrečkici je valentinovo srce,
ki je tako malo,
a vendar svetu podarja močno ljubezen,
ki se nikoli ne pozabi.

*Tia Heler, 5. a
OŠ Duplek*

Sef

V velikem sefu je manjši sef.
V manjšem sefu je še manjši sef.
V še manjšem sefu je denar.
V denarju je še manjši denar.
V manjšem denarju je dragulj.
Ta dragulj je mamica.

*Simon Mikl, 5. a
OŠ Duplek*

VEČER POEZIJE IN MLADOSTI

V času, ko so se bližali prazniki in novo leto, ko je vse dišalo po pravkar pečenih piškotih ali drugih dobrotah in so nas praznične pesmi spremljale skoraj na vsakem koraku, natančneje v torek, 15. decembra 2015, smo se učenci OŠ Duplek ter podružnic Dvorjane in Zg. Duplek v prazničnem duhu zbrali v Knjižnici Duplek.

Foto: Maja Ferk

Povezovala nas je ideja o večeru mladosti in poezije, ki smo ga dalj časa načrtovali s knjižničarko Tatjano Jamnik – pobudnico prireditve. Naš glavni namen je bil predstaviti predvsem slovenske pesnike ter širiti svoje znanje o njih in seveda tudi pričarati prijeten večer za vse obiskovalce. S precejšnjo suverenostjo lahko rečem, da nam je to tudi uspelo, saj smo na zanimiv način s triindvajsetimi točkami nastopajoči predstavili veliko pesnikov, med drugimi tudi Kajetana Koviča, Daneta Zajca, Borisa A. Novaka, Andreja Rozmana Rozo, Toneta Pavčka in druge, manjkale pa niso niti avtorske pesmi, ki so nastale na naših šolah in smo jih sedaj imeli priložnost predstaviti.

Foto: Maja Ferk

Z recitacijami pesmi in s kratkimi predstavitvami vsakega avtorja nam je skupaj s knjižničarkinim nagovorom uspelo pripraviti uro in pol dolg program, ki so ga poslušalci nagradili z glasnim aplavzom. Po končani prireditvi so sledili še kratka pogostitev in sproščeni pogovori, nato pa smo se počasi poslovili in odpravili nazaj v tople domove.

Če ste zaradi obveznosti letošnjo prireditev morda zamudili, naj vas pomirim, saj bomo podoben program pripravili tudi naslednje leto. Nanj ste že sedaj vljudno vabljeni.

**Ana Turk, 9. a
OŠ Duplek**

SPOMINI NA NAJLJUBŠI BOŽIČ

24. decembra 2008 sem mami pomagala pripraviti božično večerjo. Po večerji sem si čas krajšala z okraševanjem smrečice v svoji sobi. Ko je ura odbila devet zvečer, me je mama poklicala v kuhinjo. Rekla nam je, da je nekaj slišala in naj gremo v kopalnico. Tako smo tudi naredili – vsi smo odhiteli v kopalnico in se zaklenili. Peli smo božične pesmi in se pogovarjali. Čez dobre pol ure je mama šla pogledat, če je kaj novega. Hitro nas je poklicala in pod smreko smo zagledali polno daril. S sestro sva odhiteli do smreke in odprli darila. Jaz sem dobila Xbox 360, sestra pa parfum ter bon za Europark.

To je bil moj najljubši božič, saj je bil prava dogodivščina. Še zdaj se spominjam, kako sem si domišljala, da je bil po tleh posipan čarobni prah, in kako sem videla Božička na njegovih saneh.

**Tjaša Cehner, 7. a
OŠ Duplek**

Lani je bil do sedaj zame najboljši in najzanimivejši božič. Dan pred božičem smo obiskali babico, teto in strica ter sestrično Niko, kjer sem že zvečer dobila darila. Po dolgem klepetu smo pozno zvečer odšli domov.

Ko sem se zjutraj zbudila, sem odhitela v dnevno sobo. Pod smreko je bilo veliko najrazličnejših in lepo zavutih daril. Med njimi sem poiskala svoje darilo in opazila, da je največje. Bila sem neučakana, saj sem hotela čim hitreje odpreti svoj paket. Starši so mi povedali, da ga smem odpreti šele, ko pride moja polsestra. Med čakanjem na obisk mi je bilo dolgčas, vendar je vseeno hitro minilo in že je bila pri meni. Po odvijanju čudovitih daril sva izvedeli, da naju čaka še eno presenečenje. To je bila pustolovska igra, pri kateri sva morali dobro misliti, saj je bila polna namigov, ki so naju popeljali do cilja – do naše shrambe, v kateri sta naju pričakala dva paketa. Bila sem zelo vesela, ker sem dobila lasten radio. Seveda sva z Anejo dobili obe radio bele barve, da ne bi prišlo do kakšnega prepira. Tudi ona je bila zelo vesela. Konec dneva sva skupaj preživeli v prijetnem druženju in zanimivih pogovorih, saj sva si imeli kar veliko za povedati.

Naslednji dan je žal morala iti domov, vseeno pa sva se po obisku slišali tudi po telefonu. Ta božič res ne bi mogel biti boljši. Je moj najlepši in najzanimivejši do sedaj, ker sem preživela veliko lepih trenutkov, ki so se mi najbolj vtisnili v spomin.

**Maša Palfi, 7. a
OŠ Duplek**

Moj najljubši božič je bil 2010, ko sem bil star 7 let. Že od petega leta sem redno hodil na tekme v Ljudski vrt, ki je stadion NK Maribora, zato sem tudi za božič hotel imeti darila, povezana z NK Mariborom. Za božič sem si zaželel dres NK Maribora in žogo. Ko sem na božično noč sedel za mizo, sem razmišljal le o darilu in se spraševal, ali bom dobil to, kar sem si zaželel za božič ali ne. Tekal sem iz sobe do prostora, kjer smo imeli smreko, in gledal, če so že darila pod njo. Čez nekaj časa sem obupal, odpravil sem se v posteljo in šel spat. Ko sem se zbudil, sem zagledal darila, odprl sem jih in sem bil presrečen, ker sem dobil dres od NK Maribora, na katerem je pisalo Aljaž 10, in žogo s podpisi igralcev NK Maribora.

Aljaž Tišler, 7. a

Moj najljubši božič je bil leta 2014, ko sem bil star 11 let. Tisto leto sva bila z mamom dogovorjena za tablico. Za božič sem si zaželel tablico, ki bi jo dobil tudi konec šolskega leta, če bi bil celo leto priden. Mamu sem prepričeval, da bo Božiček prinesel tablico, ker sem bil zelo priden. Ni mi verjela. Bil sem ne-strpen, ko sem ga čakal. Zbudil sem se ob 3h zjutraj. Hitro sem šel do jelke. Potem sem tiho odprl darilo. Bil sem presenečen in presrečen, ko sem dobil tablico in originalen ovitek zanjo. Poleg sta bila tudi majica z dolgimi rokavi in denar. Bil sem tako vesel, da sem jo takoj preizkusil. Ko so se starši zbudili, sem jim darilo takoj pokazal. Bila sta presenečena, ker nista verjela, da bom tablico res dobil.

*Jernej Krajnc, 7. b
OŠ Duplek*

KRJAVLJEVE ZGODBE

Vsi poznamo zgodbo z naslovom Kako je Krjavelj s hudičem opravil. Te zgodbe pa zagotovo ne poznate. Takole je bilo:

V vaški krčmi so se vsak večer zbirali vaščani in star vaški posebnež Krjavelj. Tudi ta večer je prišel. "Pozdravljeni, stari dobri prijatelji," je rekel Krjavelj. "No, kakšno zgodbo pa bomo danes slišali, Krjavelj?" so ga vprašali. Krjavelj je nekaj časa razmišljal, nato pa dejal: "Vam bom kar to o tatovih povedal. Jaz okoli polnoči stojim na ladji za stražo. Ko se začneja neurje, se morje razburka in jadra plapolajo. Ko zagledam še eno barko v daljavi, si oddahnem, da nismo sami. Plujemo proti barki, ker nas zanima, kdo so. Plujemo, plujemo, plujemo, a barka pa kar naenkrat izgine." "Kako izgine, če pa ste jo videli?" dene Krištof. "Ja, ne vem. Pač je nismo več videli," nadaljuje Krjavelj. "No. Barka izgine, a BUM. Kar naenkrat barka stoji ob nas in na našo ladjo začnejo plezati gusarji. Nakar se domislim! Z barko odplujem okoli 100 metrov vstran. Oni se mi približujejo, nakar jaz sam pohitim v kabino po prte. Nadenem si jih in stopim ven. Pomorščaki so bili že čisto blizu." "Pa nisi prej rekel, da so bili gusarji!?" v smehu reče Janezek. "Saj je vseeno, kaj so bili," dene Krjavelj, ki nemoteno nadaljuje. "Bili so blizu in potem stopim ven. Slišati je bilo: uuuu, uuuuuuuu, uuuu. Nakar

se zaslišijo kriki: aaaaaaa, duh, duh, bežite," pripoveduje Krjavelj v smehu. Vsi poslušalci mirno poslušajo. "In tako sem se znebil tatov iz ladje," pripoved zaključil Krjavelj. Ko vidijo, da je končal, pa Micka reče: "Na pij, pij in jej, kolikor zmoreš, ko pa si tako dobro opravil."

Krjavelj ponosno popije požirek vina, ostali pa se smejijo Krjavlju in komaj čakajo na novo zgodbo.

*Žana Ivana Halužan Sagadin, 6. b
OŠ Duplek*

Krjavelj je nekega toplega dne videl svojo kozo jesti sosedovo deteljo in si mislil: "Uboga Ančica, saj je vendar lačna kot volk. Naj se napase malo detelje." Odšel je v svojo revno stanovanje. Čez nekaj časa je Ančica še vedno premlevala deteljo v ustih: cmok, cmok, cmok. In postajalo je vedno glasneje: cmook, cmook, cmook. Ko je to slišal sosed, je ponorel in vzkliknil: "Spet ta neumna koza!" Od jeze je postal ves rdeč. Potem je spet vzklikni: "Pa saj koza ni nič kriva! Kriv je potepuški sosed, ki vedno tečnari za denar! Zdaj pa je dovolj tega!" Šel je h Krjavlju na dom ter ga prebudil. Krjavelj se je prebudil in začel zaspano govoriti: "Kaj, kaj?" Sosed je rekel: "Nič kaj, tvoja neumna koza spet je moja deteljo!" Krjavelj je šel po svojo kozo in jo privezal ob drevo. Koza je spet pregriznila vrv in skoraj spet pobegnila. Zato se je Krjavelj domislil, da če bo zgodaj zjutraj nabral in prinesel deteljo, mogoče sosed ne bo opazil. In res ni!

Zato je koza vedno jedla njegovo travo, sosed pa tega ni nikoli ugotovil.

*Hana Mužec, 6. b
OŠ Duplek*

SREČALA SEM KRALJA MATJAŽA

Nekega dne sva se z očkom odločila, da greva na Peco.

Peljala sva se zelo dolgo. Ko sva končno prispela, sva se ločila. On je šel na sprehod, jaz pa sem šla na Peco. Naslonila sem se na steno, da bi si malo odpočila. Naenkrat se je odmaknila skala in padla sem v jamo. Bila sem zelo prestrašena. Mislila sem, da ne bom prišla ven. Še sreča, da sem imela v žepu vžigalnik. Naredila sem si baklo in se podala v črn tunel. Bilo

je grozljivo. Takoj, ko sem prižgala baklo, sem videla, da je tam veliko pajkov in hroščev. Še bolj sem se prestrašila, ko mi je nad glavo priletel netopir. Prišla sem do odprte sobane. V njej sem zagledala človeka. Bil je zelo star. Ogledala sem si ga in ugotovila, da je kralj Matjaž. Vse, kar sem slišala, je bilo res. Nisem mogla verjeti svojim očem. Brado je imel že kar sedemkrat ovito okoli kamnite mize. Naenkrat me je zmrazilo, ampak ne od strahu. Pogledala sem okrog sebe in videla blede svetlobo. Vzela sem kovanec, saj jih je imel polno vrečo, nato pa sem odšla proti svetlobi. Začutila sem veter. Po nekaj metrih sem zagledala izhod. Ko sem prišla ven, sem bila zelo vesela. Zlati kovanec pa mi bo ostal v spomin na to srečanje.

*Sara Glonar, 7. b
OŠ Duplek*

MUC MEHKOŠAPEK

Muc Mehkošapek je bil mačji mladič, ki je živel z mano v Drvečem mestu, v drveči družini, kjer so me vedno zelo zgodaj budili.

Ponoči je muc Mehkošapek spal na mojih nogah. Želela sem si, da bi lahko šla v drugo deželo. V takšno deželo, kjer se ne bi drvelo in kjer me zjutraj ne bi budili prezgodaj. Budili bi me 20 minut pred začetkom pouka. Med to željo sem gledala Mehkošapka, ki me je v tistem trenutku popeljal v drugo deželo. Od presenečenja sem se popraskala po glavi. Zelo sem bila vesela, da me je muc odpeljal v to deželo, zato sem ga v zahvalo pocrkljala in pokrtačila. Mehkošapek je prijazno predel. Dala sem mu mačji prigrizek.

Muc Mehkošapek je imel tudi prijateljico mucko. Želela sem si, da bi imela mladičke. Želja se mi je uresničila. Muc Mehkošapek in muca Pikica sta dobila mladičke. Veliko sem se igrala z malimi mucki. Mucku, ki je imel črte, sem dala ime Črtek. Ko je bilo igre z mucki dovolj, sem se odpravila spat.

Dnevi so počasi tekli. Ko je minilo eno leto, me je muc Mehkošapek odpeljal skupaj z muco Pikico in vsemi mladički nazaj v Drveče mesto. Ponoči smo pred vsaka vrata položili mucko. Drveče mesto je postalo svetovno Mačje mesto, kjer nihče več ne drvi.

*Anamarija Murgas, 2. c
OŠ Duplek*

OBISK KMETIJE KRAMBERGER

Učenci OŠ Duplek smo imeli v petek, 20. novembra 2015, naravoslovni dan na temo: tradicionalni slovenski zajtrk. Najprej so nam pripravili kratek program, nato pa zajtrk. Kot vsako leto smo za zajtrk imeli kruh, mleko, maslo, med in jabolka. Ko smo se najedli, je vsak razred odšel v svojo učilnico in naša razredničarka nam je pripravila diapozitive. Po pogovoru smo dobili še čokoladice Frutabela in se z učiteljicami dobili pred šolo. Odpravili smo se do kmetije Kramberger. Tam so nas zelo lepo sprejeli in z gospo Kramberger, ki nam je razkazala kmetijo, sta se sprehajala tudi dva kužka, Medo in Riki. Takoj sta se nam prikupila in vsi so ju božali.

Nato smo si ogledali še preostalo kmetijo. Videli smo tudi piščančke; na kmetiji jih imajo okoli 15.000. Gospa nam je pokazala še prostor za molžo. Povedala je tudi, da imajo na kmetiji res veliko dela, zato komaj najdejo kaj prostega časa.

7. a na obisku pri Krambergerjevih Foto: Jasmina Demali

Ko smo z ogledom zaključili, nas je gospa povabila v hišo, kjer sta nas že čakala topel čaj in bezgov sok. Ponudila nam je tudi domač kruh, suho klobaso, domačo marmelado, orehe in posušen kaki. Vse je bilo okusno, zato ni na mizi ostalo skoraj ničesar.

Gostiteljica nas je razvajala zokusnimi dobrotami Foto: Maja Ferk

Ko smo se najedli, smo se zahvalili za čudovito predstavitev in ogled kmetije. Tako smo se počasi odpravili do šole in izkoristili pot za klepet. Pogovarjali smo se o kmetiji, ki nam je bila zelo všeč. Preživeli smo čudovit dan in ostal mi bo v lepem spominu.

Nina Pečar, 7. a

RADIJSKI VODITELJ ŠTEFKO BRATKOVIČ

Štefko Bratkovič je radijski voditelj na Hitradiu Center. Kljub napornemu urniku si je vzel čas za nas in nam zelo zanimivo predstavil življenje na radiu. Je zgovoren, energičen in prijazen. Z njim sva se pogovarjali ob pijači v kavarni Center, kamor nas je povabil ob koncu ogleda.

Štefko Bratkovič med intervjujem Foto: Eva Zelnik, 8. a

Novinarki med intervjujem Foto: Eva Zelnik, 8. a

Najprej bi se vam rada zahvalila, da ste si za nas vzeli nekaj dragocenega časa, ki ga gotovo nimate na pretek.

1. Po kakšnem ključu izbirate glasbo?

Glasbo za radio izbiramo glede na ankete, ki jih poslušalci izpolnijo. Pri tem pazimo, da glasbo poslušalci že poznajo.

2. Ali vedno govorite v eter ali pa so morda oddaje posnete vnaprej? Če da, katere?

Radijski voditelji, kot na primer danes Silvester in Ana, govorijo v eter, drugače pa so pogovori s poslušalci ali razni kvizi posneti vnaprej, nato pa nekdo to uredi. Tako delamo zaradi zunanjih motečih dejavnikov, ki motijo kakovost posnetka, na primer: kadar ima poslušalec prižgan radio.

3. Kako poteka snemanje radijske oddaje?

V radijski sobi, ki je priklopljena, moraš biti tiho, ker je mikrofona zelo občutljiv.

4. Kako poteka vaš dan na radiu?

Zjutraj si vsi pripravimo besedila, ki jih bomo povedali, nato pa gre vsak na svoje delo. Moje delo je, da zabavam poslušalce med službo.

5. Kdo določi, o čem boste govorili oziroma poročali?

Tako kot sem že povedal, ko pridemo v službo, si vsi pripravimo besedilo, če pa se kdo kaj sproti spomni, doda še to, ampak mora biti kratek in jedrnat.

6. Kako izberete telefonske številke za kvize in podobno?

Na telefonu imamo lučko, ki kaže, kdo je prvi poklical in tistega pokličemo.

7. Vaš radio velja za enega najbolj poslušanih v Sloveniji. Kako pa merite poslušanost?

Poslušanost merimo s pomočjo anketiranja ljudi, ki nam povedo, katero postajo so na določen dan poslušali zjutraj ali zvečer, nato pa rezultate procentualno ocenimo.

8. Ali nam lahko zaupate, kaj je pri vašem delu najtežja stvar, ki jo morate vsakodnevno opravljati?

Včasih mi je bila najtežja stvar, da sem moral vstajati ob štirih zjutraj, ker sem vodil jutranji program, ampak se je po drugi strani to izkazalo za zelo dobro, ker mi sedaj, ko sem se navadil, ni problem zjutraj zgodaj vstati.

9. Kako dolgo že opravljate delo novinarja, kako ste se sploh znašli na tej poti?

Da začnem na začetku. Oče mojega prijatelja je delal na radiu v Slovenski Bistrici in tako sem vedno njega, svojega prijatelja namreč, spraševal, če lahko prosi očeta, naj me vzame v studio, da vidim, kako to delajo. Nato sem hodil v šolo za lesarja, ker imam rad stvari iz lesa in naravnih materialov. Nato sem pa dobil službo na Radiu Center. Delo novinarja opravljam že 17 let.

10. Kaj radi počnete v prostem času, imate kaj hobijev ali ste deloholik?

Imam dve hčerki in ker ena trenira balet, druga pa gimnastiko, se včasih pošalim z njima, da sta onidve moj hobi. Kot sem pa že omenil, rad delam stvari iz lesa, tako je tudi to moj hobi.

11. Kaj bi počeli, če ne bi bili novinar?

Če ne bi bil novinar, bi bil arhitekt za lesene hiše ali kaj podobnega v tej smeri.

12. Povprašala sem vas že o najtežji stvari pri vašem delu, kaj pa je tista najboljša? Končan pri-spevek, občutek dobro opravljene dela ali kaj drugega?

Pri delu na radiu je vse najboljše stvar, če imaš to delo rad.

*Sara Mohorko, 7. a in Ana Turk, 9. a
OŠ Duplek*

OBISKALI SMO RADIO CENTER

V torek, 30. novembra 2015, smo se nadarjeni učenci in tisti, ki obiskujemo novinarski ali dramski krožek, odpravili na Hitradio Center.

Po pouku smo se zbrali in se nato odpravili na avtobus. Do Maribora smo se vozili približno 20 minut. Ko smo prišli do cilja, nas je prijazno sprejel gospod Štefko Bratkovič.

Nato smo se razdelili v dve skupini po razredih. Prva skupina se je odpravila na ogled zgornjega nadstropja, medtem ko si je naša skupina ogledala pritličje.

Po odhodu prve skupine smo si ogledali, kako obdelujejo telefonske pogovore. Obrazložili so nam svoje delo. Po ogledu sobe smo se odpravili v glavni studio, kjer sta bila Ana in Silvester.

Razložila sta nam, kako se pripravljata na vodenje radia in kako poteka delo moderatorja. Ker sta nato morala v eter, smo odšli iz studia v zgornje nadstropje. Povedali so nam, da je zgornje nadstropje namenjeno predvsem marketingu. Najprej smo zato odšli v manjši studio, kjer smo se lahko snemali. Precej dolgo smo bili v snemalni sobi, ker nam je bilo snemanje zelo

Prijazen sprejem na Radiu Center

Foto: Eva Zelnik, 8. a

všeč. Nato smo se sprehodili do prostora, kjer so računalniki. Tam so nam tudi pokazali, kje hranijo posnetke, glasbo in podobno. Ena od zaposlenih nam je tudi pokazala, kako skrbi za oglase, da se predvajajo po radiu pravično in smiselno.

Po ogledu so nas povabili tudi na pijačo v sosednji lokal, kar nas je še dodatno razveselilo. Med sedenjem in klepetanjem se je odvijal tudi intervju z gospodom Štefkom Bratkovičem.

Po končanem intervjuju je po nas prišel avtobus, zato smo se odpravili

domov. Med vožnjo smo se veselo in navdušeno pogovarjali o Hitradiu Center.

Ta dan mi je bil zelo všeč, ker je bil ogled zanimiv, zaposleni novinarji pa so bili zelo prijazni. Dan bi zagotovo še kdaj ponovila.

*Žana Ivana Halužan Sagadin, 6. b
OŠ Duplek*

OCENA FILMA MOJA SESTRA SUHICA

V petek, 5. februarja 2016, smo imeli kulturni dan. Po prireditvi smo z avtobusi odšli v kino Kolosej. Ogledali smo si film Moja sestra suhica.

Avtorica filma je Sanna Lenken. Film govori o anoreksični najstniški lepotici Katji, ki ima perfekten videz. Stella, njena mlajša sestra, jo občuduje in želi postati takšna kot ona. Ko pa izve, kaj vse Katja počne za svoj videz, to skuša preprečiti. Ko ne ve več, kaj bi storila, mora prelomiti obljubo in to povedati staršem. Starši jo želijo odpeljati k zdravniku, toda Katja se brani in se skuša ozdraviti kar doma. Katja pa je tudi drsalka, ki neprestano trenira. Sama se anoreksije ne zmore ozdraviti, zato naprej trenira, kar pa povzroči nesreče. Njen učitelj ji prepove drsati, saj bi se lahko resno poškodovala. S starši končno gredo na vikend, kjer jo Stella razjezi, zato Katja pobegne. Stella jo najde, in to na drsališču. Nekaj časa jo opazuje, dokler Katja ne pade v nezavest. S starši jo takoj odpeljejo v bolnišnico. Tam skrbijo za njo in jo zdravijo anoreksije.

Pevski zbor

Foto: Aljaž Rems

Šolska dramska skupina

Foto: Aljaž Rems

Film je zanimiv in poučen. Svetujem, da si ga ogledate, saj je tega vreden.

Kaja Breznik, OŠ Duplek

KULTURNI DAN NA OŠ DUPELEK

V petek, 5. februarja 2016, smo imeli ob bližajočem se prazniku na naši šoli kulturni dan.

Učenci od 2. do 9. razreda so peli, plesali in igrali na inštrumente. Prireditev je začel pevski zbor z Zdravljico, predvajali so nam tudi videoposnetek z mnenji naših učencev o tem, kaj pomeni kultura. Prireditev smo zaključili z dramsko igro Malo drugačna Sneguljčica, v kateri je glavno vlogo igrala Žana Ivana Halužan Sagadin, zlobna mačeha pa je bila Lucija Koren. V tej različici Sneguljčice je kraljica še vedno hudobna in nečimrna, a zmedena, Sneguljčica in lovec sta prijazna, le da je lovec strašno neodločen, palčki, ki nimajo imen, ampak funkcije, pa obiska Sneguljčice niti niso preveč veseli ... V vlogi lovca je nastopila Laura Partljič, ogledalo je igrala Iris Gole, princ je bil Ian Luka Stanko, palčki pa Lora Lorenčič, Sara Mohorko, Kaja Breznik, Sara Glonar, David Ferčec in Ian Luka Stanko. Prireditev je trajala eno

uro in vsi gledalci smo uživali. Nato smo se 6., 7., 8. in 9. razredi odpravili v kino Kolosej v Mariboru, kjer smo si ogledali film Moja sestra suhica, ki govori o drsalki z motnjami hranjenja in njeni družini, ki ji želi po-

magati. Film je bil všeč bolj dekletom kot fantom.

Preživeli smo prijeten kulturni dan in tako počastili spomin na največjega slovenskega pesnika.

Maj Garb, OŠ Duplek

Vabilo za srednjeveški Vurberk, 11. 6. 2016 od 14. ure dalje

MAJHNE SKRIVNOSTI NA OŠ DUPELEK

V šolskem spletnem glasilu Koraki naši novinarji objavljajo kratke intervjuje z učenci OŠ Duplek. Tako morebitni bodoči slavni novinarji pridobivajo svoje izkušnje, učenci pa z nami delijo svoje majhne skrivnosti, ki jih vsi ljudje vedno radi odkrivamo. V tej številki delimo z vami dva prispevka – s Teo Savec in s šolsko glasbeno skupino Kikiriki mafija.

Maja FERK

Tea Savec

Obiskuje 8. a razred OŠ Duplek in je stara 13 let. Trenira karate in je pri tem zelo uspešna. S Teo sva se pogovarjala o karateju in njenih uspehih.

Tea Savec v elementu

Kako dolgo že treniraš karate?

Karate treniram že 8 let.

Zakaj si se odločila trenirati karate?

Za karate sta me zelo navdušila film Karate Kid in seveda moja sestra.

V katerem klubu treniraš?

Treniram v klubu WKSA Duplek.

Kako poteka tekmovanje karateja?

Najprej moraš vedno priti 1 uro prej, da se segreješ. Nato sledi predstavitev sodelujočih občin in klubov. Po predstavitvi sodniki najprej ocenjujejo kate (to je nakazovanje gibov) in za tem sledijo borbe. Po vseh končanih borbah je na koncu še razglasitev rezultatov. Ena borba pa običajno traja 2 minuti.

Kakšni so tvoji dosežki?

Največkrat 1. mesto. Bila sem tudi evropska prvakinja v Italiji in državna prvakinja v Sevnici.

Kje potekajo tekmovanja v Sloveniji in v Evropi?

Tekmovanja lahko potekajo kjerkoli,

samo da telovadnica ustreza pogojem. **Je karate individualen šport ali potrebuješ svojo ekipo?**

Karate je večinoma individualen šport, a pri določenih stvareh potrebuješ ekipo.

Kako se pa razumeš s svojo ekipo?

V redu se razumemo.

Se z ekipo družiš tudi po treningih?

Z nekaterimi se družim tudi izven treningov, tako da ja.

Ali zaradi tekm veliko potuješ?

Ne potujem ravno veliko.

Še kdo v tvoji družini kaj trenira?

V družini trenira tudi moja sestra, in to karate.

Ali že veš, kaj bi rada postala po poklicu? Bi ostala v športu?

Ne vem, ampak verjetno ne bi ostala v športu in bi bil karate samo moj hobi.

Žana I. Halužan S. in Maj Garb, 6. b

Na naši šoli so fantje iz sedmih razredov ustanovili skupino, ki nastopa na šolskih proslavah, udeležujejo pa se tudi srečanj glasbenih skupin. Skupino sestavljajo **Lan Patrik Horvat, Rene in Timi Rajh ter Tomaž Himelrajh.**

Fotografija: Skupina Kikiriki mafija

Foto: Tomaž Miholič

1. Na katere inštrumente igrate?

Tomaž: Bobne.

Timi: Klavir, bobne, kitaro, harmoniko in didgeridoo.

Lan: Klavir in ukulele.

Rene: Harmoniko.

2. Kako dolgo že igrate na te inštrumente?

Tomaž: Bobne igram že tri leta.

Timi: Vse te inštrumente igram že približno pet let.

Lan: Klavir igram že šest let.

Rene: Harmoniko igram že pet let.

3. Kako dolgo že obstaja vaša skupina in kakšno je njeno ime?

Skupaj igramo že leto in pol, naše ime pa je *Kikiriki mafija*.

4. Kakšne pesmi izvajate?

Izvajamo narodnozabavne pesmi, rock in pop.

5. Kako ste prišli na idejo, da bi nastopali skupaj?

Na solo nastopih smo se poslušali in se odločili, da bomo nastopali skupaj.

6. Kdo določa, kaj boste igrali?

Cel bend se odloči skupaj.

7. Lani ste se udeležili srečanja glasbenih skupin. Kako ste se počutili?

Počutili smo se super.

8. Ali vedno nastopate sami ali imate ob sebi tudi kakšne pevke?

Imamo različne pevke.

9. Kako se razumete? Se kdaj skregate?

Včasih se malo skregamo.

10. Kdo je vodja skupine oziroma kdo odloča pogosteje od ostalih?

Vodja je učitelj Primož.

11. Kaj vam je v življenju pomembno?

Glasba.

12. Kaj radi počnete v prostem času?

V prostem času gremo radi v naravo ali pa igramo na glasbila.

13. Imate kakšne vzornike?

Večina nas nima vzornikov, najraje pa gledamo in poslušamo tiste, ki igrajo ista glasbila kot mi in so dobri.

14. Kaj bi sporočili vsem, ki berejo naše šolsko glasilo?

Uživajte v glasbi.

Nika Petrišič in Larisa Vauhnik, 7. b
OŠ Duplek

NOVA PREOBLEKA ZA VAŠO FASADO

**VARČNA BARVA – TERMOKERAMIČNI PREMAZ,
KI NADOMESTI DEBELINO STIROPORJA DO 3 CM.**

Nudimo vam kompletno izvedbo barvanja z dobavo materiala in gradbenim odrom.

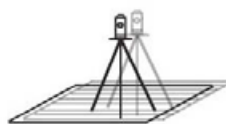
IZVAJAMO VSE VRSTE IZOLACIJSKIH FASAD IN DRUGIH SLIKOPLESKARSKIH DEL.
UREDIMO DOKUMENTACIJO ZA PRIDOBITEV SUBVENCije EKO SKLADA, KI ZNAŠA DO 25 %.

TOPLAK D. O. O.,
SOBOSLIKARSTVO IN PLESKARSTVO
GRAJENŠČAK 62 A, 2250 PTUJ
Tel.: 02/754 40 10 • 041/646 067

NOVO V OBČINI DUPEK

GEODETSKE MERITVE SIMONA ŠTUBER, S.P.

Zimica 45d, 2242 Zg. Korena

STORITVE, KI JIH NUDIMO:

- ureditev meje,
- označitev urejene meje,
- parcelacijo,
- izravnavo meje,
- evidentiranje zemljišča pod stavbo,
- vpis stavbe v kataster stavb,
- izdelava geodetskega načrta,
- zakoličbo objektov.

KONTAKT: 031-348-046

elektronska pošta: meritve.simona@gmail.com

Torej, če potrebujete **MAPNO KOPIJO, HIŠNO ŠTEVILKO** ... če ne veste, kje so meje vaše parcele, če ste pred pričetkom gradnje, smo mi pravi naslov za vas.

DUPEK

Čeprav se nisem tu rodila,
sem naš Duplek zelo vzljubila.
Rada imam te prijazne ljudi,
z njimi se družim in dolgčas mi ni.

V tem kraju je vsaka hiša urejena,
okrog nje pa trava pokošena,
na oknih prelepe rože cvetijo
do pozne jeseni, dokler ne ovenijo.

Vse bi bilo lepo in prav,
če le ne bi bilo poplav.
Se reka Drava z nami poigrava
in mirno življenje nam kali,
saj kadar prestopi bregove,
nam veliko škode naredi.

A mi se ne damo,
saj smo pridni delovni ljudje,
škodo saniramo skupaj
in naše življenje spet
po starih tirnicah gre.

Milena PETRINEC

UTRINKI IZ BOŽIČNEGA SEJMA

V dneh, ko nam pomlad že veselo trka na vrata, še spomin na božični čas. Božična zgodba, tokrat že četrto leto po vrsti, in plesi iz starih časov, ki so jih oživili naši najmlajši, so nam polepšali decembrski čas. Vsem sodelujočim in nastopajočim hvala.

Občina Duplek

Foto: Miro Homer

Foto: Natalija Jakopec

Foto: Natalija Jakopec

Glasbeno društvo
"Fantje izpod Vurberka"
Dvorjane 42a, 2241 Sp. Duplek

VOKALNI KVARTET FANTJE IZPOD VURBERKA PRAZNUJEMO 30 LET FANTOVSKEGA PETJA IN PREDSTAVLJAMO NOVO CD PLOŠČO VOKALNIH PESMI.

DVORANA SP. DUPEK

V SOBOTO 16.4.2016 OB 18. URI

KONCERT

za matere in žene

V BOGATEM PROGRAMU BO SODELOVALO
VEČ PRIZNANIH ANSAMBLOV
IN PEVSKIH SKUPIN

VSTOPNINE NI

MOŽNOST NABAVE NOVEGA

CD - 5€

VLJUDNO VABLJENI!

Sodobno e-poslovanje

Spletna vrata občine Duplek

V sodobnem času informacijske tehnologije, tudi naša občina sledi uvajanju e-poslovanja z občani. E-poslovanje poleg možnosti prihranka v poslovanju prinaša 24ur dnevno dostopne storitve, enostavno poslovanje ter visoko stopnjo preglednosti.

Prednosti e-poslovanja z našo občino:

- + predstavitev vlog občine
- + elektronski dostop do občinskih vlog (word ali pdf)
- + spletna oddaja vloge od doma preko e-obrazca
- + spletno plačilo takse za oddano vlogo
- + popolno elektronsko poslovanje z občino

Dostop do objavljenih vlog in možnost elektronske oddaje:

- + vloga za izdajo lokacijske informacije
- + vloga za enkratno denarno pomoč ob rojstvu otroka
- + vloga za pridobitev potrdila o namenski rabi zemljišča
- + vloga za obremenitev okolja s hrupom
- + vloga za delno ali popolno zaporo občinske ceste

Prijava predlogov in pobud

Ostale funkcionalnosti:

- + predstavitev občine, župana...
- + lokalne novice in dogodki
- + znamenitosti, atrakcije in restavracije v občini
- + predstavitev društev, zavodov...
- + pomembni kontakti, številke
- + občinski razpisi, zapisniki sej...

Občina
Duplek

www.duplek.si

Občina iz naslonjača
24 ur na dan in 365 dni v letu.

